

**NOTULEN VAN DE OPENBARE VERGADERING
 VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
 VAN 11 FEBRUARI 2009**

1. Opening	2
2. Spreekrecht.....	2
3. Mededelingen	3
4. a. Vaststellen van de notulen van de vergadering van 10 december 2008; b. vaststellen van de besluitenlijst van de vergadering van 10 december 2008.....	3
5. Vaststellen van de agenda.	3
6. a. Onderzoek geloofsbriefen.	5
b. Beslissen tot toelating als lid van de raad van de gemeente Weert van de heer J.W.J. Goubet.....	5
c. Beëdiging van het toegelaten raadslid de heer J.W.J. Goubet (09 02 020).....	5
7. Benoemen tot lid van de raadscommissie Welzijn de heer J.W.J. Goubet, Tromplaan 129, 6004 EM Weert, namens de fractie SP (initiatiefvoorstel fractie SP) (09 02 019)	6
<i>Hamerstukken</i>	
8. a. Kennisnemen van het Rekenkameronderzoek naar de kaderstellende rol van de raad bij complexe projecten; b. overnemen van de conclusies en aanbevelingen uit het eindrapport; c. het college opdragen aan de raad ter besluitvorming voor te leggen (via de werkgroep dualisme en de raadscommissie AZ): 1. de criteria op grond waarvan een project als complex project wordt beschouwd; 2. een procesgang voor complexe projecten (protocol met toepasselijke procedures, verantwoordelijken en te hanteren instrumenten, zoals startnotitie, bestuursopdracht, standaarddocumenten genoemd sub 3, opiniërende raad e.d.); 3. de volgende standaarddocumenten: • matrix bestuurlijke beslismomenten gekoppeld aan fasen projectmatig werken • rapportageformat fase-afsluiting • risico-overzicht • tussentijdse voortgangsrapportage (projectrapportage met stand van zaken per beheersaspect) 4. een plan van aanpak verankering projectmatig werken in de ambtelijke organisatie (09 02 002).....	6
9. Deelnemen aan het experiment SWS bij de Europese verkiezingen op donderdag 4 juni 2009 (09 02 003).	6
10. Aanwijzen van het Jacob van Horne museum als trouwlocatie (09 02 005).....	6
11. a. Kennisnemen van de periodieke managementrapportage van de Stichting Munttheater voor de periode 1 januari 2008 t/m 31 augustus 2008; b. instemmen met een eenmalig subsidie voor opleidingskosten en onderhoudskosten tot een bedrag van €50.000,- en deze te betrekken bij de resultaatbestemming 2008 (09 02 006).....	7
12. Organiseren van hulpverlening na het opleggen van een tijdelijk huisverbod met ingang van 1 januari 2009 (09 02 007).	7
13. Vaststellen van het grondprijsbeleid 2009 (09 02 016).	7
14. Beschikbaar stellen van een krediet ad €60.000,-, in plaats van de eerder beschikbaar gestelde € 35.000,- (zie raadsvoorstel 17 september jl.) uit de stelpost verkeer en vervoer voor het nemen van (tijdelijke) verkeersmaatregelen voor het weren van doorgaand vrachtverkeer door Fatima (09 02 010).	7
15. Beschikbaar stellen van een krediet van €13.000,- voor deelname aan de Monitor Grenzeloos Winkelen Limburg 2009 (09 02 012).	7
16. Beschikbaar stellen van een budget ad €310.000,- voor het digitaliseren van bouwvergunningen- dossiers en deze via internet beschikbaar stellen (09 02 013).....	8

17. Beschikbaar stellen van een krediet van € 40.000,- als bijdrage in het tekort op de grondexploitatie van het project Binnenmolen aan de Looimolenstraat (09 02 014).....	8
18. Vaststellen van de meerjarenbegroting onderhoud gemeentegebouwen 20092013 (09 02 015).	8
24. a. Kennisnemen van en eventuele wensen of bedenkingen kenbaar maken betreffende de overeenkomst met betrekking tot de verwerving van het eigendom van de fa. Derckx ten behoeve van de uitbreiding van het industrieterrein 'de Kempen;	
b. beschikbaar stellen van een krediet ad €825.000,- voor de verwerving van percelen gelegen aan de Suffolkweg 50 (09 02 017).....	8
25. a. Beschikbaar stellen van een krediet van €200.000,- ter voorfinanciering van een woonrecht verband houdende met plattelandsvernieuwing en kwaliteitsverbetering in het buitengebied, met als dekking de reserve plattelandsvernieuwing;	
b. kenbaar maken van wensen en/of bedenkingen op de 3 overeenkomsten waarbij gemeente Weert betrokken is (09 02 018).	8
<i>Besprekstukken</i>	
19. Instemmen met de aangescherpte Regiovisie 'Het oog van Midden-Limburg; Regiovisie 2008-2028' en met de Bestuursovereenkomst Gebiedsontwikkeling Midden-Limburg (09 02 001).....	8
Schorsing vergadering tot 12 februari 2009.....	40

➤ **VOORZITTER:** de heer mr. J.M.L. Niederer, burgemeester.

GRIFFIER: mevrouw mr. M.H.R.M. Wolfs-Corten.

AANWEZIG zijn de heer S. Altun mevrouw I.F.A.J. Beenders-van Dooren, de heren H.J.H. Beuvens en A.J. Egging, mevrouw M.A. Engelen, de heren G.E.M. Gigase, J.W.J. Goubet, A.J.L. Heijmans, A.G. Jacobs en R.W.M. Jeurissen, de dames F. Kadra en J.C.M.I. op den Kamp-Smans, de heren L.C.G. Kusters, H.P.M. Lempens, H.A. Litjens, H.J.W.M. van de Loo, G.J.A. Marechal, T.W.G. Meulen en G. Soyugüzel, mevrouw M.M.F.C. Stokbroeks, de heren J.A.F. Tak, P.J.R.L. Verheggen en F.H.H. Weekers en mevrouw M. Zaâboul.

Tevens aanwezig de heren H.W.J. Coolen, drs. L.F.A. Heuvelmans, A.W.P. Kirkels, S.H.M. Strous en P.J.H. Sijben, wethouders.

AFWEZIG met kennisgeving de dames C.J.C. Jacobs-Verstappen en M.J.L.M. Nouwen-Jacobs en de heren F.L.J.A. Adriaens, A. Arissa en M. Cardinaal.

1. Opening.

De voorzitter opent te 19.30 uur de vergadering en verzoekt een moment van stilte om eenieder in de gelegenheid te stellen tot een gebed of overweging.

Hij heet een ieder van harte welkom, in het bijzonder de gasten van de raad, de dames Peeters, mevrouw Huijskens, de heer en mevrouw Mans-Creemers en de heer en mevrouw Klaessen. Het is aardig in dit verband te vermelden dat van de dames Peeters, zijnde moeder en dochter, laatstgenoemde de partner is van het straks te benoemen raadslid Jeroen Goubet. Hoe kan het zo treffen bij uitnodigingen die *at random* zijn uitgegaan! Mevrouw Huijskens zal de vergadering al heel snel weer moeten verlaten wegens andere verplichtingen, maar zal een volgende raadsvergadering graag terugkomen.

2. Spreekrecht.

Van het spreekrecht wordt geen gebruik gemaakt.

3. Mededelingen.

De voorzitter: Dames en heren. Bericht van verhindering voor deze vergadering is ontvangen van de dames Jacobs en Nouwen en de heren Arissa, Adriaens en Cardinaal.

Wethouder Kirkels zal wat later ter vergadering komen, omdat hij een algemeen overleg in de Tweede Kamer heeft bijgewoond over de IJzeren Rijn en in verband daarmee ook het tunnelplan van de gemeente Weert. Mogelijk zal er aan het eind van de vergadering nog ruimte zijn om hem verslag te laten doen van de jongste actualiteit.

4. a. Vaststellen van de notulen van de vergadering van 10 december 2008; b. vaststellen van de besluitenlijst van de vergadering van 10 december 2008.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden de notulen ongewijzigd vastgesteld; de besluitenlijst wordt voor kennisgeving aangenomen.

5. Vaststellen van de agenda.

De voorzitter: Dames en heren. Door de fractie van de SP is verzocht van het hamerstuk onder agendapunt 13 een bespreekpunt te maken. Kunt u daarmee instemmen?

De heer Meulen: Ik neem dat de SP daar een goede reden voor heeft. Ik hoop in ieder geval niet dat het een herhaling wordt van de commissievergadering. Tegen een discussie heb ik geen bezwaar, maar dan wel over zaken die ertoe doen.

De heer Tak: De wethouder heeft een toezegging gedaan die in het verslag van de vergadering van de commissie welzijn niet is terug te vinden. Die toezegging willen wij graag bevestigd hebben voordat dit een gepasseerd station is.

De heer Meulen: Als dat alles is, mag het van mij geagendeerd worden als bespreekstuk.

De voorzitter: Akkoord, dan wordt het agendapunt vernummerd in 23. Weliswaar is onder agendapunt 23 een ander voorstel geagendeerd, maar door de PvdA-fractie is aangegeven dat dit voorstel kan worden afgedaan als hamerstuk, zij het met dien verstande dat daarbij door de PvdA-fractie en de SP-fractie, en naar ik heb begrepen nog meerdere fracties, een stemverklaring zal worden afgelegd. Ik stel vast dat u daarmee kunt instemmen. Zo kan dit agendapunt worden hernummerd in 13.

Voorts attendeer ik erop dat naar aanleiding van het antwoord dat het college heeft gegeven op de brief van de heren Gigase en Marechal onder agendapunt 27 nog een vervolgbrief met vragen is verschenen van de heer Gigase d.d. 4 februari. Ook deze vervolgbrief kan deel uitmaken van de discussie bij het desbetreffende agendapunt.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Bij het als hamerstuk geagendeerde voorstel onder agendapunt 11 willen wij een stemverklaring afleggen.

De voorzitter: Daarmee zal rekening worden gehouden.

Mevrouw Zaâboul: Mijnheer de voorzitter. Wat ons betreft kan de brief onder agendapunt 27.c worden betrokken bij de behandeling van agendapunt 22.

De voorzitter: Akkoord.

De heer Beuvs: Mijnheer de voorzitter. De SP-fractie wil een motie vreemd aan de orde van de dag indienen over de verkoop van aandelen van Essent.

De voorzitter: De motie zal worden geagendeerd als agendapunt 30A.

De agenda wordt aldus gewijzigd vastgesteld.

De voorzitter: Dames en heren. Alvorens het volgende agendapunt aan de orde te stellen nemen wij thans afscheid van de heer Rudi Nordhausen.

Beste Rudi. Wij nemen vandaag afscheid van jou als raadslid. Je bent op 31 januari 2007 in de Weerter raad gekomen als opvolger van Paul Lempens, die een zetel in de Tweede Kamer kreeg. Zo kwam je later dan je collega-raadsleden in de raad. Dat weerhield je er echter niet van om een vliegende start te maken. Je ging meteen vol enthousiasme aan de slag, zowel in de raad als in de raadscommissie welzijn. De werkzaamheden voor de commissie welzijn pasten erg goed bij je. Je wilt iets betekenen voor de mensen en doet dat ook. Zoals je zelf in je introductie als raadslid op jouw website schreef, is jouw ideaal een samenleving waarin mensen naar elkaar omkijken, er voor elkaar zijn en financiële belangen niet voorop laten staan. Het welzijn van de mensen dient leidend te zijn, maar ook ons milieu en dierenwelzijn vind je belangrijk. Daar wil je je sterk voor maken, in je privéleven en vanuit de raad van Weert. Je bent dan wel niet zo heel lang raadslid geweest, maar je hebt samen met je collega-raadsleden wel verschil gemaakt. Tijdens jouw raadslidmaatschap is het dossier Wet maatschappelijke ondersteuning aan de orde geweest, waardoor jij aan de bakermat van de implementatie daarvan in Weert hebt gestaan. Maar je hebt ook de besluitvorming over het woonzorgcomplex op Boshoven meegemaakt, knelpunten in de thuiszorg aan de orde gesteld en je ingezet voor de Bosuil. Het zijn mooie moment om op terug te kijken. Eind 2008 kreeg je te maken met gezondheidsklachten. Je lichaam trok aan de bel en gaf aan dat er teveel van hem werd gevergd. Je moest de afweging maken tussen jouw gezondheid en je raadslidmaatschap. Je hebt gekozen voor je gezondheid en dat is natuurlijk de enig juiste beslissing, maar tegelijkertijd ook een heel moeilijke beslissing omdat je iemand bent die iets waaraan hij begint ook wil afmaken. Wij respecteren uiteraard je beslissing en wie weet, komen we je in de toekomst wel weer in de raad tegen. Overigens kun je ook heel goed maatschappelijk geëngageerd zijn buiten de politiek en misschien juist daardoor wel meer tot stand brengen.

Beste Rudi. Namens de raad en het college wil ik je bedanken voor je inzet voor deze gemeente en sluit af met jouw eigen prachtige levensmotto: wees zelf de verandering die je wilt zien in de wereld!

Als je naar voren wilt komen, Rudi, overhandig ik je nog iets. (Applaus)

6. a. Onderzoek geloofsbrieven.

Ingekomen zijn de geloofsbrieven van de tot lid van de raad benoemd verklaarde: de heer J.W.J. Goubet, Tromplaan 129, 6004 EM Weert. Het onderzoek van de geloofsbrieven dient te geschieden op grond van de artikelen V 4 en V 12 van de Kieswet. Door de benoemde zijn overlegd:

- a. geloofsbrief (kennisgeving en benoeming);
- b. verklaring aanneming benoeming;
- c. verklaring openbare betrekkingen;
- d. uittreksel uit het bevolkingsregister.

De voorzitter benoemt tot leden in de commissie tot onderzoek der geloofsbrieven de dames Stokbroeks en Beenders-van Dooren en de heer Meulen.

Hierna schorst hij de vergadering voor de duur van het onderzoek (19.47 uur).

Schorsing

De voorzitter heropent te 19.55 uur de vergadering en verzoekt de voorzitter van de commissie verslag uit te brengen van de bevindingen.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. De commissie uit de raad, in wier handen werden gesteld de geloofsbrief en verdere bij de Kieswet gevorderde stukken, ingezonden door de heer J.W.J. Goubet, rapporteert de raad van de gemeente Weert dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde bevonden. Gebleken is dat de op 28 januari 2009 benoemd verklaarde aan alle in de Kieswet en in de Gemeentewet gestelde eisen voldoet. De commissie adviseert de gemeenteraad dan ook hem toe te laten als lid van de raad.

De voorzitter ontbindt de commissie tot onderzoek der geloofsbrieven, onder dankzegging aan de leden voor de genomen moeite.

b. Beslissen tot toelating als lid van de raad van de gemeente Weert van de heer J.W.J. Goubet.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt besloten de heer J.W.J. Goubet toe te laten als lid van de raad van de gemeente Weert.

c. Beëdiging van het toegelaten raadslid de heer J.W.J. Goubet (09 02 020).

De heer Goubet legt in handen van de voorzitter de bij de wet vereiste verklaring en belofte af.

De voorzitter: Mijnheer Goubet, gefeliciteerd met uw toelating tot de raad van de gemeente Weert. (Applaus)

Ik schors de vergadering om iedereen in de gelegenheid te stellen de heer Goubet te feliciteren (19.58 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (20.01 uur).

Dames en heren. Zojuist heb ik een sms-berichtje ontvangen van wethouder Kirkels, die om half tien in ons midden hoopt te zijn. Hij meldt dat hij met positieve berichten huiswaarts keert. Wij zullen straks kunnen controleren of dat klopt, want bij die Kamerleden weet je maar nooit!

7. **Benoemen tot lid van de raadscommissie Welzijn de heer J.W.J. Goubet, Tromplaan 129, 6004 EM Weert, namens de fractie SP (initiatiefvoorstel fractie SP) (09 02 019).**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel besloten.

Hamerstukken

8. a. **Kennisnemen van het Rekenkameronderzoek naar de kaderstellende rol van de raad bij complexe projecten;**
b. **overnemen van de conclusies en aanbevelingen uit het eindrapport;**
c. **het college opdragen aan de raad ter besluitvorming voor te leggen (via de werkgroep dualisme en de raadscommissie AZ):**
1. **de criteria op grond waarvan een project als complex project wordt beschouwd;**
 2. **een procesgang voor complexe projecten (protocol met toepasselijke procedures, verantwoordelijken en te hanteren instrumenten, zoals startnotitie, bestuursopdracht, standaarddocumenten genoemd sub 3, opiniërende raad e.d.);**
 3. **de volgende standaarddocumenten:**
 - **matrix bestuurlijke beslismomenten gekoppeld aan fasen projectmatig werken**
 - **rapportageformat fase-afsluiting**
 - **risico-overzicht**
 - **tussentijdse voortgangsrapportage (projectrapportage met stand van zaken per beheersaspect)**
 4. **een plan van aanpak verankering projectmatig werken in de ambtelijke organisatie (09 02 002).**
9. **Deelnemen aan het experiment SWS bij de Europese verkiezingen op donderdag 4 juni 2009 (09 02 003).**
10. **Aanwijzen van het Jacob van Horne museum als trouwlocatie (09 02 005).**
11. a. **Kennisnemen van de periodieke managementrapportage van de Stichting Munttheater voor de periode 1 januari 2008 t/m 31 augustus 2008;**

- b. instemmen met een eenmalig subsidie voor opleidingskosten en onderhoudskosten tot een bedrag van € 50.000,- en deze te betrekken bij de resultaatbestemming 2008 (09 02 006).**

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Onze fractie kan alsnog instemmen met het eenmalige subsidiebedrag van €50.000,-.

- 12. Organiseren van hulpverlening na het opleggen van een tijdelijk huisverbod met ingang van 1 januari 2009 (09 02 007).**
- 13. Vaststellen van het grondprijsbeleid 2009 (09 02 016).**

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering hadden wij voorgesteld het grondprijsbeleid voor 2009 vast te stellen op basis van het niveau van 2008 en gevraagd ambtelijk te laten uitrekenen wat dat zou kosten. Het bedrag dat daar uitkwam, een tekort van €2,5 miljoen op de grondexploitatie, is voor ons reden toch akkoord te gaan met het voorliggende voorstel. Wij hebben nog wel nagegaan of een alternatief te vinden zou zijn voor het tekort van €2,5 miljoen door te bevriezen, maar dat bleek er niet te zijn. Derhalve gaan wij akkoord met het thans voorliggende voorstel.

De heer Beuvens: Mijnheer de voorzitter. Bij de vaststelling van het grondprijsbeleid 2008 heeft de SP aangegeven daarmee akkoord te gaan, met uitzondering van de grondprijs voor sociale woningbouw, die wij te hoog vonden. Dat is echter niet veranderd, ook niet in het grondprijsbeleid voor 2009. Met de aantekening dat wij tegen die hoogte zijn, kunnen wij wel instemmen met de rest van het beleid.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Ook ik ben van mening dat de sociale woningbouw speciale aandacht verdient, zeker gezien de samenwerking met de woningstichtingen die hierin een taak hebben. Juist in deze recessietijd, met stagnerende woningbouw, zeker ook in dat segment, waarbij kansen liggen om in te springen op appartementen, vinden wij dat de sociale-woningbouwprizen dienen te worden ontzien.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Net als de SP heeft Weert Lokaal het vorig jaar, en ook het jaar daarvoor al, aangegeven het niet eens te zijn met het prijspeil voor sociale woningbouw. Ook dit jaar zijn wij geen voorstander van het verhogen van deze prijzen. Omdat de grondprijzen relatief niet erg sterk stijgen, wil de fractie van Weert Lokaal een fundamentele discussie opwerpen over Laarveld. Hoe ver moeten wij gaan met investeren in Laarveld?

- 14. Beschikbaar stellen van een krediet ad € 60.000,-, in plaats van de eerder beschikbaar gestelde € 35.000,- (zie raadsvoorstel 17 september jl.) uit de stelpost verkeer en vervoer voor het nemen van (tijdelijke) verkeersmaatregelen voor het weren van doorgaand vrachtverkeer door Fatima (09 02 010).**
- 15. Beschikbaar stellen van een krediet van € 13.000,- voor deelname aan de Monitor Grenzeloos Winkelen Limburg 2009 (09 02 012).**

16. **Beschikbaar stellen van een budget ad € 310.000,- voor het digitaliseren van bouwvergunningendossiers en deze via internet beschikbaar stellen (09 02 013).**
17. **Beschikbaar stellen van een krediet van € 40.000,- als bijdrage in het tekort op de grondexploitatie van het project Binnenmolen aan de Looimolenstraat (09 02 014).**
18. **Vaststellen van de meerjarenbegroting onderhoud gemeentegebouwen 2009-2013 (09 02 015).**
24. **a. Kennisnemen van en eventuele wensen of bedenkingen kenbaar maken betreffende de overeenkomst met betrekking tot de verwerving van het eigendom van de fa. Derckx ten behoeve van de uitbreiding van het industrieterrein 'de Kempen;**
 - b. beschikbaar stellen van een krediet ad € 825.000,- voor de verwerving van percelen gelegen aan de Suffolkweg 50 (09 02 017).**
25. **a. Beschikbaar stellen van een krediet van € 200.000,- ter voorfinanciering van een woonrecht verband houdende met plattelandsvernieuwing en kwaliteitsverbetering in het buitengebied, met als dekking de reserve plattelandsvernieuwing;**
 - b. kenbaar maken van wensen en/of bedenkingen op de 3 overeenkomsten waarbij de gemeente Weert betrokken is (09 02 018).**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform deze voorstellen van burgemeester en wethouders besloten, met inachtneming van de stemverklaringen van de fracties van SP, Kernpunt en Weert Lokaal bij agendapunt 13 ten aanzien van de grondprijzen voor sociale woningbouw.

Bespreekstukken

19. **Instemmen met de aangescherpte Regiovisie 'Het oog van Midden-Limburg; Regiovisie 2008-2028' en met de Bestuursovereenkomst Gebiedsontwikkeling Midden-Limburg (09 02 001).**

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. Voor ons ligt een raadsvoorstel dat is aangescherpt op 13 januari jl. In deze aanscherping wordt aangegeven dat wij willen meedoen aan de BV Gebiedsontwikkeling Midden-Limburg. De taken op het gebied van bedrijventerreinen worden apart ondergebracht in de Ontwikkelingsmaatschappij Midden-Limburg, waaraan Weert en Nederweert niet deelnemen. Betalen wij ook niet mee aan de proceskosten van deze ontwikkelingsmaatschappij? Verder nemen wij aan dat er ook *trigger money* ofwel stimuleringsgeld uit de regiopot nodig is om de OML-projecten te activeren. Als dat zo is, wie gaat dan op dat moment de dubbeltjes en kwartjes van de Weerter bevolking bewaken en zeggen: ho, ho, hiervan afblijven; wij deden aan dit gedeelte niet mee?

Na deze vraag wil ik een pleidooi houden voor drie moties en een amendement. Als twee mensen gaan trouwen, heeft ieder van de twee een eigen, persoonlijke beeldvorming bij het woord 'trouwen', ondanks het feit dat over trouwen dikke

boeken zijn geschreven. Iedereen die getrouwd is weet dat deze persoonlijke beeldvorming aan veranderingen van de tijd onderhevig is, dus ná het trouwen. Lopen de beeldvormingen van deze twee mensen al voortgaande in de tijd niet meer in de pas, dan is dikwijls een scheiding het eindresultaat. De regiovisie zal volgens ons een soortgelijk proces meemaken, en dat proces zal zeker niet gemakkelijker zijn omdat zeven lichamen een verbintenis aangaan. Het is naar mijn mening een dynamisch proces. Voordat 'ja' wordt gezegd, is het echter zaak de verschillende beeldvormingen aan elkaar kenbaar te maken, om niet al te snel in de toekomstverwachtingen te worden teleurgesteld. De SP heeft haar beeldvorming over deze verbintenis vastgelegd in de volgende motie:

"De raad,
in vergadering bijeen op 11 februari 2009;
overwegende dat:

- samenwerking tussen gemeenten een goed uitgangspunt is voor het beleid;
- dit al is gebleken uit de al bestaande samenwerking in de Hoge Dunk tussen de gemeenten Weert, Nederweert, Leudal en Cranendonck;
- samenwerking tussen gemeenten op gebieden als bedrijventerreinen, openbaar vervoer, gezondheidszorg, toerisme, woningbouw en landbouw meerwaarde heeft;
- willen de mensen uit de regio echt voordeel hebben van zo'n samenwerking, dat vooral moet komen van een sociale gebiedsontwikkeling Midden-Limburg;
- sociale gebiedsontwikkeling Midden-Limburg betekent ruimte voor vooral kleine bedrijven MKB in de buurt boven grote regionale bedrijventerreinen, beter busvervoer op maat boven een lightrail, toerisme vooral voor de gewone mensen en niet alleen paarden, watersport en golfen, basisgezondheidszorg in de buurt boven een grote zorgstrip, woningbouw naar behoefte en niet alleen waar het meest op wordt verdiend, kleinschalige landbouw in plaats van bio-industrie;

stelt vast dat in de voorgestelde regiovisie Midden-Limburg er totaal geen sprake is van kleinschaligheid;
draagt het college op om bij een verdere invulling van deze regiovisie meer de nadruk te leggen op kleinschaligheid, op de menselijke maat;
en gaat over tot de orde van de dag."

(motie nr. 1)

De volgende motie is, samen met het amendement, gericht op de bestuursovereenkomst en die willen wij indienen samen met de PvdA-fractie. De beweegredenen wil ik graag toelichten. Als bij het trouwen een overeenkomst wordt opge maakt over huwelijkse voorwaarden, is het zaak dat beide trouwers heel goed naar de grote, maar vooral naar de kleine lettertjes kijken, om later niet de dupe te worden van hun goedgelovigheid. Met deze bestuursovereenkomst leggen wij ons en de raden in de periode na ons tot 2028 vast. Dit is dus in tegenstelling tot de visie een statisch gegeven. Een later wijziging hierin, na het ja-woord, zal heel wat voeten in de aarde hebben. Het is dus zaak deze letters nu goed te bestuderen, om straks niet te moeten zeggen: daar heb ik niet bij stilgestaan!

Een van onze beweegredenen is de volgende. De bestuursovereenkomst bevat veel punten die misschien niet voor de uitvoerders storend zijn, maar wel voor

mensen die geacht worden de burger te vertegenwoordigen. Bij een intergemeentelijke samenwerking is de positie van de gemeenteraad altijd een moeilijk punt. De samenwerking wordt vooral geregeld vanuit de optiek van de bestuurders en uitvoerders. De volksvertegenwoordigers zijn vaak de vergeten partij in het verhaal. Dat zorgt voor het verdwijnen van de directe aanspreekbaarheid van gekozen volksvertegenwoordigers en een verlies aan directe democratische controle op de uitvoering van dat beleid. Het is weliswaar begrijpelijk, omdat in de stuurgroep die deze bestuursovereenkomst heeft samengesteld geen vertegenwoordiger van het volk zit, maar het vraagt wel extra alertheid van de mensen die geacht worden de burger te vertegenwoordigen: de raad dus. Het volgende spookbeeld mag geen werkelijkheid worden: als mensen in de straat ons vragen naar het waarom van bepaalde zaken die gebeuren in Weert, en wij zouden moeten antwoorden: de details kennen wij niet, daarvoor moet je bij de GOML zijn. Dat zou wel eens de doodsteek kunnen zijn voor het laatste beetje vertrouwen dat de burger nog heeft in het politieke gebeuren. Ik werd vannacht gillend wakker. Mijn vrouw vroeg bezorgd wat er was. Ik vertelde haar van mijn spookbeeld en dat er een grote kans was dat me dat in 2017 nog zou gebeuren.

Ook de volgende beweegreden is van belang. De raad heeft zojuist in deze vergadering onder agendapunt 8 besloten om bepaalde projecten te gaan brandmerken als complex. Wij willen hiervoor criteria vaststellen, omdat we in het verleden regelmatig bij grote projecten zijn overvallen met lijken uit de kast. Bij de complexe projecten zullen de info en de beslismomenten door de raad intensiever zijn dan bij gewone projecten. Dit besluit hebben wij unaniem genomen, onder invloed van een gedegen onderzoek door de rekenkamer. Bij de grote regionale projecten vanuit de regiovisie verlaten we dit standpunt helemaal door de voor ons liggende bestuursovereenkomst. De mate van info en de beslismomenten door de raden zijn ronduit mager. Een regen van lijken uit de kast zal ons deel worden.

Om deze bestuursovereenkomst aanvaardbaar te maken heeft de SP samen met de PvdA een aantal wensen en bedenkingen samengevat in de volgende motie, die min of meer door juridische spelregels gekoppeld is aan een amendement. Als u het goed vindt, zullen ze worden voorgelezen door onze fractievoorzitter, de heer Beuvs, dan kan ik wat water pakken!

De heer Beuvs: Ik zal graag voor een rustpauze voor de heer Tak zorgen. Aan het eind van de middag hebben de leden van de raad via de griffie een aantal kopieën ontvangen van de motie en het amendement, maar in de hectiek van de middag zijn er wat fouten ingeslopen. Ik zal nu de juiste versies voorlezen:

“De raad,

in vergadering bijeen op 11 februari 2009;

overwegende dat:

- het sluiten van een bestuursovereenkomst een bevoegdheid van het college is;
- het overdragen van raadsbevoegdheden een bevoegdheid van de raad is;
- in de artikelen 2, 3, 4 en 9 van de concept-bestuursovereenkomst raadsbevoegdheden worden overgedragen aan derden;

- het overdragen van raadsbevoegdheden dient te gebeuren bij delegatiebesluit van raad aan college;
- een dergelijk voorstel thans niet voorligt;
- deze bestuursovereenkomst juridisch niet juist is, want in strijd met de Gemeentewet;
- in de bestuursovereenkomst GOML van 17 december 2008 een aantal zaken niet of onvoldoende is uitgewerkt of op meerdere wijzen kan worden uitgelegd;
- het college de raad voorstelt in te stemmen met deze bestuursovereenkomst;
- gelet op de artikelen 160 en 169 van de Gemeentewet het college zal bedoelen de raad te consulteren over de inhoud van de overeenkomst alvorens als college te besluiten deze al dan niet te tekenen;
- deze samenwerkingsovereenkomst na ondertekening niet alleen bindend is voor deze raad en dit college maar ook voor de komende 5 gemeenteraden en colleges;
- dit document in de huidige vorm om de volgende redenen niet de goedkeuring van de raad kan krijgen;

uit de volgende wensen en bedenkingen en draagt het college op om in samenwerking met de andere gemeenten deze bestuursovereenkomst te herzien, waarbij met name de navolgende zaken nader dienen te worden bekeken en/of worden uitgewerkt, en de uitkomsten daarvan aan de raad voor te leggen alvorens tot ondertekening over te gaan:

Artikel 2 (samenwerking) punt a

Het vaststellen van beleid is een raadsbevoegdheid. Wat zijn de gevolgen als een raadsbesluit niet overeenkomstig de Regiovisie is of als een wijziging van de Regiovisie niet de instemming van een of meerdere raden heeft?

Punt f

Wat wordt er verstaan onder onderlinge concurrentie? En welke maatstaf wordt er gehanteerd voor wat nadelig is voor de regionale ontwikkeling? Welke randvoorwaarden bieden dan uitkomst?

Artikel 3 (stuurgroep) punten 2 en 5

Wat is tijdig en wat zijn de gevolgen als een raad niet instemt met een beslissing? Beslist de stuurgroep welke beslissingen aan de raad worden voorgelegd? Op grond van lid 5 kunnen vijf gemeenten beslissen over een project in een andere gemeente, ook als die gemeente zelf niet instemt met dat project. Dat is onacceptabel.

Artikel 4 (taken stuurgroep)

Medio 2008 heeft de raad het mandaat voor het college in het kader van de Wro beperkt. Zouden we nu in deze nog veel ingrijpender zaak een praktisch onbeperkt mandaat moeten verlenen? De gemeenteraden hebben zowel inhoudelijk (programmaplan) als financieel (begroting) geen zeggenschap meer.

Artikel 9 (programma) punten 3 en 4

Wat zijn "wezenlijke wijzigingen"? Zouden niet alle programma's en wijzigingen de goedkeuring van de raden moeten hebben? Wat zijn de gevolgen als een of meerdere raden hun goedkeuring weigeren?

Artikel 10 (uitwerking)

Hoe verhoudt zich deze bepaling tot de in de wetgeving neergelegde discretionaire bevoegdheid van de gemeente om besluiten te nemen en de mogelijkheid van inspraak door de burger?

Artikel 11 (regiofonds), punten 3 en 5

Deze begroting moet ter goedkeuring aan de raden worden aangeboden. Alleen verslag uitbrengen, zoals in lid 5 wordt voorgesteld, is onvoldoende.

Artikel 12 (stortingen), punten 4, 5 en 6

In de opiniërende raad van 13 januari jl. stelde de wethouder financiën, dat de gemeenten weliswaar gelden reserveren (m.a.w. voor financiële dekking zorgen), maar deze pas beschikbaar stellen als er een concreet project is. Bovendien kunnen de raden hun budgetrecht gebruiken als er wijzigingen in projecten plaatsvinden die meer financiële middelen vragen. Dit zou duidelijker in artikel 12 dienen te worden vastgelegd. Artikel 12 spreekt bovendien alleen over reserveringen voor het jaar 2009. Niet beschreven is wat de systematiek voor de jaren na 2009 zal zijn.

Wat wordt in lid 6 bedoeld met een verbreding van het regiofonds?

Artikel 13 (bijdragen)

De stuurgroep beslist feitelijk over het toekennen van bijdragen aan projecten. Dit zijn dus minimaal 5 gemeenten; de gemeenten die het hiermee niet eens zijn, hebben het nakijken, ook financieel.

Op grond van lid 2 sub d komt een project alleen in aanmerking voor financiering als reguliere middelen onvoldoende blijken te zijn. Wat wordt bedoeld met reguliere middelen? Zijn dat de middelen die gemeenten normaliter zelf voor een project inzetten? Wat is dan nog de toegevoegde waarde van het regiofonds?

Artikel 14 (projectmonitoring)

Een wezenlijk onderdeel van de overeenkomst die in het tweede kwartaal van 2009 aan de verschillende raden separaat moet worden voorgelegd.

Artikel 15 (evaluatie)

Het op grond van lid 3 achteraf vragen van instemming met reeds door de stuurgroep genomen besluiten is niet acceptabel. Bovendien is niet duidelijk wanneer dat nodig is en wie dat bepaalt. Wat gebeurt er als de raden dan niet instemmen? Worden de besluiten dan teruggedraaid en wat gebeurt er met de rechtsgevolgen van deze besluiten? Lid 4 getuigt van een te enge interpretatie, partijen kunnen altijd een overeenkomst opzeggen en niet alleen n.a.v. de evaluatie.

Artikel 16 (geschillenregeling)

Een wezenlijk onderdeel van de overeenkomst die in het tweede kwartaal van 2009 aan de verschillende raden separaat moet worden voorgelegd.

draagt het college op:

de bestuursovereenkomst aan te passen zodanig, dat geen raadsbevoegdheden overgaan naar derden. Als de uitvoering van de Regiovisie zulks wel noodzakelijk maakt, een voorstel aan de raad voor te leggen waarmee raadsbevoegdheden worden overgedragen bij delegatiebesluit;

en gaat over tot de orde van de dag.”

(motie nr. 2)

Het amendement, eveneens mede ingediend door de PvdA, is aanzienlijk korter en luidt aldus:

“De raad,
in vergadering bijeen op 11 februari 2009;
overwegende dat:

- de regiovisie, de bestuursovereenkomst en het beschikbaar stellen van budget in één raadsvoorstel aan de raad zijn voorgelegd;

- bij de concept-bestuursovereenkomst door de raad wensen en bedenkingen zijn ingebracht;
- deze wensen en bedenkingen van dien aard zijn dat besluitvorming omtrent de bestuursovereenkomst en het beschikbaar stellen van het budget dient te worden opgeschort totdat het college de raad heeft geïnformeerd over hetgeen met de wensen en bedenkingen geschiedt;

wijzig het voorstel, zodat het komt te luiden:

Alles overwegende stellen wij u voor in te stemmen met de Regiovisie 2008-2028 en deze te hanteren als leidraad bij de uitvoering van de gebiedsontwikkeling Midden-Limburg;

en gaat over tot de orde van de dag.”

(amendement nr. 1)

Na de inhoud van de motie en het amendement te hebben gehoord, zal het u niet vreemd voorkomen dat ik u verzoek straks bij de besluitvorming niet eerst het amendement en dan de motie in stemming te brengen, zoals gebruikelijk, maar de omgekeerde volgorde te hanteren.

De voorzitter: Daar moet ik eens even over nadenken; ik zeg nog niets toe, maar ik kom erop terug.

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. Wij willen nog een derde motie indienen. Als de zojuist ingediende motie en het amendement niet worden aangenomen en in schoonheid zijn gestorven, blijft ons uit fatsoen jegens de mensen die ons gekozen hebben nog maar één ding over, namelijk hen netjes vragen of zij ons op dit gebied willen ontslaan van de verwachtingen die zij naar ons toe mochten hebben. Daarom dienen wij een motie in, die wij overigens graag willen aanhouden totdat de resultaten van de voorgaande moties en het amendement bekend zijn. De motie luidt aldus:

“De raad,
in vergadering bijeen op 11 februari 2009;
overwegende dat:

- de regiovisie Midden-Limburg een grote invloed zal hebben op het leven van de burgers in Weert en in de regio;
- de burgers van Weert de raad gekozen hebben om hun belangen, ook binnen de regio, te behartigen;
- bij plannen zoals die nu voorliggen de gemeenteraad vrijwel alle zeggenschap over de plannen en de financiering daarvan uit handen geeft;
- dit in strijd is met het mandaat dat de raad van de burgers van Weert heeft gekregen;

stelt vast dat gezien de draagwijdte en de gevolgen die de regiovisie voor de burgers van Weert heeft, deze regiovisie middels een referendum aan de burgers moet worden voorgelegd;

draagt het college op om een voorstel aan de raad voor te leggen op grond van de Verordening op het raadplegend en het raadgevend referendum Weert 2005 tot het houden van een raadplegend referendum;

en gaat over tot de orde van de dag.”

(motie nr. 3)

Het totaal van onze moties en opmerkingen zou wellicht doen denken dat de SP tegen samenwerken is. Niets is echter minder waar. Een beroemde fabel van La Fontaine zal veel verduidelijken. In die fabel komt een vos voorbij een boom waarin een stuk kaas hangt. De vos springt omhoog, maar hij haalt het niet. Hij probeert in de boom te klimmen, maar ook dat mislukt. Nadat hij alles geprobeerd heeft, draait hij zijn staart naar de kaas, laat een vette poep, steekt zijn neus omhoog en terwijl hij aankuiert zegt hij: ik lust geen kaas! Dat doet de SP dus niet. De moties laten duidelijk zien dat we alle moeite willen doen. We lusten heel graag kaas. Sterker nog: eiwitten zijn een noodzakelijke voedingsstof voor mensen. Er is echter een belangrijke voorwaarde: het moeten gezonde eiwitten zijn. Als zelfs een eenvoudige en bescheiden fractie als die van de SP zoveel gaten in deze dure kaas kan schieten, is er iets mis met de kwaliteit. Door nu al te starten, terwijl het fundament niet goed is, zullen misverstanden, wrevel, vertraging en daardoor geldverlies ons deel worden. Zoals de vos zich omdraait met zijn staart naar de kaas, waarbij hij een verdacht geluid produceert, zo zal de burger zich omdraaien naar de politiek. Diverse fabels van La Fontaine kan ik daarvoor nog uit de kast halen. Ook Chinese wijsgeren zijn geen voorstander van het bouwen van huizen op drijfzand, gezien hun wijze spreuken. De volgende keer dat we in Hangzhou zijn, zullen we het hier eens over hebben! Laat ons een gezond stuk kaas fabriceren, tot zo lang stellen wij voor melk te drinken, al zullen verschillende Weertenaren, waaronder de fractievoorzitter van de VVD, bij deze uitspraak van mij ongelovig hun wenkbrauwen ophalen!

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. D66 is op zichzelf voorstander van een regionale aanpak in Midden-Limburg. Gemeenten hoeven niet elkaars concurrenten te zijn, maar kunnen elkaar versterken door zaken onderling af te spreken en elkaars sterke punten te verbeteren. Daarbij gaat het ons niet alleen om de sociaal-economische ontwikkeling, maar ook om aspecten van ruimte, recreatie, cultuur en natuur.

In deze reactie beperken wij ons hoofdzakelijk tot de bestuursovereenkomst, omdat wij daarmee de meeste problemen hebben. De bestuursovereenkomst legt sterk de nadruk op economische ontwikkeling. Hoe wordt gewaarborgd dat de andere aspecten, cultuur, leefbaarheid en ruimtelijke kwaliteit, hieraan niet ondergeschikt worden gemaakt? Dergelijke aspecten hebben immers naast een economische ook een intrinsieke waarde. Wij gaan ervan uit dat bij de keuze van de aangedragen projecten een inhoudelijke en niet een chronologische afweging zal worden gemaakt. Onduidelijk is echter welke beoordelingscriteria hiervoor gelden, wanneer deze worden vastgesteld en door wie. Partijen zouden nu verplichtingen aangaan, zowel financiële als ruimtelijke en ook qua zeggenschap. Onduidelijk is welke prestaties daar tegenover staan. Wij beperken ons even tot de financiële verplichtingen. Voor de gemeentelijke bijdrage na 2009 wordt een bedrag van €1,50 per inwoner voorzien. Betekent dit dat de financiële verplichtingen voor de jaren na 2009 voor de gemeente volstrekt anders kunnen uitpakken? Is het wenselijk van partijen te vragen zich nu financieel vast te leggen, terwijl

nog niet duidelijk is hoe hoog de bijdrage uiteindelijk zal uitvallen en wat daar tegenover zal staan?

Dan de democratische inbedding. Gekozen is voor een privaatrechtelijke constructie, wat de mogelijkheden voor democratische sturing en controle beperkt, iets wat voor ons niet bespreekbaar is. Het eerste programma wordt door de gemeenteraden vastgesteld, en daarbij is de inbreng van de volksvertegenwoordiging dus waarborgd, maar vervolgens stelt de stuurgroep het programma jaarlijks bij, zonder dat de gemeenteraden zich daarover kunnen uitspreken. Alleen bij wezenlijke wijzigingen en/of aanvullingen is goedkeuring vereist, maar wie bepaalt wat wezenlijke wijzigingen zijn en hoe wordt voorkomen dat wezenlijke wijzigingen worden opgesplitst in minder wezenlijke wijzigingen om te voorkomen dat inmenging vanuit de gemeenteraden vereist is? De stuurgroep dient zich een keer in de vier jaar te verantwoorden, voor het eerst in 2012. Bijsturing tussentijds is dus niet mogelijk.

In de bestuursovereenkomst zijn een aantal wezenlijke zaken niet geregeld en dat zal naar onze mening wel moeten gebeuren, en wel voordat de overeenkomst wordt afgesloten en niet daarna. In artikel 16 staat dat in 2009 een adequate geschillenregeling zal komen, dus ná het aangaan van de overeenkomst. En wat als er onverhoopt een geschil rijst over de vraag of deze geschillenregeling adequaat is? Verder zullen in geval van een wijziging passende voorzieningen worden getroffen, wat wil zeggen dat partijen die nu aan de overeenkomst deelnemen geen flauw idee hebben wat de consequenties zijn als we er ooit mee zouden stoppen. Wij hebben daarom een motie opgesteld met wensen en bedenkingen die redelijk aansluit bij motie nr. 2 die zojuist is ingediend. Ze luidt als volgt:

“De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen op 11 februari 2009;
overwegende dat:

- in de uitvoeringsorganisatie gekozen is voor een privaatrechtelijke constructie (de Ontwikkelingsmaatschappij Midden-Limburg);
- de stuurgroep de bestuurlijke beslissingen zal nemen zowel inhoudelijk (programmaplan) als financieel (begroting);
- de criteria voor de prioritering van de projecten niet bekend zijn;
- democratische sturing en controle op de stuurgroep en uitvoeringsorganisatie door de gemeenteraad tussentijds niet mogelijk is;
- de gemeente Weert nu aanzienlijke financiële verplichtingen aangaat;
- het niet uitgesloten is dat de financiële bijdrage de komende jaren verder zal toenemen;
- het op dit moment volstrekt onduidelijk is welke prestaties hier tegenover zullen staan;
- de stuurgroep hierover vóór 2012 geen enkele democratische verantwoording aflegt;

uit wensen en bedenkingen en draagt het college op om in samenwerking met de andere gemeenten deze bestuursovereenkomst te herzien, waarbij met name de navolgende zaken nader dienen te worden bekeken en/of worden uitgewerkt, en de uit-

komsten daarvan aan de raad voor te leggen alvorens tot ondertekening over te gaan:

- de concept-bestuursovereenkomst te verduidelijken/uit te werken op de onderdelen besluitvorming, uitvoeringsorganisatie, bevoegdheidsverdeling en financiën; en gaat over tot de orde van de dag.” (motie nr. 4)

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Over de bestuursovereenkomst zal collega Fanida Kadra het een en ander naar voren brengen, ik zal mij met name op de inhoud richten.

Onze fractie, maar ook andere fracties in dit huis hebben behoorlijk wat commentaar gegeven op de eerste proeve van de regiovisie. In deze vergadering wil ik een woord van waardering uitspreken voor de manier waarop het college van burgemeester en wethouders alle opmerkingen vanuit de gemeenteraad, maar ook vanuit het college zelf, naar voren heeft gebracht, wat uiteindelijk zijn weerslag heeft gekregen in de compleet herziene regiovisie. Het is wel aardig in de tekst te lezen dat tientallen gemeentelijke en provinciale bestuurders en medewerkers in de afgelopen maanden hard hebben gewerkt om zo ver te komen. In grote lijnen kunnen wij ons nu in dit stuk vinden. Het geeft nu in ieder geval een realistisch beeld van het perspectief van de regio Midden-Limburg.

Onderkend wordt dat in Midden-Limburg op economisch gebied twee regio's bestaan: de Hoge Dunk aan deze kant en de regio Roermond met REO, en in de toekomst de OML, aan de andere kant. In dat opzicht is het van groot belang dat de Hoge Dunk, d.w.z. de regio Weert inclusief Cranendonck, verdere stappen gaat zetten ter versterking van de regionale economie. De situatie op wereldschaal, op regionale schaal en ook lokale schaal maakt dat des te nijpender, gezien de gevolgen die de financiële crisis ook voor onze economie zal hebben. In een persbericht is onlangs naar voren gebracht dat op 5 maart a.s. een presentatie zal plaatsvinden van niet alleen een convenant, opnieuw een stukje papier dat ondertekend wordt, maar ook en vooral van een groot aantal projecten die binnen de Hoge Dunk zijn ontwikkeld, wat mijns inziens bijna kan worden beschouwd als een vertaalslag van een stukje van de visie die hier is neergelegd.

Een andere goede zaak is dat in het stuk nu wordt onderkend dat de regio Midden-Limburg op het gebied van de volkshuisvesting niet als één samenhangend marktgebied kan worden beschouwd, maar dat in feite sprake is van twee marktgebieden, hetgeen ook wordt bevestigd door migratiecijfers. Anders gezegd: we moeten niet proberen zaken bij elkaar te schrijven waarin geen rechtstreekse samenhang aanwezig is, maar juist de beleidsvelden opzoeken waar we elkaar kunnen vinden en vooral regionale en bovenlokale projecten uitvoeren. In dat opzicht is uitstekend werk verricht.

Veel moet nog gebeuren wat betreft het concreet maken van de visie, zoals ook blijkt uit de reeks van studies en nog te nemen besluiten. Aardig is overigens wel – en dat is meteen een antwoord op de vraag die mevrouw Stokbroeks daarover stelde – dat bij het toewijzen van projecten als criterium geldt: wie het eerst komt, het eerst maalt. Het stadshart Weert staat bij de te realiseren project bovenaan, met de Poort van Limburg, het Beekstraatkwartier en de Spoorzone. Laten we dus

keurig dat lijstje afwerken, en dan komen we fantastisch goed aan de bak! Geweldig is ook de handreiking die gedeputeerde Driessen heeft gedaan met betrekking tot de specifieke problematiek in de stadswijken van Roermond. Aan die problematiek wordt al jaren hard getrokken en de provincie heeft nu aangegeven dat ze die problematiek samen met Roermond wil oplossen, om ook in dat opzicht stappen vooruit te kunnen zetten...

De heer Weekers: Ik ben zeer getroffen door het pleidooi van de heer Heijmans. Mag ik uit zijn woorden afleiden dat ook de PvdA-fractie wat betreft de verdere ontwikkeling van de projecten die onder het kopje 'Weert' staan alles op alles wil zetten om deze zo snel mogelijk aan te melden?

De heer Heijmans: Ja, van harte!

De heer Weekers: Dat is dan een goede afspraak!

De heer Heijmans: Behalve woorden van waardering moet mij ook een kanttekening van het hart over de zienswijze die naar voren wordt gebracht aangaande het creëren van een zogenaamd regiopark met landgoed- en natuurontwikkeling in het gebied tussen Weert en Roermond. Door de LLTB is erop gewezen dat hiermee een onevenredig grote claim op landbouwgronden wordt gelegd, waardoor de agrarische sector in het gedrang dreigt te komen. Het is goed hierover met de landbouwsector van gedachten te wisselen en in een vervolgproces hierover goede afspraken te maken, anders worden de hakken compleet in het zand gezet.

Als uitgangspunt is gekozen voor een smalle opbouw van de organisatie, die vooral stimulerend en coördinerend bezig is, waarbij ook gebruik wordt gemaakt van bestaande organisatiestructuren. Hier en daar is echter ook sprake van een dusdanige optuiging van een dergelijke organisatie, dat je je kunt afvragen waartoe dat zal leiden. Een voorbeeldje zijn de projecten die te maken hebben met het landelijk gebied. Op dit moment zijn twee gebiedscommissies werkzaam in Midden-Limburg: voor de regio Roermond Ons WCL (Waardevol Cultuurlandschap) en voor de regio Weert de gebiedscommissie Weert en Nederweert. Die gebiedscommissie heeft tot taak een meerjarig plattelandsontwikkelingsprogramma uit te voeren voor de periode 2007-2013. In die periode houdt zij zich bezig met landbouw, natuur, water, landschap, cultuurhistorie, recreatie en leefbaarheid. Er zitten aardige projecten bij, zoals het opzetten van vaararrangementen vanuit de Maasplassen naar Nederweert, Weert en Bocholt. Kijkend naar die projecten, is onze zorg dat het risico bestaat van een overlapping van activiteiten. Wij dringen er dan ook op aan gebruik te maken van bestaande structuren die hun waarde bewezen hebben. Daar waar een gebiedscommissie werkzaam is, dient dat stimulerend en aanvullend te zijn op datgene wat al bestaat. Zo loopt men elkaar niet voor de voeten en het bespaart wethouders en burgemeesters een hele hoop gedoe. Samen met de VVD-fractie dienen wij hiertoe de volgende motie in:

| "De raad van de gemeente Weert,

in vergadering bijeen op 11 februari 2009;

overwegende dat:

- de regiovisie Midden-Limburg in 2009 verder wordt uitgewerkt en in projecten wordt geconcretiseerd;
- de daartoe in te richten uitvoeringsorganisatie tot taak heeft processen te begeleiden en projecten in gang te zetten;
- op economisch gebied er twee uitvoeringsorganisatiestructuren bestaan: Hoge Dunk voor de regio Weert en OML (in wording) voor de regio Roermond;
- wat betreft de herstructurering van het landelijk gebied er twee organisaties werkzaam zijn: de gebiedscommissie Nederweert voor de regio Weert en gebiedscommissie Ons WCL (Waardevol Cultuur Landschap) voor de regio Roermond;
- in de regiovisie een aantal studies en projecten aan de GOML (gebiedsontwikkelingsmaatschappij Midden-Limburg) worden toebedeeld die behoren tot het werkterrein van de gebiedscommissies;
- overlap leidt tot onnodig veel overleg en coördinatieproblemen en stroperigheid in de hand werkt;

verzoekt het college van burgemeester en wethouders:

- om met de partners die deelnemen aan de regiovisie Midden-Limburg een uitvoeringsorganisatie op te zetten die aanvullend is op en zoveel mogelijk gebruik maakt van bestaande structuren en werkverbanden;

en gaat over tot de orde van de dag.”

(motie nr. 5)

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Een aantal sprekers is mij al vóór geweest voor wat betreft de bestuursovereenkomst. Als ik de betogen van de SP en van D66 goed heb begrepen, liggen die praktisch in elkaars verlengde. Mevrouw Stokbroeks nodig ik graag uit zich bij ons te voegen; bij deze die handreiking. Zo creatief en tot in detail als de SP de bestuursovereenkomst heeft benaderd zal ik het niet doen, maar desalniettemin doe ik graag een duit in het zakje namens onze fractie.

Voor ons ligt de bestuursovereenkomst gebiedsontwikkeling Midden-Limburg, het sluitstuk van een lang voorbereidingstraject, een traject dat met vallen en opstaan het resultaat heeft opgeleverd van de visie die we vandaag voor ons hebben liggen. Ik zal mij concentreren op de overeenkomst, in principe het belangrijkste document in dit hele traject, omdat het de basis is voor de samenwerking in de komende jaren, en in dit geval niet een geringe samenwerking. Zeven gemeenten zullen de handen ineen gaan slaan en een grote stap richting de toekomst gaan zetten. De heer Tak heeft het treffend verwoord als een huwelijk onder huwelijkse voorwaarden. Ik kan mij echter niet aan de indruk onttrekken dat het hier begint te lijken op een huwelijk in gemeenschap van goederen. Het stuk dat voor ons ligt kan op meerdere manieren worden uitgelegd, afhankelijk van wie het leest en wanneer deze persoon het leest. Een overeenkomst die op verschillende wijzen benaderd kan worden zal voor verwarring en discussie zorgen. Dit is voor ons onacceptabel. Gisteren hoorde ik iemand zeggen dat het in onze motie over punten en komma's gaat, en dat klopt, want dat is de essentie van de overeenkomst. De kleine lettertjes kunnen de sleutel tot succes of verlies zijn.

Als gemeenteraad hebben wij al veel uit handen gegeven in dit proces, terwijl wij degenen zijn die de democratische legitimatie van het volk hebben. Desalniettemin zijn wij bereid hiermee akkoord te gaan, maar alleen als het college toe zegt dat het de bestuursovereenkomst terug zal nemen en de wensen en bedenkingen die wij samen met de SP hebben opgesteld erin zal verwoorden. In dat geval is naar onze mening de bestuursovereenkomst op een groot aantal artikelen helder geformuleerd en eenduidig uitlegbaar.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Veel is al gesproken over dit onderwerp en veel zal er nog over gesproken worden. Het gaat hoofdzakelijk over majeure projecten en onderwerpen die een gemeente alleen waarschijnlijk niet, of nauwelijks, kan verwezenlijken. Daarom is samenwerking nodig met alle betrokken gemeenten in Midden-Limburg, en uiteraard de provincie niet te vergeten. Waar voorheen de gemeenten in veel gevallen met de rug naar elkaar toe stonden, dwingt de tijd ons ertoe samen te werken en niet ieder apart zaken te ontwikkelen en elkaar te beconcurreren. Dat hiervoor mevrouw Riek Bakker moest worden ingehuurd, moeten wij onszelf eigenlijk aanrekenen, maar het is nu eenmaal zo dat vreemde ogen dwingen.

Het moge bekend zijn dat Weert Lokaal altijd voorstander is geweest, en nog is, van meer intensieve recreatie in, of, zo u wilt, bij onze prachtige natuurgebieden. De visie geeft aan dat dit soort recreatie niet goed is ontwikkeld en daarbij versnipperd aanwezig is in het Midden-Limburgse. Het voert te ver hiervan nu een halszaak te maken, maar wij zullen u en de raad hieraan van tijd tot tijd blijven herinneren. De fractie van Weert Lokaal vindt het een gemiste kans.

Voor het overige kunnen wij ons globaal vinden in deze visie. Wij beseffen best dat niet alles tot achter de komma duidelijk is, maar kunnen hiermee leven. Het is nu zaak een stappenplan met een globale planning te maken, want de visie gaat niet verder dan het opsommen van een groot aantal projecten. Het is daarbij voor Weert te hopen dat de Poort van Limburg vooraan op het lijstje komt en dat deze visie voor het college geen aanleiding is om achterover te leunen. Met andere woorden: deze visie mag geen alibi zijn om al lopende projecten in Weert verder vertraging te laten oplopen.

In de opiniërende raadsvergadering had de SP al wensen en bedenkingen kenbaar gemaakt. Na die vergadering heb ik het er met de heer Beuvers over gehad, omdat die wensen en bedenkingen te weinig aandacht hadden gekregen en wij die belangrijk vonden. In de opiniërende raadsvergadering had hij er ons ook een oordeel over gevraagd, maar het was toen niet mogelijk die te geven. Op zo'n uitgebreid verhaal kan nu eenmaal niet in vijf minuten worden gereageerd. Ik heb hem daarom gevraagd het toe te sturen aan de fracties. Inmiddels is het ook gesteund door de PvdA-fractie. Wij wachten de reactie hierop af en zullen daarna een standpunt ter zake bepalen.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Inhoudelijk heb ik geen aanvullende opmerkingen te maken. Immers, over de inhoud van dit voorstel is al uitvoerig

van gedachten gewisseld in meerdere vergaderingen. De aanpassingen waarom de Weerter raad had gevraagd zijn verwerkt en tijdens de opiniërende raadsvergadering heeft Kernpunt hiervoor het groene licht gegeven. Resteert de vraag naar de uitvoering en de prioriteiten daarin. Ik stel die vraag, omdat ik deze week in de krant heb gelezen dat bijvoorbeeld de uitvoering van de N280 in verband met de economische situatie naar voren zou worden gehaald. Ik hoop dat dat waar is. Het sluit aan bij mijn vraag aan de wethouder om informatie te geven over de sturings- en beslissingsmomenten van de Weerter raad bij de voortgang. Het is ook de kern van hetgeen is verwoord in een aantal moties die inmiddels door SP, PvdA en D66 zijn ingediend. Hoe we met die moties omgaan, weet ik niet, maar ik kan me in een aantal constructies wel vinden. Het moet echter wel eenduidig zijn, want als één ding niet eenduidig is, is het wel de bestuursovereenkomst. Wij zullen moeten proberen dit op een goede manier in elkaar te steken. Eerst wachten wij nu echter het antwoord van de wethouder af.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. ‘Trots op het nieuwe Limburg’, heb ik een aantal keren in de stukken gelezen. Het CDA is van mening dat wij vandaag een zeer belangrijk besluit gaan nemen. Het betoog van de heer Tak beluisterend, gaat het eigenlijk om de vraag of we vandaag de weg verlaten van het individueel, ieder voor zich opereren – wat ik maar even ‘vrijgezel blijven’ noem – en de weg inslaan naar verbinding, investeren in vertrouwen en werken aan een duurzame toekomst met elkaar. Het laatste lijkt mij meer op een huwelijk dan het eerste. Als ik me dan afvraag wie dat niet zou willen – verbinden, investeren in vertrouwen en werken aan een duurzame toekomst –, denk ik aan de offers die daarbij horen: controle op afstand zetten – iets wat in een huwelijk misschien ook wel een beetje van toepassing is –, loslaten, onzekerheid en gaandeweg ontwikkelen. Dat past volgens mij meer in die laatste zinsnede dan in de eerste zinsnede waar het betoog van de heer Tak veel meer bij paste. Volgens mij wil hij vrijgezel blijven! Als ik met hem moest trouwen en aan die hele riedel van regels moest voldoen, trouwde ik niet! Hij is wel een charmante man, maar niets voor mij!

In navolging van onze trendwatcher, die daar aan tafel zit, heb ik er eens een boek op nageslagen om te weten te komen hoe de wereld er in 2020 uit zou zien. Het is een helse onderneming. Aan de oormerken en zo kunt u zien dat ik het goed bestudeerd heb; ik zal het ISBN-nummer straks even rondmailen. Een karakteristieke uitspraak voor de toekomst: *“Wij moeten functioneren vanuit chaos en onzekerheid. De enige uitweg is flexibilisering van de organisatie en openheid van handelen.”* Er zitten vier termen in die ook mooi worden uitgelegd. Wij, dat zijn de allianties, samen. Chaos en onzekerheid is de niet voorspelbare omgeving; wij weten niet hoe die omgeving eruit ziet. Flexibilisering is een vormende organisatie; wij hebben hier te maken met gemeenten, provincie en bedrijfsleven – dat gaat zich vormen. Openheid van handelen tenslotte is: hoe communiceer je met elkaar en met de burgers. Zo ziet de toekomst eruit, en ik geloof er heilig in. Ik geloof niet in een toekomst waarin alles met regels wordt afgetimmerd en we vervolgens denken dat we met elkaar iets kunnen bereiken.

De heer Heijmans: U wilt dus geen enkele bestuursovereenkomst, helemaal niets?

De heer Meulen: Natuurlijk moeten we een bestuursovereenkomst hebben, maar ik ben het met de heer Litjens eens dat in de nu voorliggende bestuursovereenkomst onzekerheden zitten en allerlei elementen die nog moeten worden uitgewerkt. Maar wat is daar mis mee, wat is er mis mee om gaandeweg dingen uit te ontwikkelen? Wij verschillen daarin van mening.

Albert Einstein heeft eens gezegd: *“De mens die zich omringt met feiten, niet toestaat dat hij verrast wordt, geen flits van intuïtie kent, geen veronderstellingen maakt, geen risico neemt, leeft in een afgesloten cel.”* Dat geldt ook voor de gemeente Weert: als we niet de verbinding zoeken, niet het vertrouwen in samenwerking, niet het creëren met elkaar, en dan doel ik op regionale, majeure projecten en niet op wat we zelf doen, want we doen het prima, dan denk ik dat we in een cel gaan leven. Als we alles willen gaan dichttimmeren, maken we geen goede start.

De totstandkoming van de regiovisie is prima verlopen. De heer Heijmans heeft er complimenten voor gemaakt en daarbij kunnen wij ons aansluiten. Ik heb het dan over degenen die in de snelkookpan hebben gefunctioneerd en in het latere proces in de programmalijnen. In het begin van het proces merkte je dat er stromingen waren die heel snel vooruit wilden en stromingen die de details benadrukten. Volgens mij zijn beide partijen nodig om tot zo'n goed product te komen, en daar was wel sprake van die verbinding, dat vertrouwen om iets te maken over de politiek heen. In de betogen van zonet heb ik dat gemist, daarin werd toch weer vanuit Weert geredeneerd en erop aangedrongen alles dicht te timmeren, omdat die ander nog niet helemaal wordt vertrouwd.

Bij een stuk als dit ga je je, net als bij elk stuk, afvragen of er een probleem is, of dat een urgent probleem is, of er een plan is, of dat uitvoerbaar is en of de voordelen groter zijn dan de nadelen. Een probleem is er zeker. Ik hoef alleen maar krimp, ontgroening en vergrijzing te noemen om te weten dat er een probleem is. Urgent is het probleem ook, want we zien het al op ons afkomen in het zuiden van ons land. Er is ook een plan, een regiovisie; geen panklaar plan, maar een visie die verder moet worden uitgewerkt. Is het plan uitvoerbaar? Het is zeker realistisch geworden, maar of het uiteindelijk in 2028 of in '2000-weet-ik-veel' allemaal uitgevoerd zal zijn weten we natuurlijk niet. Wat dat betreft zit ik op het spoor dat ik in mijn inleiding noemde: gaandeweg ontwikkelen, dan komen we vanzelf tot een heleboel realisatie die nodig is om het voorzieningenniveau te kunnen handhaven. De laatste vraag bij het beoordelen van zoiets – en daar hebben we het volgens mij vanavond over – luidt of de voordelen van het plan groter zijn dan de nadelen. De voordelen zijn dat we als gemeente iets gaan realiseren wat we alleen niet kunnen en dat we groeien naar een Midden-Limburg waarin toekomstige generaties ook nog kunnen wonen, recreëren en werken. Een nadeel is dat we het niet alleen kunnen. Niets is zo gemakkelijk dan iets alleen doen, want dan heb je het snelst besloten. Dit brengt me weer terug naar de inleiding: verbinden, investeren

in vertrouwen en met elkaar eraan werken, en dus ook de offers brengen: controle op afstand zetten, loslaten, onzekerheid en gaandeweg ontwikkelen. Als ik dan de wensen en bedenkingen lees die PvdA en SP in een motie hebben verwoord met betrekking tot de bestuursovereenkomst, de financiering, het democratisch gehalte en de organisatievorm – ik ben het er overigens geheel mee eens dat we niet iets dubbel moeten doen –, denk ik dat dat de nadelen zijn die we moeten afwegen tegen de vraag of we het vertrouwen hebben dat wat voorligt zal gaan werken. We hebben het niet zomaar over projectjes, maar over grote projecten met een meerjarige looptijd. We gaan nu een programma vaststellen dat door de stuurgroep jaarlijks wordt bijgesteld, maar het kan best zijn dat een aantal jaren helemaal niets wordt bijgesteld, want het zijn geen projectjes die in een week worden afgerond, maar projecten van misschien wel tientallen jaren. Zo'n vaart loopt het dus allemaal niet. De insteek van het CDA is dat we een structuur moeten kiezen die niet helemaal dichtgetimmerd kan worden, omdat er anders niets is om samen te werken en het gedoemd is te mislukken. Volgens mij werkt het niet om het college terug te sturen naar de stuurgroep met de opdracht om de bestuursovereenkomst te veranderen. Naar onze mening zit hier voldoende in om te kunnen gaan werken.

De heer Beuvens: U legt herhaaldelijk de nadruk op het vertrouwen dat er moet zijn, en dat is op zichzelf prima, maar waarover ik u helemaal niet hoor praten is dat de voorliggende concept-bestuursovereenkomst, volgens welke bevoegdheden van de raad zouden moeten worden overgedragen, niet juist is en in strijd met de Gemeentewet. Het is mooi om te zeggen dat we elkaar moeten vertrouwen, maar we hebben wel te maken met een wet waaraan we ons moeten houden.

De heer Meulen: Natuurlijk moeten we het volgens de wet uitvoeren, maar dan hebt u het niet zozeer over de inhoud als wel over een aantal regels die we moeten volgen. Als daar een fout in zit en we moeten terug naar de stuurgroep om te zeggen dat de manier waarop wij dat delegeren niet goed is, is dat iets anders dan terug gaan naar de stuurgroep om te zeggen dat artikel 1 met 'dit' en artikel 2 met 'dat' alineaatje gewijzigd moet worden. Daar zit een andere manier van vertrouwen in. Net zo goed als wij hier zitten en onze burgers vertegenwoordigen, kunnen we dat zelfde vertrouwen mandateren aan een stuurgroep.

De heer Beuvens: Als het alleen een kwestie zou zijn van zaken die wij liever anders geregeld zouden willen zien, zouden wij het college daarmee kunnen terugsturen naar de andere partners en dan hebben wij er wel vertrouwen in dat die samen tot een goede overeenstemming kunnen komen, maar het is toch te gek voor woorden nu instemming te verlenen met een bestuursovereenkomst die juridisch niet klopt en in strijd is met de Gemeentewet?

De heer Meulen: Dat is zeker niet de bedoeling, maar het gaat erom met welke boodschap wij het college wegsturen: doen we dat met een boodschap waar vertrouwen uit spreekt, en hebben we het dan alleen maar over een wettelijk kader dat op een andere manier geregeld moet worden, of sturen wij het college weg

met de opdracht dat het nog meer moet worden dichtgetimmerd? Daar zit een wezenlijk verschil in.

De heer Beuvens: Wij willen het college wegsturen met de boodschap om eens goed naar al die punten te kijken. We hebben het stuk niet herschreven, want dan zou het in uw woorden misschien worden dichtgetimmerd. Wij hebben er vertrouwen in dat, als het college hiermee naar de andere partners gaat, daarmee verstandig zal worden omgegaan.

Mevrouw Kadra: Ik neem aan dat de heer Meulen het toch met mij eens is....

De heer Meulen: Nee, dat is al meteen verkeerd; u kunt nu al wel stoppen met uw vraag!

Mevrouw Kadra: Ik ga toch even verder. Als er een overeenkomst voorligt die op meerdere manieren kan worden benaderd en gelezen, klopt er toch iets niet? Dat heeft niets met vertrouwen te maken. We moeten wel met z'n allen dezelfde kant op kijken. Als de neuzen verschillende kanten op wijzen, hebben we met z'n allen een probleem.

De heer Meulen: Ik heb alle punten in uw motie gelezen en die kunnen op verschillende manieren worden geïnterpreteerd, maar is het de intentie van samenwerken om alles dicht te timmeren?

Mevrouw Kadra: Het gaat helemaal niet om dichttimmeren, het gaat erom dat het op de juiste wijze wordt geformuleerd, zodat we verder kunnen en niet steeds weer terug moeten komen omdat het inhoudelijk niet klopt.

De heer Meulen: Ik denk dat dit eerder vertragend dan bevorderend werkt.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. De verzustering met China, die later op de agenda staat, is voor mij de inspiratie geweest om het grote boek dat wij toegezonden hebben gekregen met de titel 'Het oog van Midden-Limburg' maar eens van achteren naar voren door te bladeren. Op zeker moment kwam ik op de pagina's 234 en 235 een aantal zwartepieten tegen en ik vroeg me af waar Sinterklaas was, maar sinds deze week weten we het: die zit in Echt-Susteren! Vervolgens kwam ik verder bladerend bij het hart van het boek terecht, en dat sprak mij wel aan, want op twee pagina's staan daar een spreuk en een foto van de grondlegger van het liberalisme: Johan Rudolf Thorbecke. Die spreuk luidt: "*Vertrouwen komt te voet en gaat te paard.*" Kijkend naar de samenwerking in Midden-Limburg en het vertrouwen daarin, kan worden geconstateerd dat dat in het verleden te paard is weggegaan en dat we nu zullen moeten proberen dat te voet terug te halen. Het betekent dat die samenwerking met kleine stappen opnieuw gestalte zal moeten worden gegeven.

De VVD-fractie kijkt met een positief-kritische blik naar 'Het oog van Midden-Limburg', de regiovisie en de gebiedsontwikkeling. Positief is die blik, omdat dit ons inziens nieuwe kansen biedt voor de samenwerking in deze regio, die echt noodzakelijk is, met name om een aantal bovenlokale, majeure projecten die verder reiken dan de polsstok van de eigen gemeente, van de grond te tillen. Kritisch is ze, omdat het uiteindelijk aankomt op de verdere uitwerking en op daden. Met de heer Heijmans ben ik het geheel eens dat met wat nu voorligt de nodige voortgang is gemaakt, vergeleken met de stukken die we een aantal maanden geleden met elkaar bespraken, maar *the proof of the pudding is in the eating* en het komt dus aan op de verdere uitwerking.

In de commentaren die ik heb beluisterd in de raad proef ik enige verschillen. Als ik bijvoorbeeld mevrouw Stokbroeks beluister, krijg ik de indruk dat zij liever voor een extra bestuurslaag kiest met een eigen democratische controle. In een ver verleden heb ik namens deze raad in het Gewest Midden-Limburg mogen zitten en dat zou ik onszelf graag willen besparen. Het had een heel hoog kletsgehalte, de democratische controle stelde geen fluit voor en er kwam niets van de grond. Uiteindelijk is dat gewest opgeheven en opgeschaald naar Noord- en Midden-Limburg met uitsluitend enkele doe-taken...

Mevrouw Stokbroeks: Ik heb ook niet gezegd dat dit met alle taken en bevoegdheden opnieuw hersteld zou moeten worden, maar alleen dat ik in het voorliggende stuk het democratisch gehalte volledig mis. Wij geven alles uit handen en krijgen over vier jaar te horen wat er allemaal gebeurd is; daar zijn wij het niet mee eens.

De heer Weekers: Daar zijn we zelf bij. De raad is het hoogste democratische orgaan in Weert en wij zouden onszelf tekort doen als we ons de komende vier jaar buitenspel zouden zetten waar het de Weerter projecten betreft. Ik kan me niet voorstellen dat er hier één raadslid is dat zich de komende jaren buitenspel zal laten zetten. De VVD-fractie wil in ieder geval geen extra bestuurslaag. De democratische inbedding vindt plaats via de betrokkenheid van alle gemeenteraden. Wij zien dit vooral als een samenwerking van de betrokken gemeenten, samen met de provincie. Uiteindelijk zijn het de raden die beslissen of ze wel of niet voor bepaalde projecten willen gaan.

Mevrouw Stokbroeks: Waar is dat in deze stukken terug te vinden?

De heer Weekers: Daarom heb ook ik een aantal vragen te stellen over de bestuursovereenkomst en over de programmaprojecten. De heer Egging heeft terecht de vraag gesteld waar de sturings- en beslissingsmomenten van de raad zijn. Het antwoord op dat soort vragen is ook essentieel voor de fractie van de VVD. Ik vind echter niet dat we vanavond alles moeten gaan dichttimmeren. Het proces beziende dat zich het afgelopen jaar heeft ontwikkeld, kan worden vastgesteld dat er behoorlijk wat schot in zit en dat de neuzen steeds meer dezelfde kant op wijzen. Het zou jammer zijn de zaak dan hier op een zodanige manier dicht te timme-

ren dat andere gemeenten straks met de rug naar ons toe gaan staan. Voor een deel zal het ook werk in uitvoering zijn en ik neem aan dat het college van tijd tot tijd terugkomt naar de raad.

Naar onze mening is het noodzakelijk bovenlokale projecten, of projecten waarvoor de polsstok van Weert te kort is, hier in te brengen, zonder overigens – dat zeg ik de fractie van Weert Lokaal na – die projecten in de vertraging te laten schieten. Als ik de stukken goed bekijk, zal er sprake zijn van een soort winstverdubelaar, want wij leggen wat geld in en de provincie legt hetzelfde bedrag bij. Als we op die manier een aantal projecten in Weert betaalbaar kunnen krijgen, zoals de Poort van Limburg, upgradering van het centrum, het Beekstraatkwartier en de Spoorzone – en dan heb ik het niet eens over de IJzeren Rijn of de N280 –, is het zaak voortgang te maken in de verdere ontwikkeling van deze projecten. Het college kan een voorbeeld nemen aan het college van de gemeente Roermond, dat de afgelopen jaren op een groot aantal terreinen enorm voortvarend bezig is geweest. Als wij die zelfde voortvarendheid aan den dag leggen en de zaken die in het coalitieprogramma staan en hierin passen voorrang geven, ben ik ervan overtuigd dat wij er met z'n allen beter van worden. Het vereist wel dat we niet achterover gaan leunen en geen genoeg nemen met het papier dat ter tafel ligt, maar dat we de handen uit de mouwen steken en de daad bij het woord voegen.

Iets wat mij ook aanspreekt is het volgende. Eerder hebben wij gesprekken gevoerd over zaken als herindeling, waarbij deze regio de afgelopen jaren wat minder betrokken is geweest en vastgesteld kan ook worden dat de visies daarover verschillen. Uit deze stukken blijkt nu dat wordt teruggegrepen op het Haltermodel dat destijds is besproken: twee sterke centrumsteden en daartussen een vitaal platteland. Van belang is voorts dat het centrumkarakter van de centrumsteden, die overigens ieder hun eigen karakter hebben, als gelijkwaardig worden beoordeeld, zodat we niet meer verzeild behoeven te raken in de discussie van, pakweg, 15 jaar geleden, toen de voorganger van het Provinciaal Ontwikkelingsplan werd opgesteld en vanuit Weert een hele strijd moest worden gevoerd om ervoor te zorgen dat wij een gelijkwaardige positie zouden krijgen als Roermond. 'Maastricht' had ons toen al afgeschreven en als tweederangs-centrumstad bestempeld. Dat moet nu worden voorkomen en daarom moeten we voet bij stuk houden. Zoals het stuk er nu uitziet, lijkt dat evenwicht te zijn gevonden, maar uiteindelijk komt het aan op de uitwerking.

Over de TROM zal ik nu niets zeggen; dat onderwerp zal collega Lempens bij het volgende agendapunt voor zijn rekening nemen.

Wat de Ontwikkelingsmaatschappij Midden-Limburg betreft, vind ik het heel verstandig dat ervoor is gekozen als het ware met twee ontwikkelingsmaatschappijen te gaan werken, in die zin dat wij niet meedoen met de opschaling van het REO naar de OML, omdat wij provinciegrensoverschrijdend hele goede ervaringen hebben met de Hoge Dunk van het Land van Weert en Cranendonck. Het zou eeuwig zonde zijn dat samenwerkingsverband en die link met Brabant kwijt te raken. De VVD-fractie stemt er volledig mee in dat de Hoge Dunk straks als hefboom wordt gebruikt om de onderdelen waarop wij eerder wat kritiek hebben ge-

had omdat er wat veel met de rug naar Brabant werd gestaan, alsnog in te brengen.

Over de bestuursovereenkomst is vanavond al heel wat gezegd. Van het college zou ik allereerst eens willen weten welke status dit document eigenlijk heeft. Als het een soort convenant is, een document met wat werkafspraken, kunnen we ermee aan de slag, want dan valt het onder het kopje 'werk in uitvoering' en kunnen we over een groot aantal aspecten nog nader met elkaar van gedachten wisselen en een aantal zaken uitwerken. Moet het echter worden beschouwd als een hard juridisch document, waarover straks voortdurend strijd kan ontstaan, dan is het naar onze mening volstrekt onvoldragen. Vooralsnog ben ik geneigd te veronderstellen dat het een convenant is. Als dat zo is, laten we er dan mee aan de slag gaan en een aantal openstaande punten nader uitwerken. In elk geval zou ik het zonde vinden als wij nu een zodanig hard standpunt zouden innemen dat het college feitelijk geen onderhandelingsruimte meer heeft in de richting van de andere partners, want dan zetten we de samenwerking niet in de vooruit, maar in de achteruit.

Over de bestuursovereenkomst hebben wij een paar vragen te stellen, in de eerste plaats over het programmabureau Gebiedsontwikkeling Midden-Limburg. De heer Heijmans heeft inmiddels een motie ingediend, mede door ons ondertekend, met de bedoeling er in ieder geval voor te zorgen dat een uitvoeringsorganisatie wordt opgezet die aanvullend is en zoveel mogelijk gebruik maakt van bestaande structuren en werkverbanden. Het is essentieel dat niet een nieuw uitvoeringsbureau ontstaat dat alle zaken weer opnieuw gaat doen en dat als een soort zelfrijzend bakmeel met het jaar groter en groter wordt en waarop wij de grip verliezen. Voor ons is deze samenwerking – en dat is wezenlijk anders dan destijds in het Gewest Midden-Limburg – een samenwerking tussen gemeenten die ook gevoed moet worden door de aangesloten gemeenten. Het meeste werk zal ons inziens dan ook gedaan moeten worden door de ambtelijke ondersteuning van de betrokken gemeenten. Graag willen wij daarom van het college weten hoe wij dit programmabureau moeten zien. Ik schrik er van als ik zie dat er een programmadirecteur, een of meer medewerkers en ook nog programmamanagers voorzien zijn. Kunt u onze zorg wegnemen dat dit zal leiden tot zelfrijzend bakmeel dat almaar blijft groeien en groeien? Uiteindelijk gaat het erom dat we projecten van de grond tillen en daarvoor externe financiering weten aan te trekken en niet om een programmabureau met een eigen bureaucratie op te tuigen.

Het programma meldt in artikel 9 dat majeure en regionale projecten worden opgenomen die terug te voeren zijn op de inhoudelijke programmaliijnen uit de regiovisie. Het eerste programma wordt door gedeputeerde staten en de raden van partijen vastgesteld, dat vervolgens door de stuurgroep jaarlijks wordt bijgesteld voor het volgende kalenderjaar, waarbij wezenlijke wijzigingen vooraf ter goedkeuring aan gedeputeerde staten en aan de raad worden voorgelegd. Daaruit concludeer ik dat wij in ieder geval vooraf goedkeuring moeten verlenen aan datgene wat straks gaat gebeuren en dat, als er sprake is van wijzigingen die meer dan een bagatel zijn, teruggekomen zal moeten worden naar de raad. Wat wij van het college wil-

len weten is of in zo'n programma in wezen al een aantal projecten worden benoemd, met inbegrip van de financiële paragraaf, en of wij bij het vaststellen van het eerste programma en latere wijzigingen ook precies weten wat erin zit voor Weert en wat de verhouding is tussen wat wij met z'n allen in de pot stoppen en wat wij ervoor terugkrijgen. Verder zijn wij benieuwd hoe de terugkoppeling naar de raad plaatsvindt als er tussentijdse bijstellingen zijn, etc. Het programma, de projecten en de financiële aspecten zullen nader uitgewerkt moeten worden, want uit de stukken wordt nog niet helemaal duidelijk hoe het gaat met de stortingen, de bijdragen en de onttrekkingen aan het regiofonds. Nogmaals: zien wij het goed dat uiteindelijk de raad bij het vaststellen of wijzigen van een programma voldoende inzicht heeft in datgene wat Weert erin stopt en er uiteindelijk uit krijgt in relatie tot de overige programmaonderdelen? En is het juist dat, wanneer de Weertse raad zijn goedkeuring onthoudt, dat in wezen als een veto moet worden beschouwd ten aanzien van het hele proces?

Een ander aspect betreft de evaluatie die eenmaal in de vier jaar zal worden uitgevoerd. Ik neem aan dat die evaluatie niet zozeer betrekking zal hebben op het programma sec als wel op de hele samenwerking met elkaar en de gekozen opzet. Over het programma zelf zal mijns inziens vaker dan eenmaal per vier jaar teruggekoppeld moeten worden; dat zal minimaal eenmaal per jaar moeten gebeuren en met projecten die onze eigen gemeente raken zal het misschien nog vaker moeten gebeuren. Wat het samenwerkingsproces betreft is de fractie van de VVD van mening dat, zeker in de startfase en gelet op het feit dat vertrouwen te voet komt, ten minste ook een tussenevaluatie zal moeten worden uitgevoerd, bijvoorbeeld over anderhalf à twee jaar, om eens goed na te gaan of we op koers zitten en of dit is wat wij ervan verwachten.

Bij de evaluatie is voorts de bepaling opgenomen dat partijen naar aanleiding van de evaluatie het recht hebben de overeenkomst per aangetekend schrijven op te zeggen. De vraag is of dat niet zou moeten worden gekoppeld aan het programma, want als we het met z'n allen niet eens kunnen worden over de financiële paragraaf die verband houdt met het programma, wil dat in wezen zeggen dat we niet meer met deze club verder willen.

De geschillenregeling zal misschien zelf wel tot het eerste geschil leiden over de vraag hoe zij vorm moet worden gegeven. Ik vind het vreemd dat ze hier wel wordt genoemd, maar dat er meteen bij wordt gezet dat het een punt is van nadere uitwerking. Anderzijds is het weer niet vreemd, als we het niet moeten zien als een keihard juridisch document, maar als een convenant of een intentieovereenkomst om een aantal zaken nader uit te werken. Als het laatste het geval is, kan vrij gemakkelijk worden omgesprongen met alle opmerkingen die zijn gemaakt. Ik kan me dan ook voorstellen dat de moties of amendementen die vanavond worden voorgesteld niet in stemming behoeven te worden gebracht, maar worden meegenomen bij de nadere uitwerking. Het college moet dan het vertrouwen worden geschonken om de gevoelens van de raad bij de nadere uitwerking mee te nemen. Het is de vorige keer goed gegaan en mijn fractie heeft er vertrouwen in dat het ook deze keer goed zal gaan.

Hiermee heb ik de aandachtspunten van mijn fractie in grote lijnen aangegeven. Ik ben erg benieuwd naar het antwoord van het college.

De heer Meulen: Ik kan u een heel eind volgen, maar waar u een paar keer zegt dat de raad inzicht moet krijgen in het programma en in datgene wat er voor Weert in zit en dat met de Weerter projecten vaart moet worden gemaakt, wijs ik erop dat ook daarin natuurlijk het geheel zit. Stel het theoretische geval dat de Weerter projecten allemaal in de eerste jaren van start gaan, dan zou de raad van Roermond al bij de eerste programma's kunnen besluiten er een streep doorheen te zetten. Ik vind dat we de hele koek in ogenschouw moeten nemen en dat we niet per programma moeten gaan bekijken wat we er zelf uit kunnen halen. Naar mijn mening zet u de bestuursopdracht iets te zwaar aan.

De heer Weekers: Ik heb gezegd dat een aantal projecten die in Weert op stapel staan in ieder geval niet in de vertraging mogen schieten. Als het ellenlang gaat duren voordat in heel Midden-Limburg overeenstemming is bereikt en wij moeten wachten tot een bepaalde schop de grond in gaat, vind ik dat onverantwoord.

De heer Meulen: Nee, nu gaat u het ontwijken. Wat ik zeg is dat wij het breder moeten zien. Als in de eerste programma's projecten zitten waar Roermond helemaal niet in voorkomt, verwachten wij van Roermond dat het daaraan fiat zal geven, net zo goed als het omgekeerde het geval kan zijn. U focust heel erg op iets wat u voorgelegd wordt en wilt na twee jaar evalueren. Wij zien het veel breder.

De heer Weekers: Eerder heb ik gezegd dat ik de voortvarendheid ken waarmee Roermond een aantal projecten aanpakt; ik zeg niet dat dat bij alle projecten het geval is en de goede verstaander zal begrijpen wat ik dan bedoel. Ik ben ervan overtuigd dat Roermond klaar zal staan om hier projecten in te vlechten en wat ik betoog is dat Weert dat ook zal moeten doen. Als het eerste programma wordt afgetikt, wil ik in ieder geval weten wat daar voor Weert in zit. Wij gaan niet bij voorbaat een blanco cheque afgeven en ermee instemmen dat de pot met €2 miljoen wordt gevuld, en mogelijk straks met veel meer, met het risico dat wij in Weert straks aan de 'leste mem' hangen. Zowel het college als onze collega's in de raad roepen wij op ervoor te zorgen dat wij op tijd met alles klaar zijn, zodat wij met spoed invulling kunnen geven aan datgene wat wij zelf in de regiovisie hebben gestopt en de zaken die in het coalitieprogramma staan en hierin gevlochten kunnen worden nog voor de volgende verkiezingen kunnen realiseren. Uiteindelijk zullen wij daarop met z'n allen worden afgerekend.

De heer Meulen: Wij moeten als regio de krachten bundelen om voorzieningen te realiseren en oplossingen te bieden voor de ontgroening, de krimp en de vergrijzing. Uw opstelling leidt tot een verenging.

De heer Weekers: Ik kan alleen maar concluderen dat er in dat opzicht politieke verschillen bestaan tussen de fractie van het CDA en die van de VVD. Wij willen

de regio op de kaart zetten, want wij hebben veel te lang met onze rug naar de Midden-Limburgse burens gestaan, maar – en daarover verschillen wij kennelijk van mening met het CDA – al te goed is buurmans gek en wij willen weten wat er voor ons in zit. Als het eerste programma aan de orde komt, willen wij weten wat wij erin stoppen en wat wij eruit krijgen. Wij hebben dat mede zelf in de hand als het college voortvarend tewerk gaat en de raad dat niet gaat frustreren met node-loze vertragingen.

(Tijdens het betoog van de heer Weekers is de heer Kirkels te 21.14 uur ter vergadering gekomen.)

De voorzitter: Dames en heren. Het komt mij voor dat de standpunten nu voldoende zijn gewisseld. Alvorens het woord te geven aan de wethouder, kom ik even terug op het verzoek van de heer Beuvs om motie nr. 2 straks vóór het amendement in stemming te brengen. Omdat dit weer tot andere complicaties zou kunnen leiden, leg ik u na ruggespraak met de griffier een andere mogelijkheid voor. We zouden kunnen besluiten de besluitvorming over agendapunt 19 in tweeën te splitsen en afzonderlijk een besluit te nemen over de regiovisie sec en over de bestuursovereenkomst. Dat lijkt ons een chiquere constructie.

De heer Beuvs: Ik ben altijd voorstander van een chiquere constructie!

De voorzitter: Zo ken ik u ook. Het woord is thans aan de wethouder.

Wethouder Strous: Mijnheer de voorzitter. Volgens mij kunnen wij elkaar vanavond feliciteren, omdat wij het allemaal eens zijn met de visie die voorligt. Er zijn maar een paar opmerkingen gemaakt over de aard van de visie en daarop zal ik direct ingaan, maar om te beginnen stel ik vast dat wij met elkaar willen werken aan twee sterke steden en een vitaal platteland, en wel langs verschillende programmalijnen: Maasplassen, ontwikkeling N280, wonen, natuur, natuur, recreatie en bedrijventerreinen...

Mevrouw Stokbroeks: Nu u zo stellig concludeert dat wij hier allemaal achter staan, wil ik er toch op wijzen dat wij inhoudelijk grote problemen hebben met het onderdeel TROM dat in de regiovisie is begrepen en waarop wij overigens bij het desbetreffende agendapunt nog zullen terugkomen.

Wethouder Strous: Dat had ik niet gehoord, maar in ieder geval kan worden vastgesteld dat wij van ver komen en nu heel ver zijn. Het is mooi dat wij vanavond net als de andere gemeenten, waarvan sommige het besluit al hebben genomen, andere dat vanavond doen en weer andere dat later nog zullen doen, integraal 'ja' zeggen tegen het voorstel dat voorligt. Daarmee laten we met z'n allen zien dat wij daadwerkelijk regionaal verder willen gaan en die zaken regionaal willen aanpakken die we niet alleen voor elkaar krijgen. Dat is de kern van de regiovisie: samen doen wat we alleen niet kunnen. Het kan betekenen dat we in

Weert een sterke stad krijgen en dat het centrumgebied of de Spoorzone aangepakt wordt – wat ook een voordeel is voor Leudal en zelfs voor Echt-Susteren en Maasgouw – en dat de Maasplassen zich kunnen ontwikkelen, zodat men in Beesel en Maaseik geen last meer heeft van overstromingen en zich daar wonen, werken, toerisme en recreatie kunnen ontwikkelen, wat weer een voordeel is voor Weert, omdat mensen die daar wonen en hier werken, of hier wonen en daar werken, daarvan samen beter worden. Dat was de oorsprong en we mogen blij zijn dat iedereen daar nu ‘ja’ tegen zegt.

De leden van de stuurgroep en van de verschillende werkgroepen zijn zich ervan bewust dat voorkomen moet worden dat er nu heel veel organisaties ontstaan, dat de ene organisatie op de andere gestapeld wordt, of dat er, zoals de heer Weekers het uitdrukte, een soort zelfrijzend bakmeel wordt gecreëerd. Wij zullen erop toezien dat – zo staat het ook in de bestuursovereenkomst en in ‘Het oog’ – dat het een kleine, slagvaardige organisatie wordt. We beginnen met een kwartiermaker, die de BV GOML verder gaat uitwerken, waarna per geval zal worden bezien of een project of programmalijn bij de OML terecht moet komen, bij de Hoge Dunk of bij de BV GOML zelf, of het door Syntens opgepakt moet worden, door de TROM of door gebiedscommissie 1 of gebiedscommissie 2.

Wat betreft de kosten voor de totstandkoming van de OML, gaan wij ervan uit dat die net als het geval is met de kosten voor de Hoge Dunk, die door de betrokken gemeenten worden betaald, zullen worden betaald door de vijf gemeenten die daarmee gaan starten.

Over de functie heb ik iemand horen zeggen: ‘wie het eerst komt, het eerst maalt’, maar zo zijn wij niet helemaal met elkaar getrouwd, om met de heer Tak te spreken. De thans voorliggende visie moet worden uitgewerkt in programmalijnen. Deze programmalijnen moeten de komende maanden heel gedetailleerd worden uitgewerkt en daarvoor zijn programmamanagers nodig, deskundigen op het gebied van infrastructuur, landbouw, natuur en recreatie. Hopelijk zal dit in een aantal maanden lukken, maar het zou ook wel langer kunnen duren. Vervolgens zullen die programmalijnen leiden tot concrete projecten, door Riek Bakker voor de zomer business cases genoemd. Een business case geeft een omschrijving van een gebiedsverbetering, waarbij helder is wat het gaat kosten, wie wat gaat betalen, wanneer het klaar moet zijn en wat het uiteindelijk moet opleveren. Het geheel van uitgewerkte programmalijnen en projecten wordt aan de raden voorgelegd. Het is na vandaag zaak voor alle gemeenten, alle ambtenaren en alle wethouders er alert op te zijn dat de onderdelen die in de visie staan en het meest van belang zijn voor de eigen gemeente, ook daadwerkelijk worden opgepakt. Het zou bijvoorbeeld heel dom zijn wanneer de gemeente Nederweert zou besluiten de eerste jaren niets te doen en pas over een tijdje te gaan praten over de biologische industrie of een industrieterrein voor de agrarische sector. Net zo min zou het slim zijn wanneer Leudal heel lang zou wachten met de zaken die haar aangaan. Voor Leudal zou misschien een snelle doorsteek of verbreding van de N280 tot aan de Napoleonsbaan van belang zijn, of misschien iets in Echt-Susteren. Voor Weert is van belang dat van de projecten die hier op hoofdlijnen benoemd zijn een aantal

worden ingebracht. Met de concrete projecten waaraan mijn collega Anton Kirkels werkt zijn wij al een heel eind op scheut en zullen we niet wachten totdat misschien pas na de zomer de gebiedsontwikkeling in de uitvoeringsfase is vastgesteld. Er komt dus één geheel en in die zin sluit ik aan bij wat door het CDA bij monde van de heer Meulen is opgemerkt: we kijken niet alleen naar *what's in it for me*. Het geheel wordt juist beter doordat op onderdelen ergens wat gebeurt.

De heer Beuvens: In een motie heeft onze fractie aandacht gevraagd voor kleinschaligheid. Het is mooi dat gesproken wordt over een lightrail van hier richting Roermond, maar volgens mij zijn de mensen in eerste instantie veel meer gebaat bij goed, fijnmazig openbaar busvervoer. Daarnaast pleiten wij voor recreatie voor iedereen. Grote projecten als golfterreinen en een golfacademie zijn leuk, maar dat is maar voor weinigen. Wij zouden veel liever zien dat deze gebiedsvisie een wat socialer gezicht kreeg en meer bestemd was voor iedereen.

De heer Weekers: Ik begrijp best dat bij het vaststellen van zo'n programma wordt geprobeerd er van alles in te stoppen, zodat er voor elk wat wils in zit, vanuit de gedachte dat het uiteindelijk allemaal bovenlokale projecten zijn, maar ik schrik er een beetje van dat wethouder Strous laat blijken het vooral met de heer Meulen eens te zijn, waardoor hij er straks wellicht genoeg mee neemt dat door een aantal gemeenten voortvarend tal van projecten worden ingebracht en Weert er bekaaid van af kan komen. Ik kan u nu alvast melden dat de VVD-fractie in dat geval niet zal instemmen met het eerste programma. Het is onze verantwoordelijkheid te kijken naar de positie van Weert, uiteraard afgewogen tegen het belang van totaal Midden-Limburg, maar wij willen geen belastinggeld van Weert alleen maar naar de andere kant van de Maas sturen.

De heer Meulen: Dat is helemaal niet gezegd. Wethouder Strous heeft zelfs gezegd dat het dom zou zijn als de gemeenten hun eigen projecten niet zouden inbrengen. Het gaat om het grote geheel, waar we met z'n allen iets in steken en waar we met z'n allen voordeel van hebben. Er is natuurlijk niemand in deze raad die belastinggeld van Weert wil uitgeven zonder er iets voor terug te krijgen.

De heer Weekers: Dat is dan in ieder geval een geruststelling.

Wethouder Strous: Over de motie van de SP waarin gepleit wordt voor kleinschaligheid had ik later iets willen zeggen, maar ik wil het nu meteen wel doen. De regiovisie gaat in op projecten die niet zomaar lokaal kunnen worden gerealiseerd en die gericht zijn op verbetering van de regio als geheel en op het vergroten van de economische potentie. Het zou bedrijfsmatig heel slecht zijn als bijvoorbeeld geen gehoor gegeven zou worden aan de roep om verblijfsaccommodaties voor mensen met een kleinere beurs. Ze zijn er nu al en zullen zeker verder ontwikkeld worden. Ook de kleinschalige landbouw wordt niet uit het oog verloren. De LLTB en de natuurverenigingen zijn er zelf bij om ervoor te zorgen dat aan de natuur zoveel mogelijk recht wordt gedaan en dat de landbouw als belangrijke

economische entiteit kan groeien. Voor de basisgezondheidszorg enz. geldt hetzelfde. Het zijn vraagstukken die voor een deel misschien iets met gebiedsontwikkeling te maken hebben, maar voor een deel ook bij de afzonderlijke gemeenten blijven en op basis van vraag en aanbod verder ingevuld zullen worden. De motie wordt door mij ontraden, omdat wij ook majeure projecten willen aanpakken die een afzonderlijke gemeente niet kan uitvoeren.

De heer Beuvens: Over openbaar vervoer heb ik u niets horen zeggen, terwijl dat duidelijk iets is tussen gemeenten en niet een project dat één gemeente voor zich moet doen.

Wethouder Strous: De lightrail en het vervoer tussen de twee vitale steden zijn in de visie genoemd. Verder is het openbaar vervoer niet genoemd, maar dat wil niet zeggen dat u niet op een andere plek, samen met anderen, of landelijk aangegeven, veel aan het openbaar vervoer zou kunnen doen.

De bestuursovereenkomst moet worden beschouwd als een afsprakenkader voor intentionele afspraken, zoals ik ze zou willen noemen. De SP en de PvdA zeg ik dank voor alle opmerkingen die hierover zijn gemaakt. Het feit dat wij ze niet allemaal een voor een kunnen beantwoorden geeft aan dat ze op onderdelen, in hun gedetailleerdheid en misschien ook in hun juridische context hout snijden. Wij hebben het nu echter over een bestuursovereenkomst die geldt als afsprakenkader. Het allerbelangrijkste is de democratische legitimatie: heeft de raad hierover nog iets te zeggen en wanneer dan ook? Ik verwijs in dit verband naar artikel 9 en wil graag even met de raad doornemen hoe dat gelezen moet worden. Als de programmalijnen zijn vastgesteld, tot en met de eerste projecten die uitgewerkt zijn, wordt een en ander door gedeputeerde staten en de raden vastgesteld. Wij reserveren nu geld en vanaf dat moment wordt duidelijk hoeveel geld voor 'dit' project wordt bestemd, hoeveel voor 'dat' project en dan wordt dat geld daaraan verbonden. De stuurgroep stelt jaarlijks het programma voor het daarop volgende kalenderjaar bij. Wezenlijke wijzigingen en/of aanvullingen worden vooraf ter goedkeuring aan gedeputeerde staten en de raden voorgelegd. Als het een bagatel is hoeft het niet, maar als er grote, nieuwe projecten worden ingebracht, komen die terug. Sowieso is afgesproken – en als het er niet expliciet in staat, zullen we daarmee zeker teruggaan, want ook andere gemeenten, als Leudal, Nederweert en Maasgouw, hebben hierover opmerkingen gemaakt omdat de democratische legitimatie niet helemaal is terug te vinden – dat jaarlijks verantwoording zal worden afgelegd over de projecten en de voortgang in de programmalijnen. Daarmee wordt de kaderstellende functie van de raad gestand gedaan. Bovendien kan de stuurgroep – waarin waarschijnlijk een wethouder van ons zal zitten – te allen tijde worden gevraagd hoe het erbij staat, zodat ook aan de controlerende taak van de raad recht wordt gedaan. Naar de letter klopt de bestuursovereenkomst weliswaar niet helemaal..

Mevrouw Kadra: U zegt dus dat de bestuursovereenkomst niet klopt en dat de wensen en bedenkingen die wij samen met de SP hebben ingediend hout snijden,

maar daar stapt u dan vervolgens overheen. Bent u dan bereid het stuk terug te nemen, de wensen en bedenkingen mee te nemen en later een herzien stuk aan ons voor te leggen?

Wethouder Strous: Ik heb niet gezegd dat ik er overheen stap. Ik heb aangegeven dat een aantal zaken verfijning behoeven, zodat ze niet voor mererlei uitleg vatbaar zijn. De strekking is echter dat het een afsprakenkader is, waarbij de raad het recht behoudt daarop jaarlijks terug te komen en nieuwe kaders te stellen. In artikel 12 wordt dat met andere woorden ook nog eens gezegd.

De heer Beuvens: U zegt dat het een afsprakenkader is, maar hoe kunnen de colleges in godsnaam de afspraak maken dat de raden een mandaat zullen verlenen? Het zijn toch de gemeenteraden die via een raadsbesluit het college het mandaat moeten verlenen om al dit soort dingen te doen? U kunt dat niet in een bestuurs-overeenkomst regelen; dat recht heeft het college helemaal niet.

Wethouder Strous: Wij zullen de wensen en bedenkingen meenemen en de andere gemeenten en gedeputeerde staten vragen of zij het ook zo zien. Zo ja, dan zullen wij ervoor zorgen dat het eenduidig wordt geformuleerd, waarbij de strekking is dat de eerste keer, als het geld wordt vrijgemaakt en de raad ja of nee zegt tegen de uitwerking van de programmaliijnen en de projecten, richtinggevend is voor de rest. De raad heeft dan de volle ruimte om ja of nee te zeggen, de kaders vast te stellen en zijn controlerende taak uit te voeren.

De heer Marechal: Wij hadden voorzien dat dit zou gebeuren, vandaar dat wij hierover een amendement hebben ingediend. Met de regiovisie kunnen wij instemmen, maar de onduidelijkheid die bestaat ten aanzien van de bestuursovereenkomst zal mijns inziens nu niet kunnen worden opgelost. Om te voorkomen dat wij hierover de hele avond blijven praten, stel ik voor de vergadering direct even te schorsen, om het college de kans te geven het stuk terug te trekken en eventueel een voorstel te doen conform het amendement.

De voorzitter: Nadat de wethouder zijn antwoord heeft afgerond zal ik een procedurevoorstel doen.

De heer Weekers: Ik heb nog een inhoudelijke vraag te stellen. De wethouder heeft zojuist gezegd dat wezenlijke veranderingen iedere keer aan de raad zullen worden voorgelegd. Blijkens artikel 11 zal ieder jaar een begroting worden opgesteld. Is het dan niet veel logischer dat jaarlijks een programma met de daarbij behorende begroting aan de raden wordt voorgelegd?

Wethouder Strous: Er moet jaarlijks in ieder geval een begroting worden gemaakt, althans een bedrag vrijgemaakt worden om de BV GOML, die het proces coördineert, te kunnen laten voortgaan. Daarvoor is een bedrag van €1,50 per inwoner voorzien. Het is denkbaar dat er in enig jaar geen nieuw project bij komt,

maar dan moet het toegezegde geld per project, waar het dan ook plaatsvindt, wel doorgaan. Als er geen nieuwe projecten zijn, hoeft er ook geen nieuwe begroting te worden vastgesteld, en anders zal het door de stuurgroep worden voorbereid en hier jaarlijks worden neergelegd. Artikel 11 lid 3 bepaalt dat de stuurgroep jaarlijks een programma en een begroting voor het kalenderjaar vaststelt. Daarbij past dat het ook aan de raden wordt voorgelegd.

Wellicht verdient het aanbeveling nu de vergadering even te schorsen om de moties nog eens wat preciezer tegen het licht te houden, maar mogelijk heeft de voorzitter nog een beter voorstel.

De voorzitter: Het lijkt me goed nu een schorsing in te lassen. In de schorsing zal de griffier alle fracties langs gaan om hun mening te vernemen over de eerder door mij gedane suggestie om de besluitvorming in tweeën te knippen en twee aparte besluiten te nemen, een over de regiovisie en een over de bestuursovereenkomst. Daarnaast zal het college zich nog even buigen over de moties en het amendement die zijn ingediend.

De heer Weekers: Er staan nog een aantal andere agendapunten op de agenda...

De voorzitter: Ja, ik was al aan het dromen over morgenavond!

De heer Weekers: Er ligt een motie voor waarin behoorlijk gedetailleerd op de bestuursovereenkomst wordt ingegaan. Daarmee wordt ook gesuggereerd dat het een zwaar juridisch document is, maar ik heb de wethouder horen zeggen dat het moet worden beschouwd als een intentioneel afsprakenkader. Ik vraag me af wat we daarmee aan moeten. Is het niet veel verstandiger dat u nu even de tijd neemt om de verschillende opmerkingen die door de fracties zijn gemaakt tot u te laten doordringen en aan de hand daarvan te beoordelen wat de handigste procedure is met betrekking tot deze bestuursovereenkomst? Over de regiovisie kunnen wij vanavond wel een besluit nemen, en daarmee kunt u de andere partners laten zien dat Weert van harte meedoet, maar de bestuursovereenkomst, waarvan de wethouder zelf heeft toegegeven dat ze niet helemaal consistent is, kan dan nog eens zorgvuldig onder de loep worden genomen. Ik heb dat eerlijk gezegd liever dan dat daarover gauw-gauw een beslissing wordt genomen en wij ook niet helemaal meer kunnen beoordelen wat er straks wel en niet wordt meegenomen.

De voorzitter: Het feit dat ik heb voorgesteld de besluitvorming te splitsen geeft al aan dat wij hiermee zorgvuldig tewerk willen gaan. U zult verrast zijn over het voorstel dat het college u na de schorsing zal doen! Ik schors thans de vergadering (22.00 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (22.37 uur). Het woord is als eerste aan de heer Marechal.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Op verzoek van het college zijn alle fractievoorzitters tijdens de schorsing bij elkaar geweest om te beoordelen hoe wij hiermee het beste kunnen omgaan, gezien de verschillende opvattingen over de bestuursovereenkomst. Een en ander is voor ons aanleiding geweest het eerder door PvdA en SP ingediende amendement in te trekken en te vervangen door een nieuw amendement, ondertekend door de fracties van PvdA, SP, VVD, CDA, Weert Lokaal, D66 en Kernpunt, luidende als volgt:

“De raad,
in vergadering bijeen op 11 februari 2009;
overwegende dat:

- de regiovisie en de bestuursovereenkomst in één raadsvoorstel aan de raad zijn voorgelegd;
- bij de concept-bestuursovereenkomst door de raad wensen en bedenkingen zijn ingebracht;
- deze wensen en bedenkingen van dien aard zijn dat besluitvorming omtrent de bestuursovereenkomst dient te worden opgeschort totdat het college de raad heeft geïnformeerd over hetgeen met de wensen en bedenkingen geschiedt;
- met de regiovisie en het beschikbaar stellen van het budget kan worden ingestemd;

wijzig het voorstel door het in twee afzonderlijke voorstellen te splitsen, welke voorstellen als volgt komen te luiden:

Voorstel 1:

1. Alles overwegende stellen wij u voor in te stemmen met de Regiovisie 2008-2028 en deze te hanteren als leidraad bij de uitvoering van de gebiedsontwikkeling Midden-Limburg.
2. De stuurgroep uit te nodigen in februari/maart 2009 een constituerende vergadering te beleggen.
3. De stuurgroep uit te nodigen de organisatorische voorzieningen te treffen zoals beschreven in de Toelichting op de Bestuursovereenkomst, o.a. het aanstellen van een kwartiermaker/interim-directeur, teneinde een slagvaardige start van de gebiedsontwikkeling mogelijk te maken.
4. Beschikbaar stellen van een budget ad € 121.250,- als bijdrage in de proceskosten gebiedsontwikkeling Midden-Limburg 2009 en dit bedrag dekken uit de algemene reserves waaraan het rekeningresultaat 2007 ad € 1.660.390,- is toegevoegd.
5. Reserveren van een bedrag ad € 2.037.000,- (€ 42,50 per inwoner) ten behoeve van de algemene reserves ad € 1.539.140,- en het restant ad € 497.860,- meenemen bij de voorjaarsnota 2009 of bij de besteding van het rekeningresultaat 2008.

Voorstel 2:

1. In te stemmen met de Bestuursovereenkomst en de daarbij behorende toelichting.

en gaat over tot de orde van de dag.”

(amendement nr. 2)

De voorzitter: Het woord is in tweede termijn aan de raad.

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. Het advies van de heer Meulen om vrijgezel te blijven kan ik niet volgen, want ik ben al meer dan 40 jaar getrouwd, mede door de spreuk boven mijn bed: 'Maak eerst je keus en bemin ze dan'. Mijn uitleg hierover: doe veel moeite om een goede keus te maken en ga er dan ook helemaal voor. Het is jammer dat veel van de huidige verbintenissen te snel worden gesloten, waardoor ze weer snel worden ontbonden. Dat wij wel durven uitgaan van vertrouwen, moge blijken uit het feit dat wij onze motie nr. 1 betreffende de regiovisie intrekken. Wij vertrouwen de wethouder, die heeft aangegeven dat dit bewaakt zal worden door de diverse gemeenten met hun raden en dat wij bij de programmabepalingen de mogelijkheid hebben overstijgende zaken die op sociaal gebied belangrijk zijn kunnen inbrengen.

De heer Beuvens: Mijnheer de voorzitter. Onze motie nr. 2 is vervat in amendement nr. 2, zodat deze motie nu niet in stemming behoeft te worden gebracht.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Onze motie nr. 4 wordt aangehouden, omdat het voorstel nu conform amendement nr. 2 opgeknipt zal worden. In tweede termijn wil ik kort nog even ingaan op de regiovisie. Onze fractie heeft inhoudelijk problemen met deze regiovisie, wat voor de hier aanwezigen geen verrassing zal zijn, want wij hebben al vaak genoeg gezegd dat wij problemen hebben met het functioneren van de Hoge Dunk. Onze mening over de TROM zullen wij nog een keer kenbaar maken bij het volgende agendapunt. Voor ons zijn dat inhoudelijke redenen waarom wij ons niet in de visie kunnen vinden, maar er komt nog iets bij en dat heeft te maken met het proces. Mijn buurman merkte eerder op dat we er helemaal voor moeten kunnen gaan, maar wij hebben het gevoel dat, als wij nu ja zeggen tegen de regiovisie, wij het niet meer kunnen maken om op het moment dat het projectplan wordt ingediend nog aan te geven dat wij het er niet mee eens zijn. Als je je committeert, doe je dat volledig, of je doet het niet. Wij kunnen op dit moment niet instemmen met het totale verhaal, vandaar dat wij straks tegen de regiovisie zullen stemmen.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Het is mij niet duidelijk of het college motie nr. 5 van PvdA en VVD 1 op 1 heeft overgenomen..., maar ik zie nu zoveel knikkende hoofden dat ik al meteen op mijn wenken word bediend, dank u wel! Deze motie hoeft nu niet meer in stemming te worden gebracht.

Wat de projecten betreft, ben ik het hartgrondig eens – hoe is het mogelijk, zou je haast denken! – met de benadering van de heer Weekers. Ik vat het maar in één zin samen: geen blanco cheque, de projecten komen terug, we kijken naar de meerwaarde, ook naar het regionale belang ervan, en we zijn dan bereid ook de financieringsmiddelen ter beschikking te stellen. De zienswijze die door de heer Weekers namens de VVD-fractie naar voren is gebracht is eigenlijk ook meteen een antwoord aan D66. Als wij een overzicht krijgen met programma's en projecten, alsmede de financiering daarvan, en met een fatsoenlijke planning & control-cycus daaraan verbonden, uitgewerkt in een nieuwe bestuursovereenkomst, hebben wij er zicht op en hebben wij greep op alle ontwikkelingen die zich voordoen.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. In feite rest nu nog één motie, en wel motie nr. 3. Van de heer Beuvens verneem ik graag wat daarmee gaat gebeuren.

De heer Beuvens: Die houden we aan.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. In reactie op mijn vraag over de sturings- en beslismomenten voor de raad heeft de wethouder opgemerkt dat het democratisch kader verzekerd is bij het onderdeel programma en projecten, omdat die regelmatig terugkomen en wij dan kaders kunnen stellen. Het lijkt mij goed dat democratisch kader ook wat concreter uit te werken in de bestuursovereenkomst, want nu is die in dat opzicht onduidelijk. Voor het overige ben ik tevreden met het antwoord.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Het betoog van het CDA was gericht op verbinding, vertrouwen en ontwikkeling. Het stelt ons tevreden dat nu een goed signaal wordt afgegeven aan de overige gemeenten: Weert doet mee. Over de bestuursovereenkomst zou ik nog willen opmerken dat wat wettelijk moet ook moet, maar dat de intentie moet zijn dat er samenwerkingsbereidheid is en dat het vertrouwen uitstraalt.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. Het antwoord van wethouder Strous vond ik eerlijk gezegd niet erg sterk en daarom zal de raad direct ook een beslissing nemen zoals voorgelegd in amendement nr. 2. Ik schrok eerlijk gezegd nogal van de opmerking van de wethouder dat de bestuursovereenkomst een intentioneel afsprakenkader is, maar dat er wel een aantal inconsistenties in schuilen. Hoe kan het college zoiets dan aan de raad voorleggen? Ik ga er nu niet verder op in, maar ik hoop wel dat ons straks een beter verhaal zal worden voorgelegd, zodat we er met een gerust gevoel en met vertrouwen mee kunnen instemmen.

Over de regiovisie is in eerste termijn al voldoende gezegd. Het enige wat ik nu nog van het college wil horen is dat het zeer voortvarend tewerk zal gaan met de projecten, zodat we straks niet achteraan in de rij staan. Uiteraard zal daarbij niet alleen het Weertse belang centraal staan, maar het belang van heel Midden-Limburg. Ik neem echter aan dat het college goed heeft verstaan wat de heer Heijmans en ondergetekende daarover hebben gezegd.

Wethouder Strous: Mijnheer de voorzitter. De heer Egging kan ik verzekeren dat alle opmerkingen die in eerste termijn over de democratische legitimatie zijn gemaakt door ons zullen worden meegenomen. Voorts zeg ik de heer Weekers toe dat wij ervoor zullen zorgen dat er nu een sluitende, op één manier uit te leggen bestuursovereenkomst tot stand zal komen, waartegen ook de andere zes gemeenten en gedeputeerde staten ja zullen kunnen zeggen.

De voorzitter: Aan de orde is thans de besluitvorming, allereerst over amendement nr. 2.

Het amendement wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met algemene stemmen aanvaard.

De voorzitter: Ik stel vast dat de moties nrs. 1 en 2 zijn ingetrokken, dat de moties nrs. 3 en 4 zijn aangehouden en dat motie nr. 5 is overgenomen, zodat thans aan de orde is het geamendeerde voorstel van het college, allereerst betreffende de regiovisie 2008-2028, overeenkomend met voorstel 1 in het amendement.

Zonder hoofdelijke stemming wordt conform dit voorstel besloten, onder aantekening dat de fractie van D66 geacht wil worden tegen te hebben gestemd.

De voorzitter: Aan de orde is het tweede deel van het geamendeerde voorstel, overeenkomend met voorstel 2 in het amendement.

De heer Marechal: Ons voorstel is dat aan te houden totdat hierin beter inzicht is verkregen.

De voorzitter: Dat wilde ik net ter besluitvorming voorleggen. Ik stel voor dit onderdeel van het voorstel aan te houden, zodat wij de wensen en bedenkingen kunnen neerleggen, enz. Op de kortst mogelijk termijn zal hierop in de raad worden teruggekomen.

Aldus wordt besloten.

De voorzitter: Dames en heren. Het is klokke elf uur. Het is goed gebruik u dan te vragen of u nog een uurtje wilt doorgaan, of dat de vergadering tot morgen moet worden geschorst.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Wij geven de voorkeur aan het laatste, maar verzoeken u wel wethouder Kirkels nog in de gelegenheid te stellen verslag uit te brengen van zijn bevindingen in Den Haag.

De voorzitter: Ik stel vast dat de hele raad het daarmee eens. Het woord is aan wethouder Kirkels.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Inmiddels heb ik begrepen dat u de raad naar aanleiding van mijn sms'je al hebt verklapt dat ik met een goed gevoel op terugreis was naar Weert, en dat is ook zo. Tot vandaag was door brieven van de betrokken organisaties, waaronder vooral ProRail, en door de media die daaraan vervolgens lucht gaven het beeld ontstaan dat wij met ons tunnelplan zo'n beetje van tafel waren gevallen. Het goede nieuws is dat dat in ieder geval niet het geval is. U zult begrijpen dat dit taaie, langjarige dossier nog niet tot een eindconclusie en besluiten heeft geleid, maar wel is in de Vaste Kamercommissie voor Verkeer en Waterstaat vrijwel fractiebreed overeenstemming gebleken, en dat is belangrijk, omdat daardoor onze positie in het proces wordt gesteund. Ik wil de

raad graag deelgenoot maken van de inbreng van een aantal fracties en van enige uitspraken van de minister.

Diverse fracties hadden deze namiddag duidelijk het gevoel weer terug bij af te zijn en vroegen zich af wat het proces met de buurlanden nu eigenlijk had opgeleverd. Breed gedeeld werd door fracties de opvatting dat België voor de inpassingsmaatregelen in Nederland, en in het bijzonder dus ook in Weert, meer zou moeten bijbetalen dan waartoe tot nog toe bereidheid is gebleken. Door meerdere woordvoerders is uitgesproken dat het tunnelplan van de gemeente Weert, waarin ook Cranendonck en Leudal participeren, door ProRail is stuk geschreven, waarna door de Vaste Kamercommissie de oproep werd gedaan dat huiswerk door ProRail te laten overdoen.

Een heel beeldende uitspraak was de volgende. Kamerleden hebben veel gemeenten, dorpen en steden langs de lijn bezocht en daarbij geconstateerd dat zich ook in Duitsland problemen voordoen. Zo ligt de stadsontwikkeling in Krefeld al stil vanwege railvraagstukken. Opgemerkt werd dat Weert geen tweede Krefeld mag worden. Men begrijpt dat in Weert grote opgaven liggen die stil zouden kunnen komen te liggen als dit dossier niet tot een goede conclusie zou leiden.

Een kernachtige uitspraak, wellicht een aardige voor koppen in de krant, was voorts dat, als er geen tunnel komt in Weert, er ook geen trein zal komen.

Vijf van de zeven fracties hebben zich ronduit voorstander getoond van het tunnelplan in Weert, waarop door één fractie, verbonden aan de bewindsman, werd geconcludeerd dat de minister ook niet uitsluit dat er een tunnel komt.

In zijn reactie hierop heeft de minister redelijk wat van zijn tong laten zien, zij het misschien niet helemaal het achterste, maar dat past ook in het proces. Het zou best eens kunnen, aldus de minister, dat de inpassing veel duurder wordt dan tot nu toe geraamd, en dat zal worden gezien nadat de kostenverdeling tussen Nederland, België en Duitsland is afgerond. Zoals bekend, heeft daarover al een sessie plaatsgevonden. Een dezer weken verwacht de minister de maatschappelijke kosten- en batenanalyse, waarna verder zal worden overlegd tussen de drie landen.

Desgevraagd liet de minister ook weten dat de beoordeling van ons tunnelplan door ProRail vooral een voorlopige beoordeling was. De minister gaat ervan uit dat geluidwerende maatregelen geboden zijn die er ten minste toe moeten leiden dat de geluidsoverlast onder de wettelijke norm komt. Ik hoor iedereen nu al denken: dat is niet genoeg, en dat is ook zo. De minister heeft meermalen verklaard dat de situatie in Weert hem zeer aan het hart gaat, maar dat nu eerst de principes van de kostenverdeling met België moeten worden verzekerd. Verder heeft hij gezegd dat hij zich nu nog niet vastlegt op een tunnel en dat ter zake eerst een kosten/batenafweging zal moeten worden gemaakt, maar dat hij ruimhartig zal zijn met de inpassing in Weert. Ik heb genoteerd dat dit tot driemaal toe op die manier is uitgesproken.

Resumerend: de minister verwacht binnen enkele weken de maatschappelijke kosten/batenanalyse, daarna zullen onderhandelingen worden gevoerd over de kostenverdeling en vervolgens zal met alle betrokken partners, dus ook de gemeen-

ten, verder worden gesproken over de inpassingen die mogelijk zijn, wat uiteindelijk zal uitmonden in een trajectbesluit.

Tenslotte wil ik een beetje voor de sfeer nog één prikkelende uitspraak aanhalen. De woordvoerder van een bepaalde fractie verheugde zich erover dat de meerderheid van de commissie nu uit Kamerleden bestond van boven de grote rivieren, omdat dat de nodige nuchterheid met zich zou brengen!

De voorzitter: En dat in carnavalstijd! Dank, wethouder, voor deze jongste actualiteit; wordt vervolgd. In de raad of in de commissie zult u steeds op de hoogte worden gehouden van de vorderingen.

Ik schors thans de vergadering tot morgenavond half acht (23.05 uur).

**NOTULEN VAN DE OPENBARE VERGADERING
VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
VAN 12 FEBRUARI 2009**

(voortzetting van de vergadering van 11 februari 2009)

20. Instemmen met de oprichting van de Toeristisch Recreatieve Ontwikkelingsmaatschappij (TROM) Midden-Limburg (09 02 011).....	42
21. Het nemen van een principebesluit aangaande een internationale verzustering met de stad Hangzhou in de Volksrepubliek China als onderdeel van de grensoverschrijdende samenwerking tussen de steden Bree, Maaseik en Weert (09 02 004).	50
22. Opheffen wijkverplichting peuterspeelzalen (09 02 008).....	61
c. Brief van mevrouw M. Zaâboul namens de fractie PvdA d.d. 3 februari 2009 inzake vragen aan het college over de opheffing wijkverplichting peuterspeelzalen (behorende bij het betreffende raadsvoorstel) met het verzoek om mondelinge beantwoording.....	61
23. Kennis nemen van de actuele knelpunten ten aanzien van de binnensportaccommodaties en in te stemmen met de voorgestelde maatregelen (09 02 009).....	69
26. Vragen en verzoeken om inlichtingen ex artikel 40 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (09 02 021).	
a. Brief van de heren H. Beuvens en J. Tak namens de fractie SP d.d. 5 januari 2009 inzake vragen aan het college over de klankbordgroep St. Theunis.	71
b. Brief van mevrouw M. Nouwen-Jacobs namens de fractie CDA d.d. 13 januari 2009 inzake vragen aan het college over de uitspraken van de burgemeester over de regionale samenwerking Midden-Limburg.	72
27. Bespreken brief van het college d.d. 28 januari 2009 inzake vragen van de heer G. Gigase namens de fractie CDA en de heer H. Marechal namens de fractie PvdA over de recessie (09 02 025).	77
28. Lijst van aan de raad gerichte brieven ingekomen in de periode 7 november tot en met 31 december 2008 (09 02 022).	88
29. Lijst van aan de raad gerichte brieven waarover het college nog een voorstel moet doen (08 01 023).	88
30. Kennisnemen van de onderstaande overzichten:	
a. overzicht beïnvloeding onvoorziene lasten 2009;	
b. overzicht begrotingsuitkomsten 2009;	
c. overzicht reserves en voorzieningen 2009 (09 02 024).	89
30A. Motie van de fracties van SP en D66 inzake aandelenverkoop Essent.....	89
31. Sluiting.....	92

➤ **VOORZITTER:** de heer mr. J.M.L. Niederer, burgemeester.

GRIFFIER: mevrouw mr. M.C.A. Huijs, plaatsvervangend griffier.

AANWEZIG zijn de heer S. Altun, mevrouw I.F.A.J. Beenders-van Dooren, de heren H.J.H. Beuvens, A.J. Egging, G.E.M. Gigase, J.W.J. Goubet, A.J.L. Heijmans, A.G. Jacobs en R.W.M. Jeurissen, de dames F. Kadra en J.C.M.I. op den Kamp-Smans, de heren L.C.G. Kusters, H.P.M. Lempens, H.A. Litjens, H.J.W.M. van de Loo, G.J.A. Marechal, T.W.G. Meulen en G. Soyugüzel, mevrouw M.M.F.C. Stokbroeks, de heren J.A.F. Tak en P.J.R.L. Verheggen en mevrouw M. Zaâboul.

Tevens aanwezig de heren H.W.J. Coolen, drs. L.F.A. Heuvelmans, A.W.P. Kirkels, S.H.M. Strous en P.J.H. Sijben, wethouders.

AFWEZIG met kennisgeving de dames M.A. Engelen, C.J.C. Jacobs-Verstappen en M.J.L.M. Nouwen-Jacobs en de heren F.L.J.A. Adriaens, A. Arissa, M. Cardinaal, en F.H.H. Weekers.

De voorzitter heropent te 19.30 uur de vergadering. Hij heet een ieder van harte welkom en deelt mede dat aan zijn linkerkant mevrouw Huijs is gezeten, de plaatsvervangend griffier, omdat mevrouw Wolfs last heeft gekregen van migraine en het daarom verstandiger vond naar huis te gaan.

20. Instemmen met de oprichting van de Toeristisch Recreatieve Ontwikkelingsmaatschappij (TROM) Midden-Limburg (09 02 011).

De heer Beuvs: Mijnheer de voorzitter. Samenwerking is altijd goed, maar het is ook goed na te gaan wat wij willen bereiken en met wie wij gaan samenwerken. Het businessplan-TROM is vooral toegespitst op de Maasplassen, en daar is op zichzelf niets mis mee, zij het dat Weert daar niets mee heeft. Misschien kunnen wij er af en toe wat van profiteren, maar het zullen dan toch de kruimels zijn die van de tafel vallen. Voor het tot stand brengen van een toeristische regio die in groter verband bekend is zullen wij vooral naar de andere kant moeten kijken: naar het zuiden, het westen en de Kempen, want daar maken wij deel van uit. Wij hebben een grensoverschrijdend natuurgebied, Kempenbroek, en dat zal uitgebreid moeten worden. Dat levert ons veel meer kansen op dan wanneer we als een soort aanhangsel mogen fungeren van de Maasplassen.

Wat voorts geregeld moet worden is het routebureau. Wandelen, fietsen en paardrijden, vooral wandelen en fietsen, zijn vormen van recreatie die steeds belangrijker worden en daarvoor zijn wandel- en fietsroutes nodig. Wij menen dat we dit soort dingen niet moeten regelen met een hele grote regio, maar binnen de gemeente, want daar zit de deskundigheid. Het enige wat we dan wel moeten doen, is ervoor zorgen dat de verschillende routes op elkaar aansluiten, maar dat hoeft niet met zo'n grote en ingewikkelde organisatie als hier wordt voorgesteld.

Tenslotte wordt er ook nog voor gepleit een soort fonds te vormen waaruit, zoals de wethouder in de commissie zei, kleine projecten bekostigd kunnen worden. Welke projecten dat zijn en waar die zouden moeten plaatsvinden is allemaal nog onbekend, net zo min als bekend is wie iets uit het fonds mag halen en waarvoor. Resumerend kan ik u zeggen dat dit voorstel niet op de steun van de SP kan rekenen.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. De VVD-fractie kan instemmen met het voorstel. Er is echter wel één minpunt, en dat heeft te maken met de financiën. In de aanloop naar dit fenomeen, de TROM, zijn wij er altijd van uitgegaan dat het bedrijfsleven een behoorlijke inbreng zou leveren. Aanvankelijk was er zelfs sprake van een 1 op 1-bijdrage van overheid en bedrijfsleven, met één deel voor het bedrijfsleven, waarbij het andere deel zou worden bijgepast door de gemeente, of omgekeerd. We zijn nu uitgekomen op een looptijd van vier jaar, waarbij we in het eerste jaar 15% uit bedrijfsleven willen plukken, in het tweede jaar 20% en zo

oplopend tot 25%, en dat vinden wij een beetje mager. Ik weet wel dat de economische terugval die we op dit moment meemaken als excuus wordt gebruikt om niet mee te kunnen doen, maar ik vind toch dat op het bedrijfsleven een sterker beroep moet worden gedaan om hierin te participeren, temeer daar vooral het toeristische bedrijfsleven eerder zo'n grote mond had en het altijd deed voorkomen alsof met de overheid, onder andere ook de gemeente Weert, niet te werken viel. Nu wij het voortouw nemen, zal het bedrijfsleven ook moeten volgen en zich ondanks de slechte tijden moeten houden aan de eerder gemaakte afspraken. Het komt ook ten voordele aan het bedrijfsleven zelf, want een betere reclame dan door samen te werken in een regio kan men niet hebben.

Voor het overige zullen we moeten afwachten of dit zal werken, want we hebben in het verleden al vaker van dit soort exercities uitgevoerd zonder veel succes. Laten we hopen dat het geluk deze keer meer aan onze zijde is dan in het verleden.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Het plan kan de instemming wegdragen van Kernpunt, al zijn er ook wat kritische kanttekeningen bij te plaatsen. Laat ik echter beginnen met de vaststelling dat we met elkaar hebben te zorgen voor een grotere bekendheid van Midden-Limburg. Er is verschil tussen groen en blauw, zoals het stuk ook meldt: Weert in het groen en Roermond en Maasgouw aan het hopelijk blauwe water, maar daarbij ga ik niet afmeten wat precies het belang van Weert is. Van belang is dat we met elkaar regionaal denken. Samenwerken met de gemeenten in Midden- en Noord-Limburg staat voorop wat ons betreft. Wel zullen de ondernemers meer moeten participeren. Het is een taak en tegelijk ook een uitdaging voor het samenwerkingsverband. Hoe stelt de wethouder zich voor hieraan inhoud te geven? In het voorstel wordt namelijk aangegeven dat veel ondernemers een afwachtende houding aannemen. Het plan is wel goed, maar de financiering is niet zo goed geregeld, kent althans geen structurele basis. Het is ook terug te vinden in de opmerking dat het budget van de TROM in de praktijk hoger zal *kunnen* uitvallen – het woord ‘kunnen’ heb ik er zelf aan toegevoegd – via cofinanciering van de projecten door derden, waaronder de provincie Limburg, Kamer van Koophandel, de EU, het LIOF, gemeenten in België en Duitsland en via advertentie-inkomsten uit actielijn 1. Hoe groot is de zekerheid van participatie van genoemde groepen? Ik begrijp dat die vraag op dit moment moeilijk te beantwoorden is, maar het is een uitdaging temeer om te proberen zoveel mogelijk geld binnen te krijgen, om ook financieel handen en voeten aan dit plan te geven. De conclusie is dat het plan in het algemeen goed is, maar dat er nog enkele aandachtspunten zijn op het financiële vlak, met name ten aanzien van de betrokkenheid van de ondernemers.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering hebben wij al aangegeven dat Weert Lokaal positief-kritisch staat tegenover deelname aan de TROM. Bij de bespreking van het voorstel in de fractie hebben wij ons echter afgevraagd waarom Weert eigenlijk niet deelneemt aan de Heerlijke Peel. Bij navraag is ons geantwoord dat de gemeente daarvoor niet actief benaderd was. Dat

simpele feit kan naar onze mening geen reden zijn om hieraan niet deel te nemen. Derhalve zullen wij het op prijs stellen wanneer de wethouder actie gaat ondernemen om deelname van Weert aan de Heerlijke Peel te bewerkstelligen, temeer daar ook Cranendonck, Leudal en Nederweert daarin participeren. Wij zijn ervan overtuigd dat deelname hieraan net zo belangrijk is als deelname aan de TROM.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Het zal geen verrassing zijn als ik zeg dat wij tegen dit voorstel zijn. Iedere keer dat de TROM aan de orde was heeft men ons niet kunnen overtuigen van de meerwaarde ervan voor de regio Weert. De drie actielijnen van de TROM beziende, waarvan het derde te maken heeft met de gebiedsvisie, vragen wij ons af of de regiopromotie die in actielijn 1 wordt genoemd zo zal afwijken van hetgeen in actielijn 3 wordt afgesproken. Natuurlijk moet er wel iets gebeuren met de routes die zijn uitgezet in de regio, maar wij vragen ons af of dat via de TROM moet gebeuren.

In het voorstel missen wij voorts een focus op Kempenbroek. Net als de SP zien wij daar veel meer in. Wij zijn er nog steeds niet van overtuigd dat mensen die voor de Maasplassen komen een uitstapje zullen maken naar Weert, want volgens ons is dat een compleet andere doelgroep, vandaar dat wij in het verleden zo hebben ingezet op de VVV-Weert, om er zo voor te zorgen dat de regiopromotie van Weert aan de orde zou komen.

Zoals enkele voorgaande sprekers al hebben opgemerkt, is verder de bijdrage van 15% van het bedrijfsleven wel heel erg gering. Van de fifty/fifty-verdeling van de kosten, waarover eerder werd gesproken, is dus maar weinig meer terug te zien. Wat hiervan dan nog de meerwaarde is, is zeer de vraag. Willen we iets promoten, dan zullen we ook het bedrijfsleven van Weert mee moeten krijgen, en dat zien we op deze manier niet gebeuren. Wij zullen dan ook tegen het voorstel stemmen.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Twee jaar geleden was ik er bijna van overtuigd dat eindelijk vanuit de recreatie-ondernemingen zelf een geweldig initiatief zou worden genomen om toerisme en recreatie in Midden-Limburg op de kaart te zetten. Gaandeweg het proces kon echter een steeds grotere mate van afbladderend worden waargenomen, met uiteindelijk dit resultaat. De gemeentelijke stuurgroep, onder aanvoering van wethouder Strous, is overigens tot het uiterste gegaan om er nog iets van te maken, en dat is een compliment waard.

De TROM is een ontwikkelingsmaatschappij die met sterke, daadkrachtige, gedreven projectmanagers zou moeten werken aan een integrale benadering met de bedoeling Midden-Limburg op de kaart te zetten. Eerder is al de vraag gesteld wat wij te verwachten hebben van het bedrijfsleven. Het businessplan maakt gewag van 170 deelnemers en dat afgezet tegen het bedrag van €45.000,- per jaar, zouden de deelnemende bedrijven dus €22,- per maand betalen, ongeveer hetzelfde als iemand betaalt voor het lidmaatschap van een voetbalclub, en dat voor bedrijven die hierbij, naast een maatschappelijk belang, een geweldig economisch belang hebben. Het is een bijzonder magere uitkomst, die ook terug is te vinden in de bestuurlijke verhoudingen, want het is helaas niet het bedrijfsleven dat de bo-

ventoon voert in het stichtingsbestuur, maar de overheid, de gemeenten die in een verhouding van 5:2 worden afgevaardigd in dat bestuur. Het verwijt dat het bedrijfsleven de gemeenten vroeger maakte – de heer Lempens verwees er ook al naar – dat ze geen verstand hadden van recreatie en toerisme, is nu verdwenen; opnieuw moeten de gemeenten het voortouw nemen.

De heer Kusters heeft zojuist verwezen naar het samenwerkingsverband van de Peelregio. Ik heb de visie eens opgevraagd die begin dit jaar van dat samenwerkingsverband is verschenen, luidende: 'Toekomstvisie recreatie en toerisme Peel en Maas en Leudal'. In dat samenwerkingsverband werken samen de nog bestaande gemeenten Helden, Kessel, Maasbree en Meijel, en daaraan is de gemeente Leudal toegevoegd. Laten we nu eens kijken welk beeld er op dit moment bestaat. We hebben de TROM, en dat is niet een ontwikkelingsmaatschappij voor Midden-Limburg, maar voor Midden-Limburg exclusief Echt-Susteren en inclusief Beesel en Kessel. Dat is één club, met twee formatieplaatsen. Daarnaast is er het Platform Peel en Maas en Leudal, dat een stukje van Noord-Limburg bestrijkt, afzakkend via Leudal naar Midden-Limburg. Is dat nu samenhang, is dat eenheid? In de gebiedsvisie voor Peel en Maas en Leudal kunnen we lezen dat men die regio wil positioneren als een aantrekkelijke, groene, toeristisch-recreatieve regio. Ook daar wil men heldere, stimulerende voorwaarden scheppen om daarmee de dynamiek van recreatie en het toeristische bedrijfsleven te stimuleren. Met de heer Kusters pleit ik ervoor daarmee te gaan praten en te proberen enige samenhang te vinden, om te voorkomen dat weer zoveel clubjes zich met hetzelfde bezig houden. Zelf schrijft men dat er zoveel overeenkomst is in het toeristisch product dat er een relatie moet worden gezocht met Sevenum, Horst en ook met Weert.

Om de kluwen compleet te maken, verwijs ik voorts naar het feit dat behalve de TROM en het initiatief Peel en Maas en Leudal in dit gebied ook nog de samenwerkende VVV's Midden-Limburg actief zijn, exclusief Weert en exclusief Echt-Susteren. Ook daarmee zal ten minste enige afstemming moeten worden nagestreefd. Overigens heeft wethouder Strous al toegezegd dat hij zich dit jaar sterk zal maken voor een plezierige omgang met de VVV-Midden-Limburg.

Wij gaan akkoord met het voorstel, maar ik moet helaas vaststellen dat het een wat verschrompeld appeltje is geworden.

De heer Gigase: Mijnheer de voorzitter. Ook het CDA stemt in met het oprichten van de TROM. Gaandeweg het proces is het eindproduct echter wel behoorlijk aangepast, zoals vorige sprekers ook al hebben geconstateerd. Het is een compromis, maar gezien de vele stappen die hiervoor moesten worden gezet, is het resultaat in feite toch als een succes aan te merken en daarmee willen wij de wethouder feliciteren. De wethouder is zich ervan bewust dat dit een startfase is en acht die werkbaar.

De input van het bedrijfsleven is veel minder groot dan wij hadden verwacht. Toch is dat bedrijfsleven hard nodig, niet alleen financieel, maar ook bij het oppakken van de uitvoering. Het is schrijnend dat de verhoudingen zo gewijzigd zijn: van fifty-fifty in het begin tot 85%-15% nu. Een snel rekensommetje leert dat

men in het beginjaar zelfs maar net boven 10% van de totale kosten uitkomt. Eigenlijk is dat niet mogelijk, gelet op het economische belang hiervan voor het bedrijfsleven. Daarbij komt dat de deelname van het bedrijfsleven in actielijn 3, waar het betreft structuurversterkende projecten, net als in de rest van de Gebiedsontwikkeling Midden-Limburg veel groter is dan 10% van de totale kosten. Op het gebied van de financiën wordt ook veel gevraagd van derden en het is helemaal niet zeker dat dat ingevuld kan worden. Kortom, er liggen nog voldoende uitdagingen.

Van alleen faciliteren stapt de overheid nu over naar een regierol en zij gaat de boel in feite ook nog betalen. Op zichzelf kan dat, maar als ze zo de grootste bijdrage gaat leveren kan de vraag worden gesteld of het bedrijfsleven het nog wel ziet zitten.

In de commissie hebben wij opgemerkt dat de samenwerking in het hele gebied lijkt op een lappendeken. Er zijn nauwelijks twee gemeenten te vinden die exact dezelfde condities hanteren; iedereen heeft wel weer met een uitzonderingssituatie te maken. De overlap met andere regio's is eerder al genoemd. Al met al is dit compromis het best denkbare. Het is nu aan u om het echt tot een succes te maken.

Tot slot gaat het de CDA in dit samenwerkingsverband ook echt om de positie van Weert. Wij hebben het al vaker benadrukt: er moet ruimte zijn voor de eigen, unieke positie die wij hebben, met in elke windrichting een ander natuurgebied met allerlei recreatiemogelijkheden, in het groen, op de grens met Brabant en België. Dat is eigen aan Weert. Wij zitten niet midden in de Maasplassen, maar we zijn ook zeker geen aanhangsel. Wij verzoeken de wethouder dan ook ervoor te zorgen dat de positie van Weert in het samenwerkingsverband voldoende tot uiting komt.

Wethouder Strous: Mijnheer de voorzitter. Laat ik met het laatste beginnen, omdat meer partijen daarover iets hebben gezegd: de zogenaamde lappendeken, ofwel het zoeken naar verbindingen, al lijken dat bijna tegenstellingen. Daarbij is erop aangedrongen de samenwerking met het Belgische achterland en Cranendonck te behouden waar het gaat om Kempenbroek en anderzijds aansluiting te zoeken bij de Heerlijkheid Peel, wat eigenlijk het samenwerkingsverband van toeristische bedrijven in Nederweert is en dus wat anders dan de heer Heijmans bedoelde met het samenwerkingsverband Peel en Maas. Er is ook een samenwerkingsverband tussen Nederweert, Deurne, Asten, enz., maar de Heerlijkheid Peel is door Ton Vonken opgericht en is een toeristisch samenwerkingsverband dat vergelijkbaar is met dat van onze toeristische bedrijven rondom de IJzeren Man en de Weerterbergen. Natuurlijk doen de bedrijven van de Heerlijkheid Peel ook mee in de TROM, zoals ook ons samenwerkingsverband IJzeren Man meedoet in de TROM en toeristische bedrijven in Maasgouw en andere plaatsen zelf iets doen en eveneens in de TROM mee willen gaan, vanuit het idee dat lokaal gezorgd moet worden voor arrangementen en dat regionaal deze arrangementen bovenlokaal, nationaal en internationaal weggezet dienen te worden, overeenkomend met actie-

lijn 1 van de TROM: regiopromotie om mensen van elders hierheen te halen. Het is schaken op meerdere borden voor de toeristische bedrijven die lokaal verbonden zijn en dus ook afhankelijk zijn van de lokale VVV-winkel, om mensen die in het gebied zijn door te verwijzen naar hun bedrijf en die anderzijds regionaal en zelfs provinciaal moeten werken waar het bijvoorbeeld gaat om de campagne van de provincie Limburg 'Liefde voor het leven'. Het is een heel gegoochel en het is dan ook begrijpelijk dat het ons blijkbaar nog niet gelukt is om dit eenduidig in kaart te brengen. Voor een deel spijt me dat, maar het geeft wel de diversiteit aan van toeristische bedrijven en ook het verschil in visie en beleving waar het betreft de vraag waaraan het meeste belang wordt gehecht: is dat de verwijzing naar hun camping of hun manege, of willen ze graag dat mensen van buiten hierheen komen? Een ideale situatie is het niet, gegeven de keuze die is gemaakt om de Regio VVV op te heffen en de winkels naar de gemeenten te brengen en in de regiopromotie anders uit te drukken, waarmee we drie jaar geleden begonnen. Het werkt verwarrend en dat is ook de reden waarom er nog geen honderd procent afstemming en eenduidigheid is in de visie tussen de VVV rondom Roermond en de TROM. Ik kan er echter aan toevoegen dat zowel door de landelijke VVV als door de provincie samen met ons – ik speel daarin een rol, maar vooral ook de vier gemeenten rondom Roermond – geprobeerd wordt de relatie met de VVV Midden-Limburg eenduidig te maken. Vandaag zal in Roermond en ook in Maasgouw een motie worden behandeld, waarin de betrokken wethouders wordt opgedragen de afbakening tussen gastheerschap en lokale promotie en wat de TROM moet doen eenduidig te maken. Ik hoop dat dat voor de stichting in Roermond reden zal zijn om heel coöperatief met ons als TROM verder te gaan.

Een ander belangrijk aspect dat door iedereen is aangeroerd betreft de betrokkenheid van de gemeente. Ik ben blij met de opmerkingen die daarover zijn gemaakt. Het waren de ondernemers die anderhalf jaar geleden lieten weten dat ze al een samenwerkingsverband hadden en de Regio VVV helemaal niet nodig hadden en erop aandrongen gauw aan de gang te gaan met de TROM. Wij hebben dat gedaan, maar nu trekken de ondernemers zich successievelijk terug, althans laten merken dat ze minder zeker van hun zaak zijn waar het betreft hun bijdrage, en dat heeft niets te maken met de kredietcrisis of de economische teruggang. Ook ik vind dat erg teleurstellend. We zouden nu kunnen besluiten niet meer mee te doen, maar dat zou ik onjuist vinden, mede in het licht van de gebiedsvisie die we gisteren hebben vastgesteld. Er is nu kans op samenwerking en op een mogelijkheid om zaken te verbinden tussen bijvoorbeeld Roerdalen en Nederweert, en laten we daar ook gebruik van maken. Ook deskundigen op het gebied van marketing en toerisme betogen dat we meer moeten promoten dan alleen de eigen plaats. Daarom zullen we dit ook blijven moeten doen, maar ik ben blij met de morele support van de raad en met de opdracht ervoor te zorgen dat de ondernemers veel meer gaan bijdragen. Met name aan actielijn 3, die betrekking heeft op de economische structuurversterkingsprojecten, zullen de ondernemers op basis van het profijtbeingsel een financiële bijdrage moeten leveren, anders zullen ook wij daarvoor geen geld vrijmaken.

Bij de subsidie van derden valt te denken aan de EU en ook de provincie wil op projectbasis bijdragen. In het kader van Kempenbroek liggen al nieuwe aanvragen en daarbij kan ook Interreg 4 betrokken worden. Waar in het kader van actielijn 3 gewerkt wordt aan innovatie van individuele bedrijven, zijn innovatievouchers van MKB te krijgen en daaraan kan Syntens bijdragen. Verder liggen er analogieën met wat wij gisteren met betrekking tot de gebiedsontwikkeling hebben besloten. Ik heb er goede hoop op dat die gelden van derden er daadwerkelijk zullen komen.

De heer Beuvens heb ik in de commissie niet kunnen overtuigen en dat zal waarschijnlijk ook nu niet lukken. Ik ben er helemaal niet bang voor dat één gebied, of het nu de Maasplassen zijn of de Peel, meer aandacht zal krijgen als we aan regio-promotie doen. De Maasplassen trekken heel veel mensen en het is de kunst voor de TROM ervoor te zorgen dat die mensen niet alleen daar varen, zwemmen en recreëren, maar ook naar het mooie groen komen in het Natuur- en milieucentrum de IJzeren Man en Kempenbroek. De routebureaus kunnen ook op een andere manier worden geregeld; dat hoeft niet per se via de TROM, maar er worden nu wel expliciet routes gemaakt die langs toeristische bedrijven komen, restaurants of maneges waar halt gemaakt kan worden, zodat de bedrijven economisch voordeel kunnen halen. Er worden dus niet vrijblijvend mooie routes gemaakt, maar die worden daaraan ook gekoppeld, los van arrangementen met GPS-systemen enz. die er kunnen komen.

In het voorgaande heb ik al aangegeven dat wij zullen proberen de ondernemers meer aan de lat en meer betrokken te krijgen. Het is ook een zaak van de TROM om hen op inhoudelijke gronden meer te enthousiasmeren om te gaan zoeken naar kansen die er liggen door samen te werken, net zoals bij het Make-Tech Platform voor de industrie, waar mensen bij elkaar komen om na te denken over de vraag hoe met onderwijs en bedrijfsleven tot nieuwe producten en diensten kan worden gekomen. Bij het samenwerkingsverband IJzeren Man merken we dat het al werkt en steeds beter wordt. Dat de Renstal “De IJzeren Man” en de Weerterbergen zich hebben aangesloten bewijst dat men gelooft in elkaars kracht en dat die kracht leidt tot meer omzet voor elk bedrijf afzonderlijk.

De heer Heijmans had het over een verschrompeld appeltje. Ik kan er niet alles aan doen om er een goudreinet van te maken, maar als de winter eenmaal voorbij is en er weer bloesem komt, hoop ik dat de ondernemers volop ja zullen zeggen. Ik nodig iedereen uit om dan in Midden-Limburg, te beginnen bij Princen, aan de bloesemroute te gaan werken. Het kan misschien het eerste arrangement zijn dat we maken.

De heer Beuvens: Mijnheer de voorzitter. Met mevrouw Stokbroeks ben ik het geheel eens dat de mensen die aan de Maasplassen gaan recreëren een heel andere doelgroep zijn dan de mensen die hier gaan wandelen of fietsen. Ik geloof dan ook niet dat we die eerste groep hierheen kunnen lokken.

Als fervent wandelaar wil ik ook even reageren op wat de wethouder heeft gezegd over de wandelroutes die zullen worden geleid langs allerlei toeristische steunpun-

ten als restaurants, bungalowparken en kampeertreinen. Daarin ben ik als wandelaar nu net niet geïnteresseerd; ik ben juist geïnteresseerd in mooie routes. Volgens mij slaat u wat dat betreft de plank mis.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. Als liefhebber van fietsen kan ik ook als ervaringsdeskundige spreken. Door de VVV zijn in het verleden talloze fietsroutes uitgezet, vooral aan de kant van de Peel, waar je 30, 40 kilometer kon fietsen zonder één kroeg tegen te komen. Dat zijn niet mijn routes!

Tot de heer Heijmans zou ik willen opmerken dat met verschrompelde appelen toch de heerlijkste vlaai kan worden gebakken, en dat is toch ons nationale product als we het hebben over manieren om Weert op de kaart te zetten.

Tenslotte: als de lente komt, dan stuur ik jou...., enfin: succes ermee!

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Uit de woorden van de wethouder maak ik op dat de Heerlijke Peel een samenwerking is van puur ondernemers. Voor Weert Lokaal is dat een reden temeer om daar het oor eens heel goed te luisteren te leggen, want daar heeft men wellicht wel de noodzaak ingezien om iets aan toerisme te doen. Door daarmee een goede samenwerking aan te gaan, kunnen de ondernemers die deelnemen aan de TROM mogelijk worden overgehaald hun financiële bijdrage wat te verhogen.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. In tweede termijn wil ik nogmaals het verzoek doen eens te gaan praten met het Platform Peel en Maas en Leudal. Deze week wordt de 'Toekomstvisie recreatie en toerisme Peel en Maas en Leudal' door de desbetreffende gemeenteraden vastgesteld. Probeer daarmee wat de VVV's betreft ten minste overeenstemming te bereiken

In het stuk wordt gesproken over een groeimodel. Met dit besluit leggen wij ons vast voor de komende vier jaar. Onze fractie heeft er behoefte aan over een jaar of twee tussentijds de stand van zaken op te maken, om te kunnen beoordelen of het bedrijfsleven in die tijd meer is gaan betalen dan het bescheiden bedrag dat nu ter tafel is gekomen.

De heer Gigase: Mijnheer de voorzitter. De wethouder heeft aangegeven dat de financiering door derden nog onduidelijk is. Wat dat betreft sluiten wij ons aan bij het verzoek van de heer Heijmans om een tussentijdse terugkoppeling, zodat wij kunnen nagaan of het risico niet te groot wordt.

Wethouder Strous: Mijnheer de voorzitter. Van wethouder Wernink heb ik vernomen dat de Heerlijkheid Peel als samenwerkingsverband meegaat naar de TROM.

Over het Platform Peel en Maas kan ik het volgende zeggen. Gisteren heb ik mijn collega Steven uit Leudal gesproken, die mij heeft verteld dat de samenwerking met Peel en Maas nog dateert uit de tijd dat de vorige gemeente Roggel en Neer samen met Kessel en andere gemeenten deel uitmaakte van dat samenwerkingsverband. In de nieuwe gemeente is die samenwerking overeind gehouden. Deze

week is het daar in de commissie aan de orde geweest en besloten is hiermee aan de gang te gaan, te beginnen met hele praktische zaken zoals een digitale informatiezuil, zoals die ook ergens in Noord-Limburg staat. De voorsprong die men op dat gebied heeft zal de heer Sleven inbrengen in het gebied van de TROM. Via de verantwoordelijkheid van die gemeente zullen wij er alles aan doen om samen te werken. Wij gaan ook samenwerken rondom de positionering van het routebureau, want dat is niet alleen een zaak van de TROM, maar ook van Noord- en Midden-Limburg. Daarmee zijn wij in gesprek over de vraag hoe dat precies vorm moet worden gegeven. Tevens wordt zo gegarandeerd dat de wandel- en fietsroutes, niet alleen qua bewegwijzering, maar ook qua onderhoud, niet eindigen ergens aan de grens van Leudal of bij Meijel.

De heer Heijmans: Het is uitstekend dat Leudal de kansen op dit terrein grijpt, maar waar het ons om gaat is dat op luttele kilometers afstand twee initiatieven aanwezig zijn op een vergelijkbaar vlak en in een vergelijkbare omgeving. Neem daarom ten minste eens contact op met de gemeente Helden, binnenkort gemeente Peel en Maas, om een en ander af te stemmen, en dan wil ik het nog niet eens hebben over het bundelen van krachten.

Wethouder Strous: Dat zeg ik graag toe.

Wat de evaluatie betreft, zeg ik voorts toe dat het werkplan dat jaarlijks wordt opgesteld en het verslag dat naar aanleiding daarvan gemaakt wordt minimaal in de commissie aan de orde zullen worden gesteld, zodat we kunnen beoordelen of we op de goede weg zijn. Ik hoop dat iedereen dan na een of twee jaar zal kunnen concluderen dat het boven verwachting is.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de fracties van SP en D66 geacht willen worden tegen te hebben gestemd.

21. Het nemen van een principebesluit aangaande een internationale verzustering met de stad Hangzhou in de Volksrepubliek China als onderdeel van de grensoverschrijdende samenwerking tussen de steden Bree, Maaseik en Weert (09 02 004).

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Toen dit voorstel in de publiciteit kwam, vroegen verschillende mensen mij wat de gemeente toch in China moest doen en of dat niet een veel te grote stap te ver was. Vanochtend heb ik een paar mensen nog eens gevraagd waar ze China mee associëren. Veel verder dan Beijing, de Olympische Spelen, de geboortebeperving, de mensenrechten en de economische groei kwamen ze niet. Ik heb het toen nog gewaagd de naam Hangzhou te laten vallen, maar daar wist men helemaal niets van. Om ook wederhoor toe te passen, heb ik vervolgens China gebeld en gevraagd wat men daar van Nederland wist. Het antwoord was: Johan Cruijff en 'sambal bij'. Weert kende men daar niet, zodat wat dat betreft de stand gelijk is.

In de commissie hebben wij uitgebreid gesproken over de mensenrechten en dat soort zaken en zijn gezamenlijk een aantal conclusies getrokken. Het is altijd beter in contact te blijven met een land dan het te ontlopen. Ik neem de vrijheid iets te vertellen uit mijn eigen ervaring en dan zal ook duidelijk worden waarom wij hierover een amendement indienen.

Twaalf jaar geleden werd mij gevraagd naar Polen te gaan. De muur was net gevallen en het was nog een grauw-grijs gebied. Op 50 km van de Russische grens, in Bialystok, werd mij gevraagd een club te maken voor psychiatrische patiënten. Ook toen werd mij gevraagd wat ik daar in 's hemelsnaam ging doen: je gaat toch niet Polen of die stad veranderen? Tegen alle adviezen in ben ik er toch heen gegaan en vorig jaar heb ik het 10-jarig bestaan van het clubhuis als eregast mogen meemaken. Dankzij jouw inbreng, zeiden de mensen mij, zijn wij geen schaduwen meer in de nacht en hebben wij een eigen plek kunnen krijgen. Heb ik daarmee Polen veranderd? Nee. Heb ik daarmee Bialystok veranderd? Een stukje, omdat de gemeente de financiering ervan heeft overgenomen in plaats van dat er Europees geld naartoe moet. In tien jaar tijd heeft men dat voor elkaar gekregen.

Met die ervaring in het achterhoofd heb ik dit principebesluit bekeken. In eerste instantie was het gericht op economische belangen. Handelsmissies e.d. waren het uitgangspunt om deze relatie aan te gaan, zoals ook te lezen valt in de uitgebreide brieven die zijn gewisseld door verschillende steden en ministeries. PvdA, SP en CDA vinden het belangrijk dat er ook iets in terugkomt van de andere verplichtingen die overheden hebben, en dat is niet alleen het bedrijfsmatige aspect, maar ook het zorgdragen voor participatie in de meest brede zin. Als we dat onder het hoofdstuk 'Mensenrechten' vertalen, komen we bij burgerparticipatie, participatie door gehandicapten en vrije meningsuiting door burgers, studenten, journalisten en politici. Mede namens SP en CDA dienen wij daarom een amendement in om dit raadsvoorstel wat breder te trekken. Het luidt als volgt:

"De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen op 12 februari 2009;
overwegende dat:

- voorliggend voorstel om te komen tot een verzustering met de stad Hangzhou uitsluitend ziet op bestuurlijke contacten en relaties tussen het bedrijfsleven, zoals handelsmissies;
- het voor het Weerter bedrijfsleven en ook voor de gemeente Weert goed is om handelsmissies naar China te kunnen ondernemen;
- de gemeente echter een verdergaande verantwoordelijkheid heeft, namelijk onder andere de taak heeft om te zorgen voor de zwakkeren in de samenleving;
- deze verdergaande verantwoordelijkheid van overheidswege juist de toegevoegde waarde van een verzustering is;
- de mensenrechten nog onvoldoende tot hun recht komen in China;
- dit met name tot uiting komt op het gebied van maatschappelijke participatie door burgers;
- hierbij gedacht moet worden aan burgerparticipatie, participatie door gehandicapten en vrije meningsuiting door burgers, studenten, journalisten en politici;

- een voorbeeld kan worden genomen aan de overeenkomst tussen het ministerie van VWS met China, waarmee de staatssecretaris haar verantwoordelijkheid neemt voor de gehandicapte sporters;
- een verzustering van een Nederlandse stad als Weert met een stad in China de kans biedt om op het terrein van participatie een omslag teweeg te brengen;
- in contacten met Hangzhou ervaringen en mogelijkheden kunnen worden uitgewisseld;

wijzig het voorstel, zodat het als volgt komt te luiden:

1. Instemmen met het aangaan van een verzustering met de stad Hangzhou in de Volksrepubliek China;
 2. Behalve het onderhouden van bestuurlijke contacten en het leggen van relaties tussen het bedrijfsleven van Hangzhou en Weert nadrukkelijk ook aandacht te besteden aan thema's als mensenrechten en vrijheid van meningsuiting;
 3. Het college opdragen het bevorderen van participatie in de meest brede zin van het woord vast te leggen in de overeenkomst tot verzustering met Hangzhou en hiervoor in overleg te treden met het Consulaat-Generaal in Shanghai en gebruik te maken van door hen ontwikkelde overeenkomsten;
 4. Het college opdragen na besluitvorming in de raad over het principebesluit inzake de verzustering met Hangzhou per reis van handelsdelegaties van en naar China een kredietvoorstel aan de raad voor te leggen;
 5. Het college opdragen jaarlijks aan de raad te rapporteren over de opgedane ervaringen op genoemde terreinen;
- en gaat over tot de orde van de dag." (amendement nr. 3)

(De heer Soyugüzel komt te 20.20 uur ter vergadering.)

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. In commissievergadering is vrij uitvoerig gesproken over deze verzustering met de stad Hangzhou. Ik heb die commissievergadering niet zelf bijgewoond, maar van mijn collega Engelen heb ik gehoord dat er meer dan een uur over gedebatteerd is. Wat ons betreft mag dat ook. In de aanloop naar deze avond werd ik voorts net als de heer Marechal geconfronteerd met vragen over deze zaak, en ook dat mag wat mij betreft. De VVD-fractie heeft echter een andere kijk op handelsmissies. Iemand die meegaat met een handelsmissie gedraagt zich als een koopman, en daar is niets mis mee. Ook een koopman heeft fatsoen en zal bij gelegenheid, als dat te pas komt, bij de gastgever zijn ideeën uitdragen en vertellen hoe hij of zij zich thuis gedraagt en wat hij of zij aan verschil merkt. Maar je kunt je natuurlijk ook gedragen als een dominee, en ook dat mag van ons.

De VVD-fractie stemt in met dit principebesluit, temeer daar dit gedaan wordt samen met Bree en Maaseik. Wij snappen heel goed waarom die Belgen in China hun heil zoeken, want wij constateren in Weert en in meerdere plaatsen in Nederland dat het nationaal Belgisch product steeds meer door Chinezen wordt gesleten!

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Wij zitten hier iets anders in. Wij hebben de inhoud van het voorstel bestudeerd en ons afgevraagd waarom wij dit

zouden moeten willen. Er zijn een heleboel aanknopingspunten te vinden voor het bedrijfsleven, maar niet zozeer voor de gemeente. Kijken we verder naar de financiële paragraaf, dan moeten wij constateren dat het een en al onzekerheid is. Wij weten niet wat het voor de gemeente Weert zal betekenen als wij hiermee instemmen. Dat zijn voor ons redenen om niet met het voorstel akkoord te kunnen gaan.

In het amendement dat is ingediend door PvdA, SP en CDA wordt heel nobel gesproken over mensenrechtensituatie, participatie e.d., maar ik vraag mij werkelijk af of zo'n grote stad als Hangzhou een boodschap heeft aan de gemeente Weert, die even komt vertellen dat het allemaal anders moet. De vraag is hoeveel impact zo iets kan hebben. Wij zijn er niet van overtuigd dat dit echt een meerwaarde kan hebben. Dat er landelijk aandacht voor wordt gevraagd is prima, maar het is voor ons zeer de vraag of de gemeente Weert hierin een potje kan breken.

Belangrijker voor ons is de vraag wat dit voor Weert betekent. We stellen de grenzen verder open, maar dat kunnen we ook op een andere manier doen dan door het aangaan van zo'n samenwerkingsverband. Bree, Maaseik en Weert werken al jaren samen, en dat moeten we vooral zo houden, maar laat het bedrijfsleven ook zelf een keer aan de slag gaan. Als wij daaraan een steentje kunnen bijdragen door bijvoorbeeld burgemeester en wethouders mee te sturen op een handelsmissie, kan ik me daar iets bij voorstellen, maar een open-eindeconstructie als deze en net doen alsof wij met z'n allen de mensenrechten wel even zullen verbeteren, zien wij niet zitten.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. China en India zijn de nieuwe groeieconomieën, daar kunnen we niet omheen. We zullen het in de toekomst in steeds sterkere mate gaan merken. Blijkens de opgave van het ministerie hebben ze met Rotterdam al officiële overeenkomsten sinds 1979, al dertig jaar, en waarom? Het is onontkoombaar dat iemand die iets wil betekenen op deze markt zaken doet met een economie die in opkomst is, zoals China. We moeten niet vergeten dat het land pak-weg tien, twintig jaar geleden nog een communistisch regime kende en dat men een gigantische inhaalslag heeft te maken. Wij maken af en toe de fout onze cultuur te vergelijken met de oosterse cultuur. Zelf ben ik zakelijk meermaalen in Japan geweest, in Nasaka, Nagoya en Tokio, en heb er op de beurs gestaan met de Dutch Textile Group, waarbij ook de ambassade betrokken was, en dat was bijzonder interessant. Daar ontmoet je correcte, vriendelijke mensen en dan haal je het niet in je hoofd dit soort vragen te stellen, wat trouwens niet aan de orde was, maar als je het zou doen, zou je het terloops doen, en dat wil ik ook voorstellen met betrekking tot China. Het is een Aziatische cultuur, waar men op een heel andere manier met elkaar omgaat. Je wordt als vriend ontvangen en als je wat wilt bereiken, zul je je ook in die richting moeten bewegen. Ik weet dat de heer Beuvs een hekel heeft aan Engelse termen, maar *bottom up* is de constructie om een dialoog aan te gaan van een ander niveau. Laat Balkenende en zijn discipel Verhagen dan maar *top down* gaan, van boven naar beneden; daar is hij voor, maar het is niet onze taak. Iedereen staat kritisch tegenover de mensenrechten

daar, dat is niet voorbehouden aan de indieners van de motie; het geldt ook voor mij, als ik bijvoorbeeld kijk naar de verhoudingen in Tibet en hoe daarmee is omgegaan. Zoiets moet je echter juist niet aan de orde stellen op de manier die in het zojuist ingediende amendement is aangegeven, want daar bereik je niets mee. Je moet het doen met de mensen die je zakelijk ontmoet, en dan kan het gaandeweg terloops eens aan de orde komen.

De heer Marechal: De kern van mijn betoog was dat we ons niet alleen moeten richten op handelsmissies. Wij accepteren dat er handelsmissies zijn, dat is een handreiking naar u, maar de handreiking die ik graag terugkrijg is dat u inziet dat naast handelsmissies ook in culturele zin, in gehandicaptenzin enz. uitwisselingen mogelijk zijn. Ik heb hierover gesproken met staatssecretaris Jet Bussemaker en haar dit dilemma voorgelegd. Zij had hetzelfde dilemma, maar heeft specifiek ten aanzien van sporters en gehandicapten een overeenkomst gemaakt, om daarmee het signaal af te geven dat er ook op dat bescheiden niveau iets aan kan worden gedaan. Verder zou ik tot D66, die het deed voorkomen alsof wij de mensenrechten wel even zouden willen verbeteren, willen opmerken dat zij de boodschap niet heeft begrepen die ik met mijn verhaal over Polen naar voren heb willen brengen. Mijn overtuiging is dat wij er op kleinschalig niveau wél iets aan kunnen doen, in de hoop daarmee een sneeuwballetje op gang te brengen dat later tot een lawine uitgroeit. Daaraan hebben wij dan wel een bijdrage geleverd; dat is de kern van mijn boodschap.

De heer Egging: Het kan de spin off zijn van een handelsmissie, maar dat is iets heel anders dan haar een opdracht mee te geven als in het amendement verwoord. Als een amendement als dit wordt aangenomen, maken we het voor iedere handelsmissie die daarheen gaat bijzonder moeilijk, omdat het accent dan op een heel ander niveau komt te liggen. Ik ben dus zeker geen voorstander van dit amendement. Ik vind het ook jammer dat het op deze manier gaat. De contacten met China zijn opgebouwd door de pingpongdiplomatie van Nixon, in de tijd dat het nog echt een communistisch regime was. Langzaam zijn vervolgens de deuren opengegaan. Men noemt dat wel de 'opendeurenpolitiek', maar ik noem het halfopen deuren. Er is in ieder geval een begin gemaakt, maar er is nog een lange weg te gaan. Als Nederland, met in de ogen van China een oude economie, kunnen wij ons niet permitteren daarin te blijven steken, terwijl de doelstelling heel goed is.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. Arbeidsomstandigheden en mensenrechten zijn zaken die in onze maatschappij de laatste 70, 80 jaar echt ontwikkeld zijn. We hebben er dus twee, bijna drie generaties over gedaan. Van zo'n groot land als China mogen we niet verwachten dat het daar ook allemaal in zo'n tijdsbestek gerealiseerd zal zijn. Toch zien we dat het sneller gaat dan we hadden verwacht, maar dat komt niet omdat door de Olympische Spelen zoveel druk zou zijn uitgeoefend op de top van de regering om iets te doen aan de mensenrechten. Dat is het IOC niet gelukt en ik vind dat wij de bescheidenheid moeten opbrengen

om daarin niet voorop te willen lopen. Ik ben het eens met degenen die hebben betoogd dat we meer bereiken met overleg dan met zeggen hoe het zou moeten.

Een veranderingsproces kan heel gemakkelijk gefrustreerd worden: je hoeft er maar druk op te leggen en het frustreert. Het veranderingsproces in China heeft een grote handicap, namelijk dat ze *top down* georganiseerd moet worden, omdat er vanuit de samenleving niet echt een breed gedragen druk zal komen. Dat maakt het alleen maar moeilijker. In de commissievergadering hebt u het volgens mij goed verwoord, voorzitter: het is beter met deze mensen in gesprek te zijn en over de mensenrechtenvoortgang te praten dan vanuit Weert te zeggen hoe het moet. We moeten wel onze maat kennen.

Arbeidsomstandigheden – het is in de commissie ook al uitgebreid betoogd – komen pas aan de orde wanneer er economisch gezien ruimte voor is. In onze cultuur hebben we dat ook gezien: pas vanaf het begin van de tachtiger jaren was er echt ruimte om grootschalig bezig te zijn met arbeidsomstandigheden. De Chinese economie is nog niet zo ver en daarom herhaal ik wat wij hierover in de commissievergadering hebben gezegd: graag samenwerking met Hangzhou, graag aandacht besteden aan de mensenrechten, in de zin van het bespreken van de voortgang, en graag handelsmissies, zodat zowel de economische groei van Weert als een hele kleine fractie groei in China gerealiseerd wordt.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Het bestuur van Weert schat ik hoger in dat het de houding zou aannemen dat het daar de zaak wel even gaat regelen, zoals ik nu zo'n beetje hoor, alsof dat de opdracht zou zijn...

De heer Van de Loo: Dan hebt u het niet goed begrepen. Wat ik heb gezegd...

De heer Meulen: Nee, ik heb helemaal geen zin in een interruptie op dit moment. Als u een vraag hebt, mag u hem stellen, maar ik geef geen antwoord. Ik ben nog met mijn inleiding bezig en ga het nog verklaren. Het is helemaal niet de pretentie van het amendement om China te gaan veranderen. Je moet het zo zien, en dan kijk ik gewoon naar de schaal van Weert: als er straks werklozen vallen bij bedrijven en er komt één iemand in de bijstand, dan zijn wij ook tevreden als we die kunnen herplaatsen. Zo doen we iets. Het college is verstandig genoeg om tactisch tewerk te gaan.

Naar de grootte hebben wij ook gekeken. De heer Gigase heeft het aantal van 7 miljoen inwoners gedeeld door het aantal inwoners van Weert en dat hebben we via googelen losgelaten op een ander stadje in Europa, waarbij we uitkwamen op Potchak, ergens in Georgië, met 262 inwoners. Wij hebben ons afgevraagd hoe wij erop zouden reageren als men vandaar naar Weert zou komen om te vragen of men onze zusterstad zou kunnen worden. Eigenlijk hadden we zoiets van: wat is dit nu voor voorstel, dat komt toch helemaal niet overeen met de maat van Weert? De heer Egging heeft Rotterdam aangehaald en de verhouding met Shanghai, maar dat is natuurlijk een wereldstad met een haven. Ik voer hierover nu het woord, omdat mevrouw Nouwen, die onze woordvoester was in de commissie, niet aanwezig is. Zij heeft met ondernemers gebeld en met andere mensen die daar

geweest zijn. Wij hebben ons afgevraagd of dit iets bijdraagt aan Weert, maar wetend dat Weert hier ingangen krijgt door bestuurders, geloven wij dat het een goede zaak is om dit te doen. Natuurlijk hebben wij ook een koppeling gelegd met de mensenrechten, vanuit de CDA-gedachte is dat heel logisch, want we hebben niet voor niets een minister van Buitenlandse Zaken, Verhagen, die dat tot speerpunt van zijn beleid heeft gemaakt. Het zou een beetje vreemd zijn als wij daar niets van zouden zeggen. Wij steunen dat dan ook van harte, maar in de context zoals zojuist uitgelegd.

Over de financiële paragraaf wil ik tenslotte ook nog iets zeggen. In het amendement is aangegeven dat er een kredietvoorstel moet komen, maar het is niet de bedoeling het ineens zodanig op te tuigen dat er formatieplaatsen nodig zijn om de betrekkingen met China te onderhouden.

De heer Van de Loo: Ik neem aan dat ik nu een vraag mag stellen, voorzitter?

De voorzitter: Zeker, ga uw gang.

De heer Van de Loo: Bij het sluiten van de discussie over dit onderwerp in de commissievergadering heeft de voorzitter van de commissie de heer Marechal en de portefeuillehouder geadviseerd de geluidsband nog eens te raadplegen en goed te luisteren naar wat door deze en gene was gezegd. Ik vraag me af of de heer Meulen dat ook heeft gedaan. Zo ja, dan had hij kunnen weten dat aan deze zijde enige angst bestaat over de manier waarop de mensenrechten aan de orde gesteld moeten worden. Ik heb zojuist geprobeerd aan te geven dat er twee wegen zijn naar Hangzhou, een hobbelweg en een geplaveide weg. Wij zijn van mening dat wij de gematigde, geplaveide weg moeten kiezen. Het is misschien een omweg, maar wel een betere weg. In het verhaal van de heer Meulen klonk het idee door van de hobbelweg; dat is de angst die hier nog rondzweeft.

De heer Meulen: Volgens mij kon dat uit mijn verhaal niet worden opgemaakt, maar ik stel voor de burgemeester hierop nu te laten ingaan en dan te bezien of de manier waarop hij hiermee wil omgaan verstandig is.

De voorzitter: Dat zal ik graag doen. In plaats van een hobbelweg of een geplaveide weg pak ik overigens liever het vliegtuig, want het is nogal ver weg: 10 uur vliegen.

Dames en heren. Waar het bij dit onderwerp op aankomt is een goed onderscheid te maken tussen handelsmissies en verzusteringen. Een verzustering is een soort jumelage, waarin alle facetten van gemeentelijke overheden met elkaar worden gedeeld. Dat is burgerparticipatie, mensenrechten, maar wederkerig, onderwijs, zorg, cultuur, economie, maar ook lokaal bestuur: hoe is het daar georganiseerd en hoe is het bij ons georganiseerd, hoe vinden besluitvormingsprocessen plaats? Kortom, het is een heel pakket aan onderwerpen waarover met de collega's en de raadsleden over en weer wordt gesproken: het doen en laten, het leven in zo'n stad, in dit geval een grootmacht versus Weert in West-Europa. Het zijn ook cul-

turele uitwisselingen. Een onderdeel daarvan is een handelsmissie, zijnde een puur economische missie, die wordt aangevoerd door een bestuurder, omdat zo toegang kan worden verkregen tot de Chinese zakenmensen; die willen namelijk een overheidsofficial zien van het land dat daar op bezoek is. Er is ook altijd een overheidsfunctionaris van de stad waar je bent en als het goed is, kunnen de Nederlandse handelsmensen die meegaan zo een entree krijgen. Als overheidsofficial heb je dan zelf niet zo gek veel meer te maken met die handelcontacten. Ik zou bijvoorbeeld niet graag bij contractbesprekingen aanwezig zijn; dat gaat mij niet aan, ik heb er niet voor doorgeleerd en het hoéft dan ook niet meer.

Wat mij in het amendement zeer aanspreekt is het overleg dat daarin wordt aanbevolen met het Consulaat-Generaal in Shanghai en onze ambassade in Beijing. In de briefwisseling die is gevoerd is dat door hen ook aangeboden. Zij zullen ons graag helpen als wij willen verzusteren. Ze hebben al vaker met dat bijltje gehakt en weten dus hoe je zoiets bij de Chinese gastheren doet, zonder ze op voorhand te bruskeren. Dat laatste gaan we natuurlijk niet doen, maar dat heb ik ook niet in uw betogen geproefd; het zou ook strijdig zijn met de ambitie elkaar beter te leren kennen op de verschillende beleidsterreinen die een lokale overheid tegenkomt. In een handelsmissie, zoals ik die het vorig jaar met een grote bank mee mocht maken naar de Shanghai-delta, kan het accent wel eens wat minder worden gelegd op de sociaal-maatschappelijke, culturele en mensenrechtenfactoren, terwijl dat bij een zuiver overheidsbezoek – en je zult toch bij het gemeentebestuur moeten beginnen om überhaupt een entree te krijgen –, wel het geval kan zijn. Het college kan hierin in wisselende samenstellingen participeren en wij allen zijn zeer wel in staat om met de hulp van onze diplomaten in China tot een verzusteringsconvenant te komen, een mooi document, of geschrift zo u wilt, waarmee ook de Chinese overheid in Hangzhou kan leven en waarin ook een wederkerigheid zit wat betreft haar ontdekkingsreis in een stad in Nederland. Weert zou namelijk de eerste en enige stad zijn met een verzustering. Wij doen dat overigens niet op eigen houtje. Eerder heb ik al gezegd dat Weert een soort uithangbord moet worden voor heel Nederland, voor 16,5 miljoen inwoners, waarmee – meneer Meulen – het perspectief weer helemaal in orde is. Het is mij bekend dat de provincie Flevoland is geïntegreerd met de provincie waarin Hangzhou ligt. Als een andere stad naar Hangzhou zou willen, kunnen we die burgemeester een amicebriefje meegeven voor de collega aldaar met *'best greetings to your wife and children and all the best'*, waarmee weer even aandacht wordt geschonken aan elkaar en het andere gemeentebestuur volop kan profiteren van onze contacten...

De heer Marechal: *Children* zei u? Het mag er daar toch maar eentje zijn!?

De voorzitter: Deze burgemeester heeft eerdere huwelijken achter de rug; het is één kind per huwelijk!

De heer Lempens: Ik kan me heel goed voorstellen dat u dat in het Engels schrijft, maar ik weet dat u het daar gewoon in het Chinees zegt!

De voorzitter: Ik doe mijn best!

In de samenwerking tussen Bree, Maaseik en Weert heeft Bree in dezelfde provincie een zelfde verzustering met Yangzhou, waarmee wij ook weer vriendschappen kunnen sluiten, zoals de heer Gabriëls van Bree al kind aan huis is in Hangzhou. Zo werkt dat. De contacten zijn goed en open. De Chinezen schromen ook helemaal niet om te praten over hun democratie. Daarbij moeten we wel bedenken dat de Chinezen pas sinds eind jaren tachtig onder Deng Xiaoping met de politiek van de open deuren op de weg zijn die wij al eeuwenlang aan het afleggen zijn. Wij moeten hen daarom ook enige tijd gunnen om wat op orde te komen. We moeten er erg mee oppassen om het land door onze bril te bezien, want de cultuur, het rechtsstelsel en ook definities zijn er volstrekt anders. Des te interessanter is het op deze manier kennis te maken met een ander deel van onze wereld.

Met het amendement kan ik prima uit de voeten. Het vormt een mooie verbinding, zeg ik de heer Lempens na, tussen de koopman en de dominee. Het kan best samengaan, afhankelijk van de plaats waar het concentraat van het bezoek ligt. Als je met handelsmensen samen zit, krijg je een heel andere missie met heel andere accenten dan wanneer je met mensen uit cultuur, onderwijs of sport samen bent. Wij zullen er samen met het Consulaat-Generaal ongetwijfeld uit komen. Uiteraard zal ik u, als u instemt met het principebesluit, ook de tekst voorleggen die wij het gemeentebestuur van Hangzhou willen voorleggen. Ook hier is weer sprake van wederkerigheid, want van die zijde zal men er ook dingen in willen opnemen die men daar belangrijk vindt.

Over fte's hoeft de heer Meulen zich geen zorgen te maken. De kabinetschef is al druk op Chinese les en dat gaat hem verschrikkelijk goed af! Hij zal deze taak erbij krijgen en dat doet hij graag.

Los van de jaarlijkse rapportage die de raad zal worden verstrekt, conform de opdracht in punt 5 van het amendement, zal ik u steeds wanneer zich een activiteit voordoet die te maken heeft met onze zusterstad daarvan in commissie of raad op de hoogte stellen, zodat u steeds weet welke missie erheen gaat, wie erin zitten namens de gemeente Weert, wie er nog meer meegaan, wat de primaire doelstelling is en welke accenten in het bijzonder zullen worden gelegd.

Hoewel ik het amendement van harte kan overnemen, stel ik het op prijs het in stemming te brengen, omdat ik het Consulaat-Generaal dan precies kan laten zien hoe u het bedoeld hebt, zodat er geen discussies meer behoeven te ontstaan over de interpretatie van het besprokene.

Al met al zal ik graag handelen als koopman of dominee, afhankelijk van de doelstelling van een bezoek aan Hangzhou, of van een bezoek van Hangzhou aan ons. In het laatste geval hoop ik dat Weerter gezinnen bedden ter beschikking zullen stellen om deze mensen te laten logeren. Het is erg leuk om dan eens met elkaar te praten en Engels te spreken. Het moet iets worden zoals ik het in Bree heb geleerd: Yangzhou is van en voor de Breeënaren. Heel die stad loopt uit en is actief met spel, sport en culturele uitwisselingen als Yangzhou er op bezoek is en zo zou ik het ook graag in Weert willen zien. Ik ken de gastvrijheid van de gemiddelde Weertenaar en het zou erg leuk zijn als de mensen uit Hangzhou bij de burgers

onderdak kunnen krijgen als ze hier twee of drie dagen verblijven, in plaats van hen onder te brengen in hotels waar men ze niet of nauwelijks ziet. Zo kunnen de Hangzhouenaren – als ik dat goed zeg, maar dat zal wel niet! – echt verbroederen of verzusteren met de Weertenaren.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Het doet ons deugd dat u het amendement zo van ganser harte kunt overnemen. Ik heb van u begrepen dat u nadrukkelijk verschil maakt tussen een handelsmissie en een verzustering, waarbij in een verzusteringsrelatie ook economische zaken naar voren kunnen komen. Die context past geheel bij wat wij beogen met het bespreekbaar maken van de mensenrechten, zonder het belerende vingertje op te heffen. De heer Van de Loo kan ik bevestigen dat ik de geluidsband van de commissievergadering heb nageluisterd. Hopelijk heeft hij aan mijn toonzetting vanavond gehoord dat ik er nu wat anders in sta dan tijdens de commissievergadering. Wij zijn ervan overtuigd dat we ook op een andere manier kunnen bereiken wat we graag willen bereiken.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. In eerste termijn heb ik me niet zo'n voorstander betoond van het amendement, maar nu u hebt uitgelegd hoe u hiermee wilt omgaan, kan de VVD-fractie zich er best in vinden. Vooral uw afsluitende woorden, waarin u hebt uitgelegd hoe gezellig het hier kan worden met al die bezoeken uit Hangzhou, spreken mij zeer aan. Wij hebben nog wel ergens een bedje staan; voor Chinezen hoeft dat ook niet zo groot te zijn! Enige moeite heb ik wel met uw opmerking dat wij met deze mensen Engels zouden moeten spreken. Volgens mij is dat nu net niét de bedoeling. Wij snappen wel niks van Chinees en de Chinezen snappen natuurlijk niks van onze taal, maar de klanken lijken op elkaar! Voor uw eerste bezoek aan Hangzhou bied ik u graag een aantal Wieërter Laesplenkskes aan; ze zijn in de aanbieding bij Eric Mertens en goedkoop, dus betaal ik ze wel uit mijn eigen zak! U kunt daarmee mooi laten zien hoe onze cultuur in elkaar zit en woorden als hoond, kniën en kôw lijken er al een beetje op!

De voorzitter: Ik begrijp helemaal wat u bedoelt!

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Ik bekijk het minder ludiek en wat formeler. Als we van plan zijn dit te gaan doen, zullen we wat empathie – inlevingsvermogen – moeten hebben met het land waar we naartoe gaan. In dat opzicht is dit geen goede start en daarom kan ik me niet met het amendement verenigen. Als we naar zo'n land gaan, moeten we op een andere manier onze entree maken. Zoals ik in eerste termijn al zei, kan wat in het amendement wordt bepleit gaandeweg een bezoek aan de orde komen, in een andere sfeer. Zoals het in het amendement is verwoord, met name in de overwegingen, kan ik er niet mee instemmen.

De heer Van de Loo: Mijnheer de voorzitter. In uw antwoord hebben wij een reactie gemist op enkele opmerkingen en vragen van collega-raadsleden, met name wat betreft de media. Hoe heeft de gemeente Weert het plan in de media gebracht? Naar mijn mening kan daaraan nog iets verbeterd worden, bijvoorbeeld

door een extra artikel te plaatsen op de website of iets dergelijks, om bij de Weertse bevolking wat meer begrip te kweken voor dit project.

Blij verrast zijn wij door wat, zeker in tweede termijn, uit de hoek van de PvdA is gekomen. Bij Weert Lokaal was de angst inderdaad groot dat er met het vingertje zou worden gewezen of gezwaaid, om aan te tonen hoe goed wij het hier doen. Het is inmiddels wel duidelijk geworden dat dat niet de weg is. Wat dat betreft kan Weert Lokaal zich geheel vinden in de aansporing van de VVD-fractie om er op een ordentelijke manier naartoe te gaan.

In tweede termijn is bij ons ook de angst weggenomen om met het amendement in te stemmen. U hebt gezegd dat u met het amendement kunt leven en denkend aan de discussie in de commissie neem ik aan dat u het standpunt zult blijven huldigen dat u daar hebt ingenomen.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Eerder heb ik de heer Van de Loo nogal bot afgekapt en daarop wil ik in tweede termijn nog even terugkomen. Het was niet mijn bedoeling zijn vraag niet te beantwoorden. Ik had echter pas één zin uitgesproken en daarom reageerde ik wat stekelig. Sorry.

De heer Van de Loo: Uw beantwoording was in ieder geval zodanig dat onze angst voor het vingertje erdoor is weggenomen.

De voorzitter: Dames en heren. In deze termijn heb ik, meen ik, nog één vraag te beantwoorden, en wel die betreffende de media. Er zijn wat mediaberichten verschenen, maar die hadden een wat cynische ondertoon waarmee ik niet zo gek veel kan, vandaar dat ik het aanvankelijk maar wilde laten gaan....

De heer Litjens: Liever niet, want dan zien we u nooit meer terug!

De heer Van de Loo: Dat was overigens wel de strekking van een ingezonden brief vanmorgen!

De voorzitter: Daaraan ga ik vooral schouderophalend voorbij. Wij praten hier overigens niet over krantenartikelen, maar over de stukken die ter tafel liggen. Het gaat erom wat de portefeuillehouder hier zegt; dat is leidend. Als de raad vanavond dit principebesluit neemt, zullen we via de website en andere mogelijkheden die ons ter beschikking staan uiteraard ordentelijk communiceren over de manier waarop wij hieraan handen en voeten zullen geven. Ik heb bewust tot deze besluitvorming gewacht, want vooruit lopen hierop en dan een mislukking zou ook weer het nodige hebben opgeleverd.

De heer Egging heeft gelijk in wat hij zei. Zoals ik ook al in de commissievergadering heb gezegd, zou ik het erg plezierig vinden wanneer het amendement – wat overigens nog niets zegt over het moedervoorstel – zoal niet in unamiteit dan toch liefst met de grootst mogelijke meerderheid zou worden aanvaard, zodat onze toekomstige gaststad het gevoel heeft, en ook aantoonbaar ziet, dat wij graag met haar willen verzusteren. Als er op voorhand al te veel blokkades zouden worden

opgeworpen, moeten we het vooral niet doen, maar dat heb ik gelukkig niet geproefd. We zullen er prudent mee omgaan, in de lijn zoals gecommuniceerd in de raadscommissie, d.w.z. dat het diplomatiek moet gebeuren, op gepaste momenten. We moeten er echter zeker niet mee beginnen, want dan breken we elke potentiële vriendschap af. Wij zouden het ook niet plezierig als wij van hen bij een bezoek aan Weert te horen zouden krijgen dat bijvoorbeeld een of ander gebouw niet op orde is en dat zij het daar veel beter hebben gebouwd. We moeten zoiets amicaal met elkaar opbouwen en dat kan dit college als geen ander!

Het amendement van de fracties van PvdA, SP en CDA wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de fracties Kernpunt en D66 tegen aavaard.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het geamendeerde voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de fracties Kernpunt en D66 geacht willen worden tegen te hebben gestemd.

(De heer Verheggen verlaat te 21.02 uur de vergadering.)

22. Opheffen wijkverplichting peuterspeelzalen (09 02 008).

Tegelijk hiermede wordt aan de orde gesteld de brief onder agendapunt 26 betreffende vragen en verzoeken om inlichtingen ex artikel 40 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (09 02 021):

c. Brief van mevrouw M. Zaâboul namens de fractie PvdA d.d. 3 februari 2009 inzake vragen aan het college over de opheffing wijkverplichting peuterspeelzalen (behorende bij het betreffende raadsvoorstel) met het verzoek om mondelinge beantwoording.

De voorzitter: Dames en heren. De heer Van de Loo heeft mij gisteren laten weten dat hij zich verschoont van deelname aan het debat en de besluitvorming vanwege zijn banden met een van de peuterspeelzalen.

Mevrouw Zaâboul: Mijnheer de voorzitter. Van Hangzhou terug naar een andere belangrijke zaak: het opgroeien van kinderen samen. Het voorstel dat het college ons heeft voorgelegd komt te vroeg en is prematuur. Wij stellen de raad daarom voor het besluit over dit voorstel uit te stellen totdat de brede school Aan de bron en Keent en de wijk school Moesel klaar zijn. De peuterspeelzalen hebben dan een plek gekregen in de basisscholen en in de wijk en op basis daarvan kan gekeken worden naar de verdeling van kinderen over de wijk. Dat past meer in de uitgangspunten van de integratienota en in datgene wat is opgenomen in het actieprogramma. Investeren bij kinderen in de basis is investeren in de toekomst van alle leerlingen voor wie wij verantwoordelijkheid dragen in Weert, met een visie op lange termijn. Wij hoeven in Weert het wiel niet opnieuw uit te vinden. De

gemeente Nijmegen zet het mes al in witte en zwarte scholen. Misschien moeten we daar eens informatie opvragen en die verder uitdiepen in commissieverband. In onze brief hebben wij de wethouder een aantal vragen gesteld. De beantwoording daarvan wachten wij met belangstelling af.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Het voorliggende voorstel komt bij de CDA-fractie goed over. Er blijkt uit dat we een regel afschaffen die er niet toe doet. De redenering van mevrouw Zaâboul kan ik wel volgen, maar ik heb niet het gevoel dat er een probleem is en ik voel er weinig voor er één te gaan maken. Ik heb er de discussies nog eens op nageslagen die vanaf 2003 zijn gevoerd over de mogelijkheden en onmogelijkheden van het spreidingsbeleid, onder andere aan de hand van de nota 'Apart of gemengd'. Waar mevrouw Zaâboul Nijmegen heeft genoemd, wil ik verwijzen naar een krantenartikel van gisteren waarin de VVD haar zorg uitspreekt over verplichte spreiding van leerlingen, vandaag gevolgd door een artikel onder de kop 'Spreiding leerlingen helpt niet'. Al van 2002 dateert het artikel met de kop 'Verplichte spreiding leerlingen mogelijk'. Hiermee wil ik alleen maar zeggen dat hierover al heel lang wordt gediscussieerd. In een brief uit 2003 heb ik gevraagd dat allemaal eens op een rijtje te zetten, omdat we omkwamen in de papieren. Vanaf 2002 tot 2008 hebben we het al over de mogelijkheden en onmogelijkheden van spreiding. De minister doet er nog een schepje bovenop met de opmerking dat gezeur over de zwarte scholen niets zegt over de kwaliteit. Ik geloof niet dat wij dit oplossen met het al of niet handhaven van een regel. Er is keuzevrijheid, het is geen kwestie van betuttelen en het is ook niet sociaal-democratisch dat de overheid het moet regelen....

Mevrouw Zaâboul: Keuzevrijheid bij de basisscholen is wettelijk verplicht, maar voor de peuterspeelzalen ligt de verantwoordelijkheid bij de overheid. De wijkverplichting wordt nu opgeheven, maar hoe moet het dan verder? Wat is het plan van aanpak, hoe gaan we verder met de leerlingen?

De heer Meulen: Ik betoog dat er geen probleem is. In de ogen van het CDA is dit een goed voorstel. De keuzevrijheid mag wat ons betreft worden doorgetrokken naar de leerlingen op de peuterspeelzalen. De rol van de overheid ligt bij de brede scholen, waar we weer die integratie krijgen, zal ik maar zeggen. Verder hebben we in ons volkshuisvestingsprogramma staan dat we met het oog op de huurwoningen in de rijkere wijken, zoals ik het maar even noem, een betere mix moeten nastreven. Daar ligt de basis voor het voorkomen van gettovorming en zwarte scholen en niet zozeer in het wel of niet afschaffen van dit regeltje, want dat gaat maar over een paar mensen. Mijn betoog is dus dat er geen probleem is...

Mevrouw Zaâboul: Waar baseert u dat op?

De heer Meulen: Ik heb geen probleem, ik weet niet hoe dat bij u zit...

Mevrouw Zaâboul: Het gaat er niet om of *ik* een probleem heb. Er doet zich in Weert een probleem voor op een schaalgrootte waar het niet hoeft te zijn, namelijk bij zwarte peuterspeelzalen, en dat vind ik een kwalijke zaak. Ik had het niet willen uitspreken, maar u dwingt mij ertoe dat nu te benoemen. Ik ga echter geen school noemen om stigmatisering te voorkomen.

De heer Meulen: Dat wil ik nu net zeggen: is het wel zo erg allemaal?

Mevrouw Zaâboul: Ja! En weet u waarom: omdat de lat bij zwarte scholen lager wordt gelegd, waardoor ook het niveau van de kinderen lager blijft. Daarnaast is landelijk onderzoek gedaan, dat heeft uitgewezen dat de zwarte scholen kwalitatief geen probleem vormen, maar dat het niveau van de kinderen lager is. De kinderen horen samen met elkaar te spelen en op te groeien.

De heer Meulen: Dat is nu net het punt: ze horen met elkaar te spelen en op te groeien en dat willen wij gaan regelen. Dat is ons verschil, en daar wil ik het bij laten. Mensen kiezen zelf wel wat ze willen en de overheid heeft een aantal sturingsinstrumenten die ik heb genoemd: brede scholen, woningbouw, spreiding in de huur/koop-verhouding, GOA-beleid, voor-vroegse educatie. Als u denkt dat u de scholen kunt mengen, veroorzaakt u een averechts effect, omdat de mensen hun kinderen dan later naar de peuterspeelzalen gaan brengen. Als we mensen in de wijk gaan verplichten hun kinderen op een zwarte peuterspeelzaal te doen, doen ze dat niet, maar gaan ze naar de kinderopvang. En dan kom ik bij het volgende punt dat slecht is in uw betoog. Mensen die kinderopvang hebben zijn vrij in hun keuze. Als ik een kindje heb van twee jaar, en ik heb voldoende geld en een baas die dat regelt, kan ik mijn kind naar instelling X doen, maar heb ik dat niet, dan wordt het Y. Daar zit ook een ongelijkheidsbeginsel in.

Mevrouw Zaâboul: Inderdaad zijn ouders vrij in hun keuze voor kinderopvang, maar in de tussentijd dat de wijkverplichting niet wordt opgeheven, kunnen we kijken hoe we peuterspeelzaal en kinderdagverblijf in elkaar kunnen integreren om goede, evenwichtige verhoudingen te krijgen.

De heer Meulen: Die komen vanzelf door het beleid dat we hebben. Daarvoor hoeven we niet te sturen of dikke rapporten te maken en mensen aan het werk te zetten.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. In de commissie welzijn is dit onderwerp ook aan de orde geweest en we krijgen nu te maken met een herhaling van zetten. Als voorzitter van de commissie welzijn heb ik heel goed geluisterd naar het antwoord van wethouder Coolen, die meesterlijk, zoals een schoolmeester betaamt, heeft uitgelegd waar het in zit, zó dat zelfs de fractie van de VVD het snapte! We moeten constateren dat de regel die we een aantal jaren geleden hebben ingevoerd niet werkt en dat het aan alle kanten scheef trekt, vandaar dat nu wordt voorgesteld af te zien van die regel. Mevrouw Zaâboul van de PvdA-fractie wil

die regel echter toch aanhouden. Wat mij betreft mag dat ook, want er is toch niemand die zich eraan houdt. De situatie blijft dan hetzelfde. Het enige wat we wel kunnen veranderen, is dat we straks mooie, nieuwe brede scholen in de wijken gaan zetten waarvan een bepaalde zuigkracht uitgaat, waardoor mensen die anders zouden besluiten hun kind naar Molenakker of naar de Montessorischool te brengen, toch liever kiezen voor een moderne, nieuwe brede school met een fris team in de eigen wijk. In het verleden heeft het ook zo gewerkt en ik roep mevrouw Zaâboul daarom op zich neer te leggen bij het voorliggende besluit, want ook al houden we het aan, we veranderen er niets mee.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn het helemaal eens met het voorstel. Als we zien hoeveel kinderen tegenwoordig naar de kinderopvang gaan, waar iedereen vrij mag kiezen, en hoeveel kinderen nog naar het peuterspeelzaalwerk gaan, waar je niet mag kiezen, creëer je naar ons gevoel zelfs zwarte peuterspeelzalen die we eigenlijk met z'n allen niet willen. We zijn heel blij dat de wethouder in de commissievergadering heeft aangegeven dat in Weert wordt ingezet op harmonisatie, die ook landelijk nagestreefd wordt. Peuterspeelzaalwerk en kinderopvang worden langzamerhand één organisatie, waardoor de kinderen juist wel allemaal bij elkaar komen. Dat is ook de lijn die we in Weert moeten volgen en we staan dan ook volledig achter dit voorstel.

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. Zelf ben ik geen deskundige op dit gebied, maar ik concludeer wel dat wijkverplichting ooit nodig is gevonden, anders zou het er niet zijn geweest. Volgens dit raadsvoorstel heeft deze verplichting niet gewerkt, en dat neem ik aan. Het opheffen van de wijkverplichting zal echter geen verbetering opleveren. Misschien is het daarom goed de wijkverplichting nog even aan te houden totdat de brede school en de andere scholen zijn gerealiseerd. Daar is toch niets mis me?

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Ook ik ben geen onderwijsexpert, maar wat de heer Tak zegt snijdt wel hout. Er staat niks aan te branden, de scholen zijn nog niet klaar en wat let ons om dit besluit nog even aan te houden? Er is geen enkele reden om de wijkverplichting nu op te heffen. Ik zal de motie dan ook steunen.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Al bij de invoering van de wijkverplichting, in 2002, hebben wij onze bedenkingen uitgesproken tegen het opnemen van die regel, juist omdat wij vreesden dat men zou gaan vluchten naar de kinderopvang. Zoals mevrouw Stokbroeks heeft gezegd, vloeien kinderopvang en peuterspeelzaal nu in elkaar, waardoor vanzelf een soort zwart-witte school ontstaat, wat onze voorkeur zou hebben.

Wij hebben goed geluisterd naar het betoog van mevrouw Zaâboul, maar vragen ons af wat dit nog zou veranderen. Er verandert niets als we de regel staande zouden houden. Wij zijn het daarom eens met het voorstel en met de goede uitleg die de wethouder in de commissie heeft gegeven.

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. Het feit dat alle fracties het ondanks de uitvoerige behandeling van het voorstel in de commissie nodig vinden hierover opnieuw te praten geeft wel aan welke betrokkenheid er is bij dit probleem. Ik ken mevrouw Zaâboul lang genoeg om te weten dat zij zich niet bij het probleem wil neerleggen. Dat doen wij overigens ook niet. Wij proberen op alle mogelijke manieren een oplossing te vinden voor het probleem dat zich op sommige plaatsen in onze maatschappij voordoet dat kinderen niet samen opgroeien. Een van die oplossingen meenden wij destijds te hebben gevonden in het invoeren van een wijkverplichting voor peuterspeelzalen, vanuit de gedachte dat, als kinderen eenmaal op een peuterspeelzaal zouden zitten, het misschien wel in de lijn der verwachtingen zou liggen dat zij later ook naar de school zouden gaan in de wijk waarin die peuterspeelzaal was gelegen. Die verplichting heeft een tijdje gewerkt. Weliswaar waren er ouders die, als hun kinderen een tijdlang naar de peuterspeelzaal waren gegaan en de basisschool in zicht kwam, toch een eigen keuze maakten, maar er waren ook ouders die een keuze maakten voor de school in de wijk. Het beste heeft het gewerkt als ouders tot de conclusie kwamen dat het te gortig was voor woorden dat zij met hun kinderen gingen shoppen, terwijl er een goede school in de wijk was. Het gaat er immers om dat kinderen goed onderwijs krijgen en de raad mag van mij aannemen dat op de scholen in Weert waar dit probleem zich voordoet goed onderwijs wordt gegeven – kijk maar op de internetsite van de inspectie –, mede dankzij de faciliteiten die door de gemeente waar nodig en mogelijk worden geboden. Dit is de essentie waarom het gaat. Het gaat mij niet om de vraag of we met een regeltje hier of een regeltje daar iets kunnen bewerkstelligen, maar om de vraag of kinderen goed onderwijs krijgen binnen de mogelijkheden die geboden kunnen worden.

Een en ander is gaan schuiven op het moment dat de kinderopvang vanuit het ministerie geregeld ging worden, die een beduidend andere aanvliegroute had dan de peuterspeelzaal. Ouders kunnen hun kinderen gedurende twee dagdelen op de peuterspeelzaal doen en zij kunnen kiezen wanneer zij hun kind op het kinderdagverblijf doen. Waar twee ouders werken, is het voor hen heel gemakkelijk de keuze te maken die het beste bij hen past, en dat is steeds vaker het kinderdagverblijf. Wordt daar dan hetzelfde geboden als op de peuterspeelzaal? Ja. De basis-VVE en de trajecten die in de peuterspeelzaal worden geboden worden daar ook gegeven. Tot zover is er niets aan de hand.

De heer Egging heeft gevraagd wat het gevolg is als we de regel wel intact laten. De hoofddoelstelling was integratie via de peuterspeelzaal. Wat nu gebeurt, is het volgende. Allochtone ouders die zouden willen kiezen voor een school die niet in de wijk ligt, worden nu verplicht hun kinderen wel in die wijk naar de peuterspeelzaal te laten gaan. In feite versterkt dat het segregatie-idee; dat is een van de gevolgen als de regeling wordt gehandhaafd. Wij zouden ouders niet tot een keuze mogen dwingen, maar in dit geval maken wij het allochtone ouders die een andere keuze zouden willen maken onmogelijk die keuze te maken, en zo werkt die regel averechts. Een ander probleem waarmee we te maken hebben, maar dat is een kwestie van uitvoering, is de handhaving. Wat moeten we handhaven als het niet

werkt? We kunnen het dan beter afschaffen. Het leidt ook tot minder regeldruk en tot minder frustratie van de ouders. Een bepaald niet onbelangrijk aspect is ook het volgende. Als we de regel laten bestaan en ouders daarvan geen ontheffing kunnen geven, kunnen zij er ook voor kiezen hun kinderen niét naar de peuterspeelzaal te doen. Voorbeelden daarvan zijn mij bekend. Zo zouden we kinderen een goede voorschoolse opleiding onthouden, als ik het zo mag zeggen, en dat kan nooit de bedoeling zijn van een regel.

Graag ga ik nu in op de vragen die door mevrouw Zaâboul in haar brief zijn gesteld. Ik doe dat graag, omdat ik weet dat zij hierbij zeer betrokken is en zich nooit bij segregatie zal neerleggen. Wat dat betreft vindt zij mij aan haar zijde, maar niét wat deze ene regel betreft.

Op enkele vragen ben ik in het voorgaande impliciet al ingegaan, zodat ik de vrijheid neem die nu over te slaan. Mocht mijn antwoord niet volledig zijn geweest, dan zal mevrouw Zaâboul mij daarop in tweede termijn zeker wel wijzen.

De derde vraag in de brief luidt: *“Acht u op basis van deze cijfers de peuterspeelzaal op Keent een afspiegeling van de wijk?”* Op dit moment is de peuterspeelzaal inderdaad geen afspiegeling van de wijk, en dat komt omdat kinderen in een achterstandssituatie de gelegenheid krijgen drie of vier dagdelen van de peuterspeelzaal gebruik te maken, terwijl kinderen die niet in een achterstandssituatie verkeren slechts twee dagdelen van de peuterspeelzaal gebruik kunnen maken. Daardoor ontstaat een vertekend beeld op een individuele speelzaal.

Gevraagd is voorts hoeveel ontheffingen zijn verleend. In 2008 zijn 27 ontheffingen verleend, en wel om heel praktische redenen. Als ouders bijvoorbeeld al een kind op een bepaalde school hebben, is het alleen maar pragmatisch ouders toe staan een jonger kind dat de leeftijd krijgt ook op de peuterspeelzaal in die wijk te doen...

Mevrouw Zaâboul: Maar dat zijn wel 27 ontheffingen te veel. Als de gemeente een regel invoert, moet ze die ook handhaven. De wijkverplichting heeft inderdaad niet gewerkt, maar dat komt door de ontheffingen die zijn verleend.

Wethouder Coolen: Ik heb juist gezegd dat die ontheffingen om heel pragmatische redenen zijn verleend. Ze hebben er ook aan bijgedragen dat kinderen naar een peuterspeelzaal gaan en dat ouders niet voor een andere oplossing hebben gekozen. In genoemde 27 ontheffingen is niet de trend te ontdekken dat een bepaalde peuterspeelzaal met opzet gemeden wordt. Een trend is wel dat tweeverdieners niet voor een peuterspeelzaal kiezen, maar voor een kinderdagverblijf. Concreet zijn in Weert-Zuid, en dan met name in Moesel, negen ontheffingen verleend voor de Graswinkel, waarvan drie aan allochtone ouders en zes aan ouders van wie de gastouderopvang er woonde, of van wie al een kind op de school zat. Mevrouw Zaâboul kan 27 ontheffingen te veel vinden, maar het is maar een heel klein percentage waarmee de segregatie ook niet wordt gered.

Een andere vraag betreft de subsidievoorwaarden waarmee de gemeente leerlingenstromen zou kunnen regelen. Eerder heb ik al uitgelegd dat dat mogelijk was

op peuterspeelzalen, maar niet op basisscholen en op kinderdagverblijven. Landelijk kan het evenmin, ook niet voor peuterspeelzalen. Er is zelfs formeel geen criterium, allochtoon of autochtoon, voor een peuterspeelzaal. Er is wel een achterstandscriterium en zoals ik heb uitgelegd, kunnen daarvoor twee, drie of vier dagdelen worden toegewezen.

Mevrouw Zaâboul: Mijnheer de voorzitter. Het zal u niet verrassen dat de beantwoording van de wethouder mij niet tevreden heeft gestemd. Ik ben ervan overtuigd dat door het opheffen van de wijkverplichting zwarte peuterspeelzalen in de hand worden gewerkt, en dat vind ik een kwalijke zaak. In andere gemeenten kan het wel, en waarom zou het dan hier niet kunnen?

De eerste vraag in de brief is door de wethouder niet beantwoord. Los daarvan dienen wij nu een motie in. Ze luidt als volgt:

“De raad van de gemeente Weert,

in vergadering bijeen d.d. 12 februari 2009;

overwegende dat:

- de gemeente en scholen zich uitgesproken hebben spreiding van leerlingen te bevorderen;
- de gevolgen van het opheffen van de wijkverplichting niet goed in kaart zijn gebracht;
- dit besluit eigenlijk uitgesteld zou moeten worden totdat de brede school Aan de Bron, de brede school Keent en de wijksschool Moesel klaar zijn;
- de peuterspeelzalen dan een plek hebben gekregen binnen de basisscholen en in de wijk op basis waarvan men kan kijken naar de verdeling van kinderen over de wijken;

verzoekt het college om:

- in overleg met de basisscholen en de peuterspeelzalen een evaluatie op te stellen van het spreidingsbeleid van leerlingen;
- hierbij te betrekken de adviezen van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeeringsbeleid;
- daarbij te betrekken de criteria op basis waarvan ontheffing gegeven wordt van de wijkverplichting peuterspeelzalen;
- in afwachting van de resultaten van deze evaluatie de wijkverplichting peuterspeelzalen vooralsnog in stand te houden;

en gaat over tot de orde van de dag.”

(motie nr. 6)

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Het zou op het opsteken van veren kunnen lijken, maar ik heb zelden zo'n goede argumentatie voor een onderwerp gehoord als nu van deze wethouder. Hij heeft heel duidelijk gemaakt dat het handhaven van de regel een averechts effect heeft, en toch komt mevrouw Zaâboul nu met zo'n motie! Ik schei erover uit en verzoek u om hoofdelijke stemming.

Mevrouw Zaâboul: Wij ook.

De heer Meulen: Maar ik heb het als eerste gezegd!

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. Vanavond heb ik met één oor geluisterd, want twee was me echt te veel. In de argumentatie van mevrouw Zaâboul heb ik niets nieuws kunnen ontdekken, evenmin trouwens als in het prima antwoord van wethouder Coolen. Ik vind het jammer dat dit soort zaken toch nog een keer in de raadsvergadering aan de orde worden gesteld, terwijl de verhoudingen binnen de raad al lang bekend zijn. Ik respecteer het, want iedereen heeft het recht te praten voor datgene waarvoor hij staat, maar ik vind het op dit moment wel een beetje vegen voor eigen deur en zonde van de tijd.

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. In eerste termijn heb ik al gezegd dat ik geen deskundige ben. Wij hebben goed geluisterd naar het betoog van mevrouw Zaâboul. Haar betoog raakt ons echt. Wij hebben echter ook geluisterd naar de wethouder en hebben bewondering voor zijn deskundigheid. Ons hart ligt bij de betrokkenheid van mevrouw Zaâboul, ons verstand laat ons echter de wethouder volgen.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Bij de woorden van de heer Lempens kan ik mij geheel aansluiten. Ook de heer Meulen heeft naar onze mening gewoon gelijk: het werkt averechts. Het was ons in 2002 al duidelijk dat dit waarschijnlijk niet zou werken. Volgens mij is er nu wel alles over gezegd.

Wethouder Coolen: Mijnheer de voorzitter. De eerste vraag in de brief van mevrouw Zaâboul heb ik eerder inderdaad over het hoofd gezien, vandaar dat ik er nu nog graag even op inga. Ieder gemeentebestuur is wettelijk verplicht tweemaal per jaar structureel overleg te voeren met het onderwijsveld over het spreidingsbeleid. Alleen: er kan geen spreidingsbeleid zijn, tenminste niet op de schaal van Weert. Wat mevrouw Zaâboul over Nijmegen heeft gezegd is mij bekend, want vandaag heb ik in de krant gelezen dat de gemeente Nijmegen wel een wijkverplichting wil opleggen. Dat zijn echter wel heel andere wijken dan in Weert; ze zijn zo groot dat er wel zes scholen in liggen. Wij zijn al blij als we hier in één wijk een school aan de praat kunnen houden, en zeker een goed geoutilleerde brede school.

Over het overleg met schoolbesturen en het onderwijs geef ik graag het woord aan mijn collega, die deze overleggen voert.

De voorzitter: Maar wel heel kort graag, want ik denk ook even aan het klokje. Overigens stel ik vast dat de motie wordt ontraden.

Wethouder Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Nog nooit in de geschiedenis van Weert is zo'n goed akkoord gesloten tussen scholen als over de spreiding van leerlingen. Het openbaar onderwijs en het onderwijs van Weert-Zuid hebben met elkaar de afspraak gemaakt dat de meeste kinderen die in een wijk wonen – ik meen 90% – ook in die wijk naar school zullen gaan, en daaraan is ook een consequentie verbonden, de consequentie namelijk dat de schoollokalen in die wijken ook zo verdeeld zullen worden. Het betekent dat in Moesel en in Graswinkel een

aantal klaslokalen zal worden gesaneerd en in Keent klaslokalen bij zullen worden gebouwd. Hierbij ligt ook nadrukkelijk een koppeling met de peuterspeelzalen en de kinderopvang, wat inhoudt dat de voorzieningen daar in volledigheid worden neergelegd. Zo wordt met elkaar vorm gegeven aan wat hier spreidingsbeleid wordt genoemd, en dat gebeurt niet pas als de scholen er staan: nu al is men bezig met voorsorteren, om ervoor te zorgen dat, wanneer de gebouwen klaar zijn, de kinderen ook in de wijk zitten waar ze behoren te zitten. In dat opzicht zijn hele grote stappen gezet, stappen die in Weert nog nooit zijn genomen, op basis van vrijwilligheid en op basis van vertrouwen. De scholen zijn met elkaar zo ver gekomen, dat ze niet alleen intensief samenwerken, maar ook het pad willen opgaan van fusie.

De motie van de PvdA-fractie wordt hierop in stemming gebracht en met 13 tegen 7 stemmen verworpen.

Tegen hebben gestemd de heer Altun, mevrouw Stokbroeks, de heren Jeurissen, Goubet, Tak, Litjens, Kusters, Beuvens en Meulen, mevrouw Op den Kamp-Smans en de heren Gigase, Lempens en Jacobs.

Voor hebben gestemd de heer Heijmans, de dames Zaâboul en Beenders-van Dooren, de heer Marechal, mevrouw Kadra en de heren Soyugüzel en Egging.

Vervolgens wordt het voorstel van burgemeester en wethouders in stemming gebracht en met 13 tegen 7 stemmen aanvaard.

Voor hebben gestemd de heer Altun, mevrouw Stokbroeks, de heren Jeurissen, Goubet, Tak, Litjens, Kusters, Beuvens en Meulen, mevrouw Op den Kamp-Smans en de heren Gigase, Lempens en Jacobs.

Tegen hebben gestemd de heer Heijmans, de dames Zaâboul en Beenders-van Dooren, de heer Marechal, mevrouw Kadra en de heren Soyugüzel en Egging.

De vragen van de PvdA-fractie en de antwoorden daarop worden voor kennisgeving aangenomen.

23. Kennis nemen van de actuele knelpunten ten aanzien van de binnensportaccommodaties en in te stemmen met de voorgestelde maatregelen (09 02 009).

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering heb ik ervoor gepleit de sportaccommodaties, waaronder de gymzaaltjes, ook te beschouwen als een van de middelen om het ontstaan of instandhouden van het verenigingsleven te bevorderen in de Weerter wijken. De wijk Fatima is naar de mening van de SP op het gebied van sportvelden en andere sportaccommodaties niet royaal bedeed in vergelijking met andere wijken. In de commissie welzijn heb ik daarom gevraagd de definitieve keuze om de gymzaal Molenveld in de wijk Fatima te sluiten, zoals vastgelegd in dit raadsvoorstel, in heroverweging te nemen en hierover

minimaal in overleg te treden met de wijkraad. Volgens mij heeft de wethouder toen toegezegd dat te zullen bekijken, omdat hij wist dat mensen uit Fatima gebruik maakten van dit zaaltje. Hij wilde bekijken hoeveel mensen het waren, omdat het zaaltje veel gebruikt werd door mensen buiten Fatima. Ik heb dat opgevat als een toezegging. In het verslag van de vergadering van de commissie welzijn ben ik dit echter niet tegengekomen, vandaar dat ik het in deze vergadering aan de orde wil stellen.

Omdat het nu toch aan de orde is, wil ik mijn pleidooi nog wat toelichten. Ik heb enkele mensen uit Fatima gesproken die gebruik maken van dit zaaltje. Ik heb hen verteld dat het misschien wel plat moet, omdat het gebruik ervan door mensen uit Fatima niet overweldigend te noemen is. Ietwat boos gaven ze mij toen te verstaan dat dat logisch was, omdat de mensen uit Fatima met de oninteressante uren genoeg moeten nemen. Onder andere Jan van Weert beschikt over de interessante uren, waardoor de bewoners van Fatima pas laat mogen aantreden. Dat nodigt niet uit, was hun boze verweer. Wij verzoeken u daarom deze sluiting in heroverweging te nemen en overleg te voeren met de wijkraad, want het zou de doodsteek zijn voor het magere verenigingsleven dat op dit gebied heerst in Fatima.

Wethouder Sijben: Mijnheer de voorzitter. In de vergadering van de commissie welzijn heb ik toegezegd dat in 2011 opnieuw zal worden gekeken naar het principebesluit om de gymzaal in Fatima te sluiten en die toezegging wil ik thans graag herhalen, zodat ze ook vastligt. Daaraan wil ik wel toevoegen, zoals ik ook in de commissievergadering heb gedaan, dat de gymzaal maar heel beperkt een functie heeft voor de wijk Fatima. De wens van de heer Tak is wel begrijpelijk, maar de motivering sluit daarbij eigenlijk niet aan. Het sluiten van de gymzaal verandert nauwelijks iets voor het verenigingsleven in Fatima, omdat de gymzaal voor het overgrote deel wordt gebruikt door sportverenigingen, sportgroepen en basisscholen, waaronder overigens ook de basisschool Fatima en een sportgroep van Fatima.

De heer Tak heeft gewag gemaakt van oninteressante uren voor gebruikers uit Fatima. Aan de hand van regels wordt bepaald wie welke uren krijgt en een van die regels luidt dat sportverenigingen voorgaan boven sportgroepen, d.w.z. groepen die buiten verenigingsverband gebruik maken van de gymzaal. De gebruikers van Fatima vormen zo'n ongeorganiseerde groep. Derhalve gaan andere gebruikers vóór bij de toedeling van uren.

Waar de heer Tak de indruk heeft gewekt dat de kwestie van de sluiting van de gymzaal Fatima nieuw is, moet ik erop wijzen dat dit principebesluit al in 2004 is genomen bij de vaststelling van de nota 'Ruimte voor onderwijs en sport'. Bij die gelegenheid is al ingezet op nieuwe, grotere accommodaties, met als gevolg het op termijn sluiten van kleinere gymzalen, die in de periode daarna flink gerenoveerd moeten worden om fatsoenlijk in stand gehouden te kunnen blijven worden, waardoor naast de kosten die worden gemaakt voor nieuwe voorzieningen ook extra kosten moeten worden gemaakt voor die kleinere gymzalen in de wijken.

De heer Tak: Mijnheer de voorzitter. Met de toezegging die de wethouder heeft gedaan kan ik leven. Ik hoop overigens dat bij de uitvoering van de toezegging ook de wijkraad zal worden betrokken.

Wethouder Sijben: Zeker.

Zonder hoofdelijke stemming wordt hierna conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

26. Vragen en verzoeken om inlichtingen ex artikel 40 van het reglement van orde voor de vergaderingen en andere werkzaamheden van de gemeenteraad van Weert (09 02 021).

a. Brief van de heren H. Beuvens en J. Tak namens de fractie SP d.d. 5 januari 2009 inzake vragen aan het college over de klankbordgroep St. Theunis.

De heer Beuvens: Mijnheer de voorzitter. Het antwoordbriefje van de wethouder was heel kort, maar dat is niet erg, want het werd vergezeld van een vrij uitvoerige brief aan de klankbordgroep St. Theunis over hetzelfde onderwerp. Gezien de data, hebben beide zaken elkaar min of meer gekruist, vandaar dat dit nu nog behandeld wordt.

Met de brief aan de klankbordgroep zijn wij zeer tevreden. Uit die brief citeer ik: *“Er is geen participatie mogelijk zonder communicatie. Gezien de eerder geuite kritiek krijgen alle stappen in het beleidsproces nu communicatieve begeleiding, zowel naar de direct betrokken groep als naar de indirect betrokken groepen.”* Even verderop staat: *“Ten aanzien van de inbreng van de klankbordgroep vindt terugkoppeling naar de betrokkenen plaats door middel van een gemotiveerd overnemen of afwijzen van de inbreng (onder meer via reactienota’s).”* Dit was inderdaad een van de grote problemen. De klacht van veel mensen was dat zij argumenten leverden, waarop echter niet werd ingegaan. Of die klachten terecht waren of niet, kan ik niet beoordelen, maar zo werd het door de mensen wel tegen ons gezegd. Ik ben blij dat hieraan door het college nu extra aandacht zal worden geschonken en dat, als iemand een bepaald idee oppert dat door de gemeente wordt afgewezen, ook de redenen daarvoor zullen worden aangegeven.

Hoewel we het nu over de klankbordgroep St. Theunis hebben, hebben wij dezelfde verhalen ook gehoord uit de wijk- en dorpsraden. Ik mag aannemen dat de nieuwe handelwijze ook zal gelden voor contacten met burgers en wijk- en dorpsraden.

Wethouder Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. Dat de heer Beuvens de brief aan de klankbordgroep een goede brief vindt, doet mij uiteraard deugd, maar ik vind het belangrijker dat de klankbordgroep het een goede brief vond en nu weer wil deelnemen aan het overleg. Wij hebben overigens ook aangegeven dat er grenzen zijn aan het eindeloos met elkaar in discussie gaan over de validiteit van argumenten. De verslaglegging is geen juridisch stuk, maar een document waarin

op hoofdlijnen wordt vastgelegd wat wij willen. Daarover was veel discussie ontstaan en ik hoop dat die hiermee nu is beëindigd.

De communicatie met wijkraden, klankbordgroepen enz. is heel wisselend. De ene keer lukt het beter dan de andere keer en dat houdt ook verband met de verwachtingen. Er wordt wel eens gedacht dat, als een gemeente met mensen in gesprek is, zij er ook voor honderd procent samen uit moeten komen, maar dat kan niet altijd en dat hoeft ook niet altijd. Bij de inrichting van het WML-terrein hebben we gezien dat de omwonenden zeer tevreden waren over de manier waarop wij met hen zijn omgegaan, hoe wij hun vragen, wensen en ideeën hebben behandeld en hoe wij ze betrokken hebben bij de inrichting van het buitengebied. Het kan dus heel wisselend zijn en dat kan ook te maken hebben met de vraag wie er aan onze kant aan de tafel zit en wie er aan de andere kant aan de tafel zit.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

b. Brief van mevrouw M. Nouwen-Jacobs namens de fractie CDA d.d. 13 januari 2009 inzake vragen aan het college over de uitspraken van de burgemeester over de regionale samenwerking Midden-Limburg.

De heer Gigase: Mijnheer de voorzitter. Bij afwezigheid van mevrouw Nouwen zal ik ingaan op de vragen die het CDA heeft gesteld en uw antwoord daarop.

Uw nieuwjaarstoespraak was bijna tegelijkertijd op L1 te horen en op teletekst te lezen, zodat de mediavoorbereiding in dit geval in ieder geval heel goed was. Daarin werd echter ook een boodschap verkondigd die het CDA wat vreemd in de oren klonk, mede gebaseerd op geluiden die wij horen in Weert en vooral ook buiten Weert, betreffende een eventuele opschaling en herindeling. Het is mogelijk dat hieraan door de zender en de ontvanger een andere uitleg wordt gegeven, maar als er zoveel ontvangers zijn die de boodschap anders oppikken, vinden wij het van belang te weten hoe de inhoud van de boodschap moet worden verstaan.

Het CDA heeft hierover vragen gesteld aan het college en het verbaast ons dat wij daarop geen reactie hebben gekregen van het college, maar van de burgemeester als eigenstandig bestuursorgaan. Het is weliswaar een constructie die gekozen kan worden, maar wij vinden het een gemiste kans dat het college niet de gelegenheid te baat heeft genomen om hierover duidelijkheid te scheppen. Ook in uw antwoord wordt de onduidelijkheid niet weggenomen. Vandaag nog konden wij in de krant lezen – wij gaan beslist niet alleen op kranten af, maar het stond er wel weer in – dat de herindeling op deze manier weer ter discussie wordt gesteld. Volgens het CDA is in deze raad als beleid vastgelegd dat een herindeling nu niet aan de orde is. In uw antwoordbrief gaat u daarop niet in en omzeilt u het min of meer door te stellen dat het iets is voor de verre toekomst. Ik wijs er nogmaals op dat door de raad is uitgesproken dat de ruimte moet worden gegeven voor samenwerken en dat nu zeker niet over een herindeling moet worden gesproken. In uw brief schrijft u voorts dat een niet vrijblijvende samenwerking een moeizaam proces blijft. Het CDA is van mening dat zo'n uitspraak er juist voor zorgt dat het een moeizaam proces wordt.

In uw antwoordbrief neemt u meteen de gelegenheid te baat uit te weiden over goedschaligheid, maar ook over stadsgesprekken. Hierop wil het CDA alvast een voorschot nemen door te stellen dat het de raad is die hiervoor de kaders zal stellen als het te zijner tijd aan de orde is. De stip die er nu voor 2015 staat, staat daar goed en als het te eniger tijd tot stadsgesprekken komt, is het aan de raad om daarop verder in te gaan.

Kortom, wij vinden het jammer dat de boodschap die door u is uitgedragen niet geheel in lijn is met het beleid dat in de raad voorligt.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Ik was erbij toen u uw ‘goedschaligheidswaarden’ uitsprak en in mijn omgeving werd daarop meteen gereageerd met de opmerking dat daarmee de samenvoeging met Nederweert werd bedoeld. Wij hebben hierover ook contact gehad met onze collega’s van de PvdA in Nederweert. Het heeft na de vorige keer drie jaar geduurd voordat wij weer on speaking terms waren met elkaar. Samen hebben wij van gedachten gewisseld over de vraag wat hiermee nu eigenlijk was bedoeld. Daarbij hebben wij aangegeven dat wij vasthouden aan wat hierover eerder is besloten en dat de rest voor ons een gepasseerd station is. Als de tijd er rijp voor is, zal het van onderop wel komen. Dat is de afspraak en daaraan houden wij vast.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Nieuwjaartoespraken van bestuurders uit de samenleving zijn een jaarlijks terugkerend fenomeen: bestuurders van gemeenten, politie, bedrijfsleven en noem maar op. Ik heb niets tegen nieuwjaartoespraken, maar opvallend vind ik wel dat vele bestuurders die ergens wat van vinden dat beslist rond Nieuwjaar kwijt willen, verpakt in een nieuwjaarstoespraak. Opmerkelijk daarbij is dat daarin dikwijls een standpunt of mening wordt verkondigd die ten doel heeft reacties op te roepen en dus op z’n minst prikkelend over moet komen; succes verzekerd. Vragen de burgers hierom? Nee. Vragen wij als politici hierom? Ik denk het niet, ik in ieder geval niet. Kunnen we dit communicatie noemen? Het lijkt me van niet. Eenrichtingverkeer dan, daar lijkt het het meeste op. Over de hoofden van de burgers heen standpunten verkondigen leidt niet tot het dichterbij brengen van burgers bij het bestuur.

Ik noem enkele recente voorbeelden. De burgemeester van Maastricht pleit voor het opheffen van te kleine gemeenten in Zuid-Limburg en voor de vorming van een stedelijk gebied met 600.000 inwoners. Ondernemend Limburg, gevormd uit LLTB, LWV en MKB, pleit ervoor de huidige 40 gemeenten in Limburg terug te brengen tot 14; zomaar, omdat ze dat nodig vinden. En onze burgemeester geeft aan dat Weert een veel te kleine schaal heeft, wat ons dwingt tot óf regionaliseren óf herindelen. ‘Goedschaligheid’ valt daarbij als term, een bewust gekozen, onbekend woord om reacties los te krijgen. Dat lukt prima, want vanavond praten we over de uitlatingen van onze burgemeester. ‘Goedschaligheid’: als ik dat woord typ, wordt het rood onderlijnd door de spellingscontrole, want het bestaat niet. Ik vind het jammer dat de burgemeester niet kiest voor de dialoog met de raad als hij bepaalde opvattingen heeft.

In zijn toespraak zegt de burgemeester dat het onontkoombaar is dat de raad zich gaat uitspreken over de schaalgrootte van Weert, een woord dat niét rood wordt onderlijnd, want dat kennen we. Hij daagt ons nadrukkelijk uit dat te doen: ons uitspreken over de schaalgrootte van Weert. Ik heb de burgemeester de volgende vragen te stellen. Hoe betitelt u de huidige samenwerking in de Hoge Dunk met Nederweert, Cranendonck en Hunsel? Vrijblijvend, of niet vrijblijvend? Denkt u niet dat u door uw uitspraken de samenwerking en goede verstandhouding met Nederweert onder druk zet? Wat bedoelt u met uw uitspraak in dagblad De Limburger van vandaag dat via stadsgesprekken de discussie opgestart zou moeten worden? Door wie en met wie zouden die dan gevoerd moeten worden?

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Wij kunnen wel achter de bevoordingen en het antwoord van de burgemeester staan. We zullen vooruit moeten kijken. We kunnen er niet mensen mee gaan overvallen, dus in die zin kan ik me best iets voorstellen bij gesprekken richting toekomst: praat erover en wen eraan, want het is natuurlijk niet zomaar iets. Het probleem van de PvdA, die een aantal jaren niet met haar collega's uit Nederweert gesproken heeft, kennen wij gelukkig niet, want wij vormen samen met onze collega's D66 Land van Weert. Er zijn dus ook goede voorbeelden te noemen. Het is misschien een suggestie om een verzustering met Nederweert aan te gaan!

De heer Beuvs: Mijnheer de voorzitter. Anders dan bij D66, is de SP afdeling Nederweert ontstaan uit de afdeling Weert, zodat er eigenlijk sprake is van een opsplitsing, maar dit terzijde.

Wij kennen u als iemand die zich doorgaans zeer zorgvuldig en genuanceerd uitdrukt en daarom heeft het ons ontzettend verbaasd dat u in uw nieuwjaarstoepspraak iets heeft gezegd dat geïnterpreteerd zou kunnen worden alsof Weert nog steeds speelt met de wens naar een fusie tussen de gemeenten Weert en Nederweert. Wij vinden dat niet zorgvuldig. De lucht is nu eindelijk opgeklaard en dan moeten we niet dit soort onvoorzichtige dingen zeggen. Ik hoop dat u zich in de toekomst wat voorzichtiger zult uitdrukken in uw nieuwjaarstoepspraken.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. De discussies die wij hebben gevoerd – en overigens nog steeds voeren – over de IJzeren Rijn herinner ik me nog heel goed. In deze raad is altijd gezegd dat die IJzeren Rijn er in geen geval mocht komen, dat men er dwars voor zou gaan liggen, enz. De enige fractie die de vraag stelde wat we ermee zouden kunnen als ze tóch zou komen, was de VVD. Hiermee wil ik alleen maar illustreren dat dingen lopen zoals ze lopen, niet meer en niet minder.

Nadat de burgemeester zijn nieuwjaarstoepspraak had gehouden, klonken er al meteen geluiden op dat hij voor zijn beurt had gesproken en dat hij dat niet had moeten doen. Wat nu vanavond gebeurt, is dat er opnieuw koren op de molen wordt gegooid en dat het vuurtje weer wordt aangewakkerd. Dat gebeurt steeds weer opnieuw, en dat doet men graag, waarmee men aangeeft dat men eigenlijk toch wel als Weert wil samengaan met Nederweert. Laat het initiatief daarvoor

echter aan Nederweert en zeg tegen Nederweert: lijf Weert in! Ik hoor dan graag ieders reactie.

De voorzitter: Dames en heren. Het is ironisch dat de CDA-fractie met haar vragen een onderwerp heeft geagendeerd waarover zij het eigenlijk niet wil hebben. Het woord 'Nederweert' heb ik in mijn nieuwjaarspeech niet genoemd, noch in mijn antwoord op de vragen die zijn gesteld. Het enige medium dat het zo heeft opgepakt was L1 Radio en ook vanochtend had de krant het weer over Weert en Nederweert, en zo kakelt het maar door. Ik heb het echter volstrekt niet gezegd en voor wat ik niet gezegd heb, neem ik ook geen verantwoordelijkheid.

In mijn toespraak heb ik het gehad over de toekomstige ontwikkelingen die op ons afkomen. Daarbij heb ik onder andere naar de zeer nabije toekomst gekeken naar aanleiding van het rapport-Bakker, waarover hier gisteravond gesproken is en waarover de collega-gemeenten vanavond en volgende week spreken, maar ook naar andere ontwikkelingen. Ondernemend Limburg, LWV, MKB en LLTB, voorwaar toch niet de minste in deze provincie, hebben een opvatting geventileerd van 40 naar 14 gemeenten, terwijl door andere colleges, burgemeesters, Binnenlands Bestuur enz. iedere week wordt gesproken over samenwerkingsverbanden die niet meer vrijblijvend kunnen zijn, omdat we het anders niet meer redden, wat alles te maken heeft met de regionalisering waarover ik sprak in mijn eindejaarspeech in de vorige raadsvergadering. Steeds meer gaan we zien – en daarmee wil ik helemaal niet op tenen gaan staan, maar als iemand het zo voelt heb ik misschien wel in de roos geschoten – dat we in een dynamiek leven waarin regionale verbanden steeds belangrijker worden. Laat ik een voorbeeldje noemen. Stel dat we aan de slag gaan met het opwaarderen van de N280. Naar de stand van heden zijn er drie aparte gemeentebesturen, die van Weert, Leudal en Roermond, die daarover authentiek en zelfstandig kunnen beslissen. Het gaat er dan om of de gemeenteraden van die drie gemeenten het kunnen opbrengen om een stukje van hun autonomie prijs te geven omwille van het gezamenlijk gedeelde doel: de N280. Dat is een hele tour de force en in dat verband heb ik in het algemeen gezegd – dat is de enige keer dat het woord 'herindeling' is gevallen, maar zonder Nederweert te noemen en daar had ik ook helemaal niet het oog op, want ik ken de discussie die we twee jaar geleden hebben gevoerd, dus waarom zou ik u daarmee tergen en Nederweert tarten? – dat, als in dit land niet gekomen kan worden tot samenwerkingen die kunnen worden afgedwongen, dat kan worden gesanctioneerd door herindelingen. Het is in de Kop van Noord-Holland het geval, het is nu gaande in Friesland, in het noordoosten, en zó moet u dat willen lezen.

In mijn nieuwjaarspeech heb ik het voorts over stadsgesprekken gehad. Volgens de heer Gigase zou de raad daarover gaan, maar dat is niet het geval: het zijn de inwoners die daarover gaan. Ik heb de raad opgeroepen daarover na te denken en ik heb de inwoners uitgenodigd – lees mijn speech er maar op na – daarover stadsgesprekken te organiseren. Ik kan eraan toevoegen dat ik ook vele adhesiebetuigingen heb ontvangen, ook uit Nederweert. Het is overigens volstrekt irrelevant of ik gelijk heb of niet, of het kleinschalig moet, grootschalig of goedschalig.

Waar het op aankomt is dat wij nadenken over de toekomst van Weert: of wij onze opgaven op het gebied van zorg, cultuur, welzijn en met het oog op de ontgroening die op ons afkomt op deze schaal nog kunnen opvangen, omdat ik niet gerust ben over hoe het nu in Zuid-Limburg gaat. In mijn antwoord heb ik een link gelegd met de visie 2015 die expireert. Daarover moeten wij nu al nadenken, om niet in 2014 tot de ontdekking te komen dat er geen visie meer is. Het is een continu proces en een visie is ook niet statisch, maar dynamisch. De stadsgesprekken hoef ik dus niet te organiseren, en u evenmin; dat kunnen burgers zelf doen die er behoefte aan hebben ons te voeden met opvattingen die zij hebben.

De Hoge Dunk, waarover de heer Egging een vraag heeft gesteld, is een verband dat naar omstandigheden heel behoorlijk loopt. Er is geen bestuurder geweest die naar aanleiding van mijn uitspraken van zes weken geleden besloten heeft Weert de rug toe te keren. Zo zitten de bestuurders er niet in. De opvattingen die ik heb geventileerd kun je onderschrijven of verwerpen. Daarvoor is een nieuwjaarspeech ook bedoeld: om te prikkelen en na te gaan wat er nu leeft in de stad. Ik heb volstrekt niet terug willen kijken, maar juist naar wat in de toekomst op ons afkomt. Met name over de demografische ontwikkelingen, met ontgroening en vergrijzing, maak ik mij grote zorgen. Mijn nieuwjaarstoespraak was bedoeld om de *sense of urgency* die ik als persoon heb – het was geen collegestandpunt – te delen met de aanwezigen. Van wat kranten of anderen ervan maken, neem ik kennis, want dat is niet de maat der dingen. De maat der dingen is wat ik heb gezegd en wat ik heb geantwoord op de vragen in de bundel. Als het anders is overgekomen, spijt mij dat zeer, maar dat kan ik niet veranderen.

De heer Gigase: U zegt dat u niet hebt gesproken over een herindeling met Nederweert. In onze vragen hebben wij dat evenmin gedaan. Wij hebben alleen aangegeven dat er nu geen herindelingsdiscussie gevoerd behoort te worden. In uw nieuwjaarstoespraak staat letterlijk – ik laat enkele woorden weg –: ... *dwingt ons dat tot herindelen*. Daaruit kan ik niet anders concluderen dan dat u dat nu mogelijk acht en dat is niet het beleid van deze raad. Die boodschap mag daarom niet uitgedragen worden.

De voorzitter: U zegt zelf dat u iets weglaat, maar dat vormt nu juist de crux. Samenwerking gaat daaraan vooraf en ik heb gezegd dat Midden-Limburg niet af is, dat Limburg niet af is en dat Nederland niet af is.

De heer Gigase: Maar u hebt gezegd dat het ons dwingt tot óf regionaliseren, óf herindelen. U moet niet zeggen dat u het H-woord niet hebt genoemd, want dat hebt u wel gedaan.

De voorzitter: Ik heb niet gezegd dat ik dat niet heb genoemd, integendeel, ik heb zojuist nog gezegd dat ik dat wél heb gedaan. Dat is namelijk de sanctie in dit land als niet wordt overgegaan tot niet-vrijwillige samenwerking vanwege het belang van de regio's, omdat je als gemeente zelf het verschil niet meer maakt voor de opgaven die op je afkomen.

De heer Gigase: Uit de bijdragen van de fracties blijkt dat bij iedereen bezorgdheid is ontstaan naar aanleiding van uw opmerkingen, juist omdat wij goed willen kunnen samenwerken in de regio. Ik begrijp niet waarom u dan niet voor iedereen klip en klaar duidelijk maakt wat u exact bedoeld hebt.

De voorzitter: Maar dat heb ik zojuist gedaan, en ook in mijn brief in de bundel. Dat wij niet tot elkaar komen, komt omdat u achteruit blik. U wilt hierin een nieuwe herindelingsdiscussie Weert-Nederweert lezen, quod non! Kijk naar de dag van morgen, naar wat op ons afkomt. Daarvan heb ik gezegd: zoek de goed-schaligheid van de gemeente. Als die goedschaligheid wat u betreft overeenkomt met de situatie zoals die nu in Weert bestaat, is dat uw goed recht, maar communiceer dat dan, zodat iedereen weet dat het CDA dat vindt. De burgemeester is van mening dat dat op onderdelen van de beleidsdomeinen waarvoor de gemeente verantwoordelijk is niet het geval is en dat heeft hij met de stad willen communiceren in zijn nieuwjaarsspeech. Het gelijk zal niemand hebben, of het gelijk heeft iedereen, maar daar gaat het mij niet om. Kijkend naar wat in Zuid-Limburg aan de hand is wat betreft demografie, heb ik willen zeggen dat wij dat niet moeten afwachten en over ons heen laten komen, om ons dan rot te schrikken, want er komt een golf op ons af waarvan je niet wilt weten wat dat kan betekenen voor zorginstellingen, onderwijs, culturele instellingen en financiën. Daarop moeten wij geprepareerd zijn en daarvoor heb ik de niet bestaande term 'goedschaligheid' gebruikt. Ik wilde juist een neutrale term kiezen om dit soort discussies te vermijden, maar ik zal in het woordenboek nog eens nakijken of er iets anders voor te vinden is. De enige oproep die ik heb willen doen is dat wij hierover moeten nadenken. Als anderen daarin aanleiding vinden om het vuurtje Weert-Nederweert op te poken, moeten ze dat vooral doen, maar ik heb het niet zo bedoeld, want ik vind het volstrekt irrelevant voor wat ik heb bedoeld als ik kijk naar de dag van morgen.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

27. Bespreken brief van het college d.d. 28 januari 2009 inzake vragen van de heer G. Gigase namens de fractie CDA en de heer H. Marechal namens de fractie PvdA over de recessie (09 02 025).

De heer Gigase: Mijnheer de voorzitter. Op 16 december heeft het CDA in een brief vragen gesteld over de kredietcrisis, zoals ze toen nog heette. In de vergadering van de commissie EZ eind januari hebben wij gevraagd wanneer het dossier aan de orde zou komen. Op dezelfde dag heeft het college een brief aan de raad opgesteld waarin de vragen van het CDA zijn verwerkt; die brief beschouwen wij gemakshalve ook als een antwoord op onze vragen. In die brief gaat u niet in op behandeling in de raad en in commissies. U wenst ons te informeren naar aanleiding van de meicirculaire, pak-weg vlak voor het zomerreces. In bepaalde media hebben wij echter wel voldoende informatie kunnen lezen en wij zijn blij dat wij dit onderwerp nu in de raad kunnen bespreken, want het is een nieuw dossier, dat

ook niet in het coalitieprogramma staat, terwijl veel partijen hierover toch een mening zullen hebben.

De recessie raakt de burgers nu al, zal steeds meer burgers raken en raakt de burgers ook meteen diep. Alle reden dus om hiermee met de nodige aandacht en zorgvuldigheid om te gaan. Het CDA wil graag een proces afspreken voor een goede terugkoppeling, zodat we hieraan voldoende aandacht kunnen besteden.

Gisteren hebt u aangegeven dat de wethouder ook de tweede brief met vragen van het CDA hierbij zal betrekken. Ik vraag me af of het niet verstandig is dat antwoord meteen van de wethouder te krijgen, zodat we niet allemaal dubbele vragen gaan stellen.

De voorzitter: Dat is op zichzelf een prima voorstel. Vooraf wil ik de andere fracties nog in de gelegenheid te stellen het woord te voeren, maar dan anders aanvullend, omdat we anders allemaal hetzelfde doen. Daarna zal om te beginnen wethouder Heuvelmans namens het college antwoorden.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. De in onze ogen simpele vragen die wij hadden willen stellen in de commissie AZ maken nu onderdeel uit van deze uitgebreide brief, die op verzoek door u is geagendeerd, wat wel aangeeft dat u hiermee de nodige zorgvuldigheid wilt betrachten.

Onze vragen waren wat anders van aard dan die van het CDA. Wat wij graag wilden weten was wat de gemeente als stimulator zou kunnen doen om te voorkomen dat bedrijven in deze regio in de knoei zouden kunnen komen. Met name hebben wij gevraagd of de betalingen versneld zouden kunnen worden. Uit uw antwoord begrijp ik dat ernaar wordt gestreefd betalingen binnen 30 dagen te doen. Het woord 'streven' houdt in dat er ook wel eens van afgeweken kan worden. Een misschien wat flauwe vraag die daardoor rijst is: wanneer doet u dat, of zijn we dan geen goede kassier of niet een nette betaler? De boodschap was ook eens te kijken naar wat de provincie gedaan heeft. Ook bij andere gemeenten zien we trouwens dat geprobeerd wordt de rekeningen keurig te betalen. Ik ga ervan dat ook de gemeente Weert haar rekeningen keurig betaalt en dat waar mogelijk ook enigszins wil versnellen, om te voorkomen dat bedrijven in de problemen raken. Tegelijk ben ik bang dat we dat niet tegen kunnen houden en ik vraag me bezorgd af of we met wat hier genoemd wordt als mogelijkheden niet al een dag te laat zijn. Als we om ons heen kijken, zien we namelijk dat het hartstikke snel gaat. Wellicht verdient het aanbeveling in nog breder verband eens na te gaan wat dit nu concreet betekent voor Weert. In de brief zijn heleboel zaken opgesomd, maar die zou ik graag geconcretiseerd willen zien. Welke effecten kunnen wij hiervan verwachten op de middellange termijn? Wij zitten niet te wachten op lastenverzwaringen voor de burgers en ook niet op stagnatie van zaken die wij dringend wensen, zoals in de bouw. De vieze lege plekken die er zijn willen wij absoluut opgelost krijgen en daarover willen wij graag ook met andere wethouders van gedachten wisselen in breder verband.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Naar aanleiding van een eigenlijk simpele vraag van het CDA is door het college een uitvoerig stuk geproduceerd, waarin een aantal zaken is aangegeven die we kunnen doen, maar ook wat we niet kunnen doen, omdat we er gewoon geen medewerking aan mogen verlenen. Het is goed nog eens duidelijk te krijgen wat voor projecten hiervoor in aanmerking komen. In dagbladen zie je ook dat daaraan aandacht wordt besteed, zodat de burger ziet dat de gemeente er keihard aan gaat trekken. We moeten echter ook constateren dat er een aantal zaken tussen zitten die misschien al jaren achterlopen, om allerlei redenen overigens. U geeft in ieder geval aan dat u niet bij de pakken neer wilt gaan zetten, maar echt aan zaken wilt trekken, waar dat mogelijk is.

Voorzichtigheid is ook geboden. Door het CDA is erop aangedrongen met woningcorporaties, bouwers en investeerders aan de slag te gaan. Onze fractie zegt het iets anders. Het is in ieder geval goed daarmee contact op te nemen, en dan zult u merken dat zij vaak wel willen, maar op onwil van de banken stuiten. Gisteren nog stond er een foto in de krant van een bedrijf dat het, juist omdat het op eigen risico is gaan bouwen, helaas niet gered heeft. Wat ons betreft mag de druk daarom niet te hoog worden opgevoerd. In het stuk verwijst u naar Laarveld dat in de steigers staat en eraan komt. Wees daar echter voorzichtig mee, zelfs met het ontwikkelen daarvan. Ook over Vrouwenhof horen wij bepaalde signalen. Met het gedeelte dat nu wordt gebouwd zit het wel goed, maar het vervolg, dat eigenlijk nog aan de man gebracht moet worden, loopt niet goed, en dat is een teken aan de wand. Hetzelfde geldt voor wat de wethouder voor ruimtelijke ordening in de krant heeft laten weten, namelijk dat momenteel het drievoudige van het normaal te koop staande aantal woningen in Weert te koop staat. Wat we tegenwoordig zelfs zien is dat banken aan mensen die hun huis te koop hebben staan toestemming geven om het te verhuren. We moeten daarop oppassen dat we geen projecten gaan ontwikkelen voor leegstand.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. Wat nu aan de orde is, is een uiterst serieuze aangelegenheid en natuurlijk hebben ook wij er behoefte aan om daarover in dit gezelschap van gedachten te wisselen, maar het is zeer de vraag of het vanavond tot meer zal leiden dan alleen mooie woorden. Daarom is het wellicht te overwegen op korte termijn hieraan een goed voorbereide opiniërende raadsvergadering te wijden, zodat het college – en dan kijk ik naar het hele college en niet alleen naar onze ‘minister van financiën’ – de mogelijkheden eens op een rijtje kan zetten om er echt een tandje bij te zetten. Ook het coalitieakkoord spreekt over een tandje bijzetten, maar in deze tijd zullen we wellicht twee tandjes bij moeten zetten. Het moet echter wel reëel zijn. De burgers van Weert moeten niet de indruk krijgen dat het hier alleen een praathuis is; er moeten ook echte daden uit komen, maar dan wel haalbare zaken en geen luchtkastelen. We kunnen nu wel zeggen dat in deze slechte tijd *coûte que coûte* de Poort van Limburg uit de grond moet worden gestampt, om maar even een voorbeeld te noemen, maar het moet wel kunnen en bovendien zal het, als het eenmaal klaar is, ook moeten staan zoals

het er moet staan en niet in de vorm van een tent waarvoor geen exploitant te vinden is.

Langzamerhand voel ik me nu net een dominee en daarom sluit ik maar af met de oproep een goed voorbereide opiniërende raadsvergadering over dit onderwerp te beleggen in de aanloop naar de voorjaarsnota, want ook in de voorjaarsnota zal het moeten doorwerken.

De voorzitter: Het domineeschap gaat u verrassend goed af!

De heer Lempens: Vroeger meende men mij naar het Klein Seminarie te moeten sturen, maar dat is niet eens gelukt!

De voorzitter: Mooi voortschrijdend inzicht!

De heer Beuvens: Mijnheer de voorzitter. De recessie is een gigantisch mondiaal probleem, waarvan de echo's ook in Weert rondgalmen. De fractie van de SP kan zich volledig aansluiten bij de voorgaande sprekers. Met de heer Lempens zijn wij het geheel eens dat dit een te belangrijk probleem is om het vanavond nog 'even' te behandelen en dat het goed is hieraan een opiniërende raadsvergadering, of wat dan ook in die geest, te wijden. Wellicht zullen we dan bij de behandeling van de voorjaarsnota beter weten of en wat we kunnen doen.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Ook wij kunnen ons daarbij aansluiten. Natuurlijk krijgen wij hiermee ook in Weert te maken en als we er iets mee willen, zullen we er ook in ons beleid iets mee moeten doen en er niet alleen in een raadsvergadering over moeten praten zonder concrete voorstellen. Wij zijn het dus eens met degenen die hebben betoogd dat we het op een andere manier moeten aanpakken en de zaken die er eventueel uit rollen mee moeten nemen in de voorjaarsnota, zodat er op termijn ook besluiten aan gehangen kunnen worden.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. Naar aanleiding van de vragen is door het college een uitgebreide uiteenzetting gegeven. De vraag is nu welke zaken door ons te beïnvloeden zijn. Eigenlijk moeten we hier een tweesporenbeleid uitzetten. U kunt hier wel schrijven dat u projecten ten bedrage van €100 miljoen tot €120 miljoen naar voren wilt halen, maar dan moeten de banken wel bereid zijn er geld in te steken. Een paar weken geleden maakte het ziekenhuis Atrium bekend dat voor de renovatie en uitbreiding ten bedrage van €240 miljoen geen bankgarantie kon worden verkregen. We kunnen ons afvragen waar minister Bos dan mee bezig is, die juist oproept garanties te geven en stimulerend te werken. Hier ligt ook een taak voor de coalitiepartijen in deze raad die verbindingen hebben met landelijke partijen. Daarom is een tweesporenbeleid nodig. Natuurlijk moeten wij hier doen wat wij realistischerwijze kunnen doen, maar aan de andere kant moeten wij ons realiseren wat het kabinet gevraagd wordt, zoals we dagelijks in de krant kunnen lezen. De heer Rinnooy Kan heeft het kabinet onlangs nog tot spoed gemaand. Wij hebben daarom helemaal geen tijd tot de voorjaarsnota. Er

moet nú gehandeld worden. Kijk bijvoorbeeld naar het bedrijf in Budel dat een woningbouwproject in deze gemeente realiseert. Om te kunnen beginnen moet het een bepaald aantal verkopen hebben en dat moet voorgefinancierd worden. Er staan orders tegenover en er zijn meerdere projecten, maar de bank laat het gewoon afweten; einde oefening, terwijl het in wezen een kerngezond bedrijf is. Daarmee kunnen we niet wachten. Daarom is de overheid gevraagd druk op de banken uit te oefenen en te helpen die garanties door te voeren.

Los hiervan moeten we ons met elkaar afvragen wat we kunnen doen op het gebied van energiebesparing. In de gemeente Nederweert, waar Essent opereert, worden in de woningbouw energiebezuinigingsprogramma's uitgevoerd. Weert valt daarbuiten, logisch omdat Weert-stad Eneco heeft. Stramproy is toevallig nog concessiegebied van Essent en als het verkocht wordt levert dat €17,5 miljoen op, maar daar zal ik het nu maar niet over hebben, want dat staat nog zwaar ter discussie, en terecht. Wij zullen de instrumenten die we hebben om duurzame energie te promoten ook moeten benutten. Geconstateerd wordt namelijk dat het klimaatbeleid waartoe we ons verplicht hebben in 2020 nu al achterloopt, en voordat we het weten is het 2020.

Inmiddels zijn van verschillende kanten oproepen gedaan om hierover in breder verband te praten en daarmee ben ik het eens. Wat we echter als eerste moeten doen, en dat vraag ik aan de partijen die deel uitmaken van de coalitie, is in Den Haag aan de bel trekken, want er kunnen wel projecten zijn, maar als een investeerder zich terugtrekt omdat hij geen garantie krijgt, houdt het op. Het is kennelijk gemakkelijker in Amerika risicovolle hypotheek af te sluiten dan om in Nederland te investeren. Het is een trieste constatering, maar de dagelijkse praktijk wijst het wel uit. Dat mogen we niet accepteren, en daar ligt dan ook de eerste prioriteit. Daarna kunnen we kijken wat we met elkaar kunnen doen binnen onze mogelijkheden. Wethouder Heuvelmans heeft op Weert-TV terecht opgemerkt dat we in dit soort nijpende vraagstukken bij failliet gaande bedrijven hoogstens kunnen bemiddelen en proberen een helpende hand uit te steken. Als dat kan, moeten we dat doen, maar verder kunnen we financieel toch niet gaan, want dan zijn onze handen gebonden.

De voorzitter: Alvorens wethouder Heuvelmans het woord te geven, wil ik even reageren op de suggestie die van verschillende kanten is gedaan om aan dit onderwerp een opiniërende raadsvergadering te wijden. Het lijkt me een goede suggestie, maar omdat de recessie niet statisch is – iedere dag is het weer anders – kan ik me voorstellen dat de vakinhoudelijke aspecten ook steeds in de raadscommissies aan de orde worden gesteld.

Wethouder Heuvelmans: Mijnheer de voorzitter. De eerste brief van het CDA heeft de gedachte gekruist die in het college was ontstaan om eens in beeld te brengen welke mogelijkheden er zijn om de kredietcrisis te behandelen. Daarom hebben we ervoor gekozen niet afzonderlijk een aantal vragen te beantwoorden, maar het hele beeld te schetsen.

Geconstateerd kan worden dat de kredietcrisis zich verspreidt als een soort internetvirus, wat het nodig maakt per dag te bekijken wat er moet gebeuren. Wij zullen de raad daarover waar mogelijk informeren, hetzij in de commissie voor economische zaken, hetzij anderszins. Op termijn zullen ongetwijfeld ook een aantal raadsvoorstellen worden voorgelegd die direct of indirect verband houden met de kredietcrisis.

Inmiddels is aangedrongen op behandeling van het onderwerp in een opiniërende raadsvergadering. Ik weet niet of dat hiervoor het meest geëigende instrument is. Het is goed hierover met elkaar van gedachten te wisselen, maar een opiniërende raadsvergadering vind ik daarvoor minder geslaagd. We zullen hiervoor een andere formule moeten verzinnen, afhankelijk van wat de inbreng zou kunnen zijn. Wat wij nu ter tafel hebben gelegd is naar mijn mening aardig compleet. Ik zie eerlijk gezegd niet zoveel andere dingen die we nog zouden kunnen doen. Zo is gevraagd projecten naar voren te halen, maar de projecten waarop de gemeente 100% sturing heeft lopen allemaal in het maximale tempo en die kunnen niet verder naar voren worden getrokken. Ik kan niet pas een school in Leuken bouwen als duidelijk is hoe de omgeving eruit komt te zien, hoe het centrumgebied moet worden ingevuld, hoe partijen erin zitten, enz. Zoiets heeft een doorlooptijd van een jaar of vier, vijf. Door de indruk te wekken dat het sneller zou kunnen houden we elkaar voor de gek en dat moeten we niet willen.

Van belang is ons te realiseren dat we ons hebben verbonden aan een investeringsniveau van €100 miljoen tot 120 miljoen voor projecten die zeker doorgaan, tenzij de raad de financiële stekker eruit zou trekken. Het is veel meer dan in vele jaren in Weert is vertoond en die economische impuls komt juist op dit moment erg goed uit.

Met diverse partijen treden wij in overleg – gisteren heb ik nog met de account gesproken – over de mogelijkheid geld los te maken om daarmee beter projecten te kunnen wegzetten. Het is niet helemaal logisch daarvoor een opiniërende raadsvergadering te beleggen. Daarom is het goed met elkaar naar een andere formule te zoeken.

Op de vragen die zijn gesteld over de woningbouwcorporaties zal, naar ik aanneem, collega Kirkels nader ingaan. Mijn collega's en ik zijn dagelijks in gesprek met een ieder die op wat voor manier dan ook met de problematiek te maken heeft. Het is goed dat ook via de media te communiceren, zodat ondernemers ons, voor zover ze dat niet wisten, weten te vinden en snel geschakeld kan worden.

Bij het programma 'Koersvast' van de provincie zijn wij niet rechtstreeks betrokken, maar waar zich relevante projecten voordoen wordt daarin wel door ons geparticipeerd. Wij proberen portefeuille-overstijgend bezig te zijn en willen niet met acties wachten totdat een actieprogramma is opgesteld. Actie is nu vereist, en dat doen we ook. Daarbij wordt ook gezien of er nog meer instrumenten zijn die ingeschakeld kunnen worden. Wij vinden het zinvol naar bevind van zaken te handelen. Waar grote kredieten van de raad nodig zijn, zal de raad daarin uiteraard worden betrokken, maar op het moment dat het uitkomt. Dat praat ook wat gemakkelijker, omdat we dan weten waarover we het hebben. Nu heel veel tijd en

energie stoppen in een groot actieplan lijkt me weinig zinvol, temeer daar op dit moment geen zicht bestaat op meer zaken die aanvullend zouden kunnen worden gedaan. Mocht het rijk ons echter met meer middelen bedienen, of meer mogelijkheden bieden, dan zullen we die zeker inzetten.

Wat de financiën betreft, wijs ik erop dat we op dit moment over een sluitende begroting beschikken, waarin zelfs een overschot zit van €1 miljoen, dat we juist met het oog op de crisis in reserve hebben gehouden. Ten aanzien van de begroting 2010 en de jaren daarna is, uitgaande van de begroting die is vastgesteld en van de bezuinigingsvoorstellen die zijn voorgesteld voor die jaren en die ook pas in die jaren geëffectueerd worden, een tekort van rond de drie ton te verwachten, wat op dat moment alleszins acceptabel is. We moeten elkaar niet gek gaan maken door iedere maand een nieuw begrotingscyclus uit te zetten, maar gewoon de procedure volgen van voorjaarsnota met uitgangspunten voor de begroting en vaststelling van de begroting 2010 in november. Verder zullen we onze tijd en energie met name moeten steken in het zo goed mogelijk opvangen van de gevolgen van de kredietcrisis ten behoeve van onze burgers en het bedrijfsleven.

Wethouder Kirkels: Mijnheer de voorzitter. Vanuit de raad is erop aangedrongen projecten naar voren te halen en is anderzijds gewaarschuwd voor het bouwen voor leegstand. Het laatste gaan we natuurlijk niet doen; we zouden wel gek zijn! Onze partners in de bouwprojecten willen dat niet, maar kunnen dat ook niet. Waar eerder met koopprojecten aan de slag werd gegaan nadat 60% verkocht was, omdat ze dan onder de GIW-garantie vielen, is die eis vanwege de huidige risico's door de bedrijven zelf al opgeschroefd naar bijvoorbeeld 80%, terwijl een enkeling zelfs al met de gedachte speelt om te wachten totdat 100% verkocht is. Het zal duidelijk zijn dat dit enorm remmend werkt op de kopersmarkt. De woningbehoefte is er echter niet minder door geworden en zo zie je dat een deel van de kopersmarkt verschuift naar de huurmarkt. Toch zou die kopersmarkt gestimuleerd moeten worden, al kan dat natuurlijk niet alleen in Weert en zal dat nationaal aangepakt moeten worden, want er is een grote groep mensen die een koopplan in hun hoofd hebben, zij het dat zij ten prooi zijn gevallen aan twijfel en hun plan daarom steeds weer uitstellen. Dat getwijfel is het beste te bestrijden door de mensen voor te houden dat er nu wel een crisisgevoel kan heersen, maar dat het niettemin juist nu aantrekkelijk is om een woning te kopen. Er is dan wel een prikkel nodig om de twijfelaars over de streep te trekken, bijvoorbeeld door tijdelijk de heffing van overdrachtsbelasting op te schorten, niet *afschaffen* dus, want dat klinkt wel leuk, maar is geen prikkel om nu een koopbeslissing te nemen. Die prikkel is er wel als bijvoorbeeld besloten wordt een jaar lang van het heffen van overdrachtsbelasting af te zien en, als de crisis dan nog langer duurt, hooguit twee jaar, wetend dat daarna de gewone situatie weer terugkeert. Zo'n prikkel lekt niet weg naar andermans zakken, want het loopt via de notaris en is op die manier geborgd. Het kan zeker een flinke stimulans opleveren, want het is 6% van het aankoopbedrag en dat is behoorlijk.

Terug naar de projecten. Waar het financiële bestel waarop projectontwikkelaars en commerciële beleggers drijven niet, of nog slechts schoorvoetend, werkt, zie je dat ontwikkelaars en beleggers even stil vallen. Vraag is dan of wij daarmee iets kunnen, of niet. We kunnen niet onze hele woningmarkt in de benen houden door er overal iets in te stoppen, samen met partijen, of de partijen zelf. Die partijen zijn de corporaties. In crisistijden wordt de rol van de corporaties vaak groter en het samenspel tussen lokale overheden en corporaties dus ook zwaarder. Dat is ook goed zo. Wij hebben gemeend de drie maatschappelijk meest relevante projecten hiervoor te moeten identificeren: het Stationsstraatgebied, het plangebied van de Poort van Limburg en het Kerkplein Stramproy. Ik neem aan dat over de maatschappelijke relevantie daarvan geen verschil van mening bestaat. Wij hebben ons verbonden aan corporaties om naast de voorziene ontwikkelaar te bezien hoe het afzetrisico geslecht of zelfs gedicht kan worden door de afzet gewoon te organiseren, waarbij ook de huurmarkt voor een deel bijdraagt aan de oplossing. Daaraan hoeven we niet te *beginnen*, we zijn al een behoorlijk aantal weken bezig dat te doen. Wij doen dat ook heel onbureaucratisch: we schrijven er geen mooi crisisplan voor, maar we zijn er gewoon mee begonnen. Als het goed is, kunnen de raad nog voor de zomer voor ieder van die plannen voorstellen worden voorgelegd, want er kan alleen een meerwaarde van uitgaan als we tussen nu en een jaar ook daadwerkelijk aan de slag zijn. Grosso modo is hiermee een totale bouwsom gemoeid van €70 miljoen à €80 miljoen. Zo doén we wat in de regio, zeker waar hieraan al bouwers vanuit de regio verbonden zijn, zodat we ook weten waar het terecht komt.

Hetzelfde kan ook gebeuren op het gebied van de infrastructuur. Er staan twee wat grotere ingrepen in ons wegennet op stapel: de turborotonde aan de Eindhovenseweg en een rotonde aan de Ringbaan-Oost. Zij verkeren momenteel in het participatie- en ontwerpproces en komen dezer dagen naar de raad toe. Het is goed ook daarin binnen nu en een jaar te investeren. Als we er met z'n allen voor zorgen dat ook in het besluitvormingsproces de vaart erin wordt gehouden, kunnen we deze projecten maximaal naar voren te halen.

Individuele gevallen krijgen uiteraard ook de aandacht. Er is al een bedrijf genoemd dat in het nieuws is geweest met surséance. Het is betrokken bij twee projecten in Weert. Het ene project, dat kort voor realisering stond, zal, althans volgens de stand van zaken deze week, nog afgebouwd kunnen worden. Het andere project aan de Parallelweg ligt helaas stil. Nagegaan zal moeten worden hoe het met de GIW-garantie gesteld is en of het mogelijk is het binnen nu en relatief korte tijd weer in de bouw te krijgen.

Wethouder Strous: Mijnheer de voorzitter. In de antwoordbrief is onder het kopje 'Burgers' aangegeven hoe wij met de Actiegroep Werkgelegenheid aan de gang zijn gegaan, samen met het CWI. Na a.s. maandag zal ik de raad een afschrift doen toekomen van een verzoek van de VNG, dat weer is gedaan op verzoek van minister Donner en de staatssecretaris, om aan te geven hoe wij precies met de ontstane werkgelegenheidssituatie omgaan, wat dat betekent voor het aantal bijstandsge-

rechtigden, hoe wij met partijen samenwerken, enz. Het is een hele lijst met vragen, die door ons zullen worden beantwoord. Ook die antwoorden zullen wij de raad doen toekomen. Wat wij in ieder geval kunnen aangeven is dat wij proactief tewerk gaan en proberen links en rechts al mensen van werk naar werk te geleiden. De publiciteit ter zake heeft er al toe geleid dat sommige bedrijven zich gemeld hebben. Eén bedrijf hebben wij voor support bij een innovatieproject via SenterNovem en via LIOF verder kunnen helpen, evenals een ander bedrijf dat net niet aan de 30% teruggang in omzet komt om voor werktijdverkorting in aanmerking te komen. Een derde bedrijf heeft ons gebeld met de waarschuwing dat er problemen zijn en dat er rekening mee moet worden gehouden dat er mensen werkloos zullen worden. Morgen ga ik naar een bedrijf dat het ook niet zo gemakkelijk heeft en dat gevraagd heeft om een luisterend oor. Daarnaast proberen wij op provinciaal niveau bij 'Koersvast' op het onderdeel 'Mensen' na te gaan wat wij kunnen leren van in dit geval collega Mekels, die voorzitter is van de werkgroep mobiliteitscentra, waarvan wij er in samenwerking met het CWI ook een in deze regio willen oprichten.

De voorzitter: De raad kan ervan verzekerd zijn dat wij op welke manier dan ook een modus zullen vinden om hierover voortdurend in gesprek te blijven. Is een raadscommissie te ver weg, dan is er nog altijd de mogelijkheid om u per brief te informeren. We zitten er samen met u en met vele anderen pal bovenop.

De heer Gigase: Mijnheer de voorzitter. Het is goed te horen dat het college met een aantal projecten aan de slag is, maar het is ook goed te horen wat de andere fracties ervan vinden en daaruit heb ik begrepen dat er behoefte aan bestaat om deze zaak regelmatig te bespreken. Het college wil dat blijkbaar niet doen in een of andere raadsvergadering, sterker nog: het college geeft aan dat er misschien ook een gesprek zal zijn met externen, maar dat het nog niet weet in welke formule. Eerlijk gezegd heb ik nog een heleboel vragen en als ook andere fracties er behoefte aan hebben hierover op korte termijn nog eens te praten, moeten we misschien in de raadsfracties eens bespreken hoe we dat het beste kunnen doen...

De heer Marechal: Ik heb overigens van het college niet begrepen dat het dit niet zou willen, integendeel: ik heb het idee gekregen dat het daar wel voor open staat.

De voorzitter: Het college is daartoe zeker bereid, in welke vorm dan ook. Als een raadscommissie of een opiniërende raadsvergadering te lang zou duren, of anderszins daarvoor minder geëigend is, zou hiervoor misschien het breed financieel overleg kunnen worden gebruikt, zij het dat dat dan wellicht anders zal moeten worden genoemd. Laat ons stadsgesprekken houden!

De heer Gigase: Ik vind het plezierig dat u het breed financieel overleg noemt, want dat is tot nu toe nog niet gebeurd, en dat is zeker een mogelijkheid. Ik heb het misschien verkeerd opgevat, maar ik had begrepen dat men een aantal onderwerpen liever niet wilde bespreken, of dat men de noodzaak ervan niet inzag.

De heer Litjens: Dat heb ik zeker niet beluisterd!

De heer Marechal: Ik heb bij iedereen de wil geproefd om met de recessieproblematiek op een verantwoorde manier om te gaan en het in welk gremium dan ook met elkaar op te pakken.

De heer Gigase: Prima, daar is het CDA heel blij mee.

In deze termijn wil ik nog een paar punten oppakken. Er doen zich op dit moment problemen voor met bedrijven, maar ook de op woningmarkt. De Actiegroep Werkgelegenheid is ingesteld, net als een paar jaar geleden toen we met bedrijfs-sluitingen werden geconfronteerd. Destijds ging het om enkele bedrijven, nu is het veel breder en wordt het heel lastig om mensen van werk naar werk te leiden. Het is een prima initiatief om te proberen daar grip op te krijgen. Het zou misschien geen verkeerd idee zijn om ook met het oog op de problematiek ten aanzien van woningmarkt en woningbouw een soort werkgroep in te stellen die een en ander gaat inventariseren en analyseren, om te bezien of hiervoor goede maatregelen kunnen worden genomen.

Dat wij ons bezig moeten houden met haalbare zaken, spreekt vanzelf. Het CDA is van mening dat naar vermogen acties zullen moeten worden ondernomen. Wij begrijpen dat ook de landelijke overheid met maatregelen zal komen, maar toch moeten we ook in de gemeente doen wat we kunnen.

In december hebben wij het bericht ontvangen dat de gemeente ook werklozen in dienst zal nemen. Wat is daarvan de bedoeling en in welke context moeten we dat zien?

De VNG heeft een opsomming gemaakt van wat allemaal op ons af kan komen. U hebt dat ook keurig samengevat in uw brief. Wat het CDA betreft zal hierop geanticipeerd moeten worden. We weten nu al dat we in 2010 met een tekort zullen worden geconfronteerd, dat in elk jaar daarna alleen maar groter zal worden. De wethouder noemde weliswaar een bedrag van drie ton, maar het is veel meer, want er zitten ook p.m.-posten in. We weten dus nu al dat de toekomst financieel veel slechter zal worden. Mede om een solide partner te zijn, ook voor bedrijven, is het zaak daarop te anticiperen en niet af te wachten totdat we alles tot achter de komma weten. Het is in ieder geval een onderwerp dat in welke vorm dan ook nog verder besproken zal moeten worden.

De heer Marechal: Mijnheer de voorzitter. Het antwoord van het college geeft ons vertrouwen. Met de heer Gigase ben ik het niet eens dat we nu weer een werkgroep moeten instellen, want dat zal volgens mij alleen maar vertragend werken. Ik richt me liever op het gesprek dat in het vooruitzicht is gesteld om over een en ander nader van gedachten te wisselen.

De heer Egging zeg ik tenslotte toe dat ik morgen minister Bos zal bellen.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. De opmerkingen die de heer Egging heeft gemaakt over de banken wil ik van harte onderschrijven. Het is godsgelukkig dat minister Bos miljarden in de banken stopt, terwijl mensen die tegen-

woordig een huis willen kopen heel veel moeite hebben om daarvoor geld te lenen.

De aanpak van wethouder Kirkels spreekt mij bijzonder aan: geen commissie of werkgroep instellen, zoals door de heer Gigase voorgesteld, maar aan de slag en proberen zoveel mogelijk rendement eruit te halen.

De heer Gigase: Ik wil graag even verduidelijken wat ik heb bedoeld met mijn suggestie om een werkgroep in te stellen. Er is een woningmarkt die in de problemen verkeert en daarbij zijn banken, makelaars, aannemers, notarissen enz. betrokken. De door mij bedoelde werkgroep zou dat moeten inventariseren en nagaan of daarvoor maatregelen zijn te treffen. Dat hoeft absoluut niet vertragend te werken.

De heer Litjens: De heer Kirkels heeft mij ervan overtuigd dat daaraan nu al hard getrokken wordt.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. Ik ben voorstander van twee groepen: een praatgroep en een werkgroep. Zelf schaar ik me dan het liefst in de werkgroep.

De heer Beuvens: Mijnheer de voorzitter. De antwoorden van het college waren zeer verhelderend en duidelijk. Ik heb er alle vertrouwen in dat het college de raad adequaat zal informeren over alles wat wordt gedaan om de zaak op gang te houden. Extra praat- en discussiegroepen zullen volgens mij het probleem niet sneller kunnen oplossen.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Het college heeft een goed verhaal gehouden, dat duidelijk maakt hoe het aan de slag wil gaan en wat er zal gebeuren met de lopende projecten. Ook in de manier waarop hierover met de raad gecommuniceerd zal worden kunnen wij ons vinden.

Wat de financiën betreft, zijn wij het met de heer Gigase eens dat op een en ander geanticipeerd zal moeten worden met het oog op de voorjaarsnota, en dat zou uitstekend kunnen in het breed financieel overleg.

De heer Egging: Als de heer Marechal morgen toch minister Bos belt, zeg hem dan meteen dat hij de b.t.w. niet moet verhogen naar 20%, want dat stagneert de consumptie nog een keer!

De heer Lempens: Ik zal morgenochtend Frans Weekers bellen om te zeggen dat de heer Marechal de heer Bos gaat bellen!

De heer Egging: Dan hebben we vanavond hopelijk toch iets concreets bereikt! Alles overziende pleit ik er bij het college voor een lijst op te stellen van zaken die als realistisch worden aangemerkt, prioriteit verdienen en door de gemeente kunnen worden beïnvloed en uitgevoerd. We moeten uit het grote bos toe naar het-

geen op ons terrein ligt. We kunnen nu eenmaal geen problemen vanuit Den Haag naar de gemeente exporteren; dat willen we niet en daar zijn we ook niet voor. De snelle besluiten moeten uit Den Haag komen en wij moeten na een inventarisatie van wat wij kunnen aan de slag. Daarover moeten we ook doelgericht praten en niet ins Blaue hinein, zoals ze in België zeggen; dán komen we ook ergens.

De voorzitter: Ik neem aan dat dit geen beantwoording behoeft, tenzij u dat per se wilt, maar het is inmiddels elf uur geweest....

De heer Lempens: Dan gaan we morgen verder!

De voorzitter: Dat is goed, dan wil ik wel eens zien hoe druk het dan wordt voor de behandeling van een paar brieven!

De heer Tak: Ik heb u een mededeling te doen: over een uur is de heer Beuvens jarig!

De voorzitter: Dan willen we bij hem thuis zijn!

Laat ik afsluitend het volgende zeggen. Als het kabinet onconventionele maatregelen inlast, kunnen wij dat toch zeker ook doen met onze procedures. Wij komen bijeen zo vaak als het moet, hetzij plenair, hetzij in een overleg, hoe dat ook moge heten, zodat we de onderwerpen kunnen bespreken die wat meer zijn uitgekristalliseerd, in aanwezigheid van de desbetreffende portefeuillehouder, of het hele college. Wij hebben elkaars mailadressen, we kunnen brieven schrijven over de voortgang en elkaar treffen zo vaak we willen om mede te delen wat we gedaan hebben, wat we nog meer gaan doen en waarin we steun van u kunnen gebruiken in uw contacten met 'Den Haag'.

28. Lijst van aan de raad gerichte brieven ingekomen in de periode 7 november tot en met 31 december 2008 (09 02 022).

a. Kennisnemen van het overzicht van de ingekomen brieven;

b. besluiten tot het voor kennisgeving aannemen van de brieven onder nr. 394, 395, 397, 398, 400, 402, 403, 405, 406, 407, 408, 409, 411, 414, 415, 417, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 427, 428, 429, 431, 432, 435, 436, 437, 438, 439, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 475, 476, 477, 478, 479, 480.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

29. Lijst van aan de raad gerichte brieven waarover het college nog een voorstel moet doen (08 01 023).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt deze lijst voor kennisgeving aangenomen.

- 30. Kennisnemen van de onderstaande overzichten:**
- a. overzicht beïnvloeding onvoorziene lasten 2009;**
 - b. overzicht begrotingsuitkomsten 2009;**
 - c. overzicht reserves en voorzieningen 2009 (09 02 024).**

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming worden deze overzichten voor kennisgeving aangenomen.

30A. Motie van de fracties van SP en D66 inzake aandelenverkoop Essent.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Ik realiseer me dat het al laat is, maar ik wil de raad toch graag een uitspraak vragen over een actueel onderwerp. Veel gemeenteraden en provinciale staten in ons land hebben momenteel eurotekens in de ogen. Het is namelijk de bedoeling onze energieleverancier, Essent, te verkopen, en dat gaat miljoenen opleveren. Het gaat ons echter ook wat kosten, want Essent is op dit moment, zij het via een wat gelaagde constructie, nog steeds van ons. De aandelen van Essent zijn in handen van provincies en gemeenten. Provincies en gemeenten zijn volksvertegenwoordigers, dus zijn de aandelen van de mensen. Als we die verkopen, zijn we de zeggenschap over onze stroom kwijt, en dat is nog krommer dan de Beekstraat, want er is een kredietcrisis en banken die failliet dreigen te gaan worden gekocht door de overheid en genationaliseerd, terwijl we aan de andere kant onze energievoorziening gaan privatiseren. De SP is van mening dat alles wat niet failliet mag gaan in handen van de overheid moet zijn en blijven. Essent mag dus niet verder geprivatiseerd worden. 69% van de Nederlanders vond dat eind vorig jaar ook, zo bleek uit een onderzoek van TNS NIPO. Veel gemeenten en provincies lijken echter te vinden dat het wel mag. De vraag is wat gaat winnen: het grote geld of het gezonde verstand. In Weert kunnen we de balans een klein beetje laten doorslaan. Nu wij als gemeenteraad de zeggenschap nog in handen hebben, kunnen we namelijk beslissen dat wat Weert betreft de verkoop niet doorgaat. Samen met de fractie van D66 dienen wij daartoe de volgende motie in:

“De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 12 februari 2009;
overwegende dat:

- energie, waaronder ook elektrische energie, een basisvoorziening is net zoals drinkwater en sanitaire voorzieningen;
- dit belang gewaarborgd dient te worden door de overheid waarbij het belang van de bevolking voorop staat;
- stroombedrijven daarom nutsbedrijven dienen te zijn en te blijven;
- uit een TNS NIPO-onderzoek eind 2008 is gebleken dat 69% van de Nederlanders niets ziet in de verkoop van de aandelen van de publieke instellingen;

roept het college op af te zien van verkoop van de aandelen van Essent;
en gaat over tot de orde van de dag.”

(motie nr. 7)

Ik realiseer mij dat een eventuele verkoop uiteraard nog in de raad aan de orde komt. Deze motie moet dan ook meer worden gezien als een signaal.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Zoals uit onze handtekening onder de motie blijkt, zijn ook wij van mening dat deze voorzieningen in handen behoren te blijven van de overheid, vooral in een tijd als deze.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. De fracties van SP en D66 zijn, naar ik aanneem, op de hoogte van de Splitsingswet die door het parlement is aangenomen, waardoor het nutsbedrijf in feite niet meer bestaat. Essent is, net als Eneco, gesplitst in een netwerkbedrijf, waaronder de leidingen en het netwerk vallen, dat in handen blijft van de overheden, en een handelsbedrijf, dat puur een commerciële factor is geworden. Ten principale bestaat er geen verschil tussen wasmiddelen, elektriciteit, gas en andere stoffen die op de markt kunnen worden gekocht. Ook gas en elektriciteit maken nu deel uit van de Europese markt. We kunnen het eens zijn met de Splitsingswet of niet en we kunnen het betreuren dat Nederland in Europa voorop loopt, maar het is wel een feit. Daarom is deze motie fout in haar grondvesten. Het is gewoon kolder wat hier staat.

Met betrekking tot de vraag of een commercieel bedrijf moet worden verkocht en tegen welke waarde volgt nog een heel traject, zowel naar de provincie als naar de deelnemende gemeenten, dat qua besluitvorming ook zijn beslag zal krijgen in deze gemeenteraad.

De heer Meulen: Mijnheer de voorzitter. Met de heer Heijmans ben ik het geheel eens. De overheid gaat over het netwerk en stelt dat open voor leveringen. De motie leidt dan ook op geen enkele manier tot een besluit dat zinnig kan worden genoemd. Ik adviseer de SP daarom de motie in te trekken. Op dit moment keuren wij nog niet goed of af wat er met de aandelen gaat gebeuren. Feit is dat de overheid garant staat voor levering aan de huishoudens en dat is ook haar taak. De provincie heeft in een brief laten weten dat nog een onderzoek zal worden uitgevoerd naar de verkoop en ik stel voor ons bij die onderzoeksvragen aan te sluiten.

De heer Egging: Mijnheer de voorzitter. De landelijke overheid heeft indertijd een fusie tussen Essent en Nuon verboden, waardoor Essent uiteindelijk gedwongen werd naar Duitsland te kijken. Of we daarmee gelukkig zijn is een andere vraag. 25% van de elektriciteit in Duitsland komt uit bruinkoolwinning. We hoeven maar even over de grens te kijken, en we zien de maanlandschappen. Ook over de invloed op de grondwaterstand, tot in het Meinweggebied, is eerder een discussie gevoerd. Het is dus de vraag of we daarmee blij moeten zijn, maar de motie in deze vorm kan gewoon niet...

De heer Litjens: Zijn de andere energieleveranciers dan zo milieuvriendelijk?

De heer Egging: Dat kan ik niet beoordelen. Ik kan alleen maar zeggen dat bruinkoolwinning enorme consequenties heeft voor dat gebied in Duitsland, waarbij complete dorpen verdwijnen...

De heer Litjens: Wij kopen aardgas uit Rusland dat via de Oekraïne tot ons komt. Als ze daar de kraan dichtdraaien, kunnen we naar Eneco of naar Essent: dat maakt allemaal niets meer uit. Het zijn gewoon doorgeefluiken. Ik vind het niet reëel alleen RWE als vervuiler aan te duiden.

De heer Egging: Ik geeft alleen aan hoe de feitelijke situatie is, zoals iedereen die vanavond naar 2Vandaag heeft gekeken heeft kunnen zien. Het stemt tot nadenken.

De heer Lempens: Mijnheer de voorzitter. Over de aandelenverkoop van Essent kunnen we denken zoals we willen, maar de motie die daarover is ingediend is niet ter zake doende. Ik sluit me wat dat betreft geheel bij de heer Heijmans aan.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Ook ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Waar het nu op aankomt is dat we gaan nadenken over de vraag hoe we de opbrengst uit de aandelen het beste kunnen wegzetten om de melkkoe, of kip met de gouden eieren, in stand te kunnen houden.

Wethouder Sijben: Mijnheer de voorzitter. De opbrengst uit de verkoop van de aandelen van Essent waarover de gemeente beschikt voldoet niet aan de kwalificatie 'kip met gouden eieren' of 'melkkoe'. Het valt tegen wat we er netto aan overhouden, omdat we een deel van de opbrengst apart moeten zetten, aangezien de rente daarvan het dividend van de aandelen moet vervangen dat we kwijt raken.

De heer Heijmans: Een jaar of tien geleden hebben wij het nutsbedrijf verkocht aan Eneco en daarvoor staat nu in het overzicht van reserves en voorzieningen een opbrengstwaarde van €42 miljoen. We hebben het destijds verkocht, omdat wij wisten dat Eneco toen al bezig was zich klaar te maken voor de Europese markt en doorverkocht te worden. Het is handel; het is een compleet andere wereld geworden.

Wethouder Sijben: Op zichzelf is dat een juiste toevoeging. Weert heeft dat geld inderdaad al gebeurd door de eerdere verkoop van het eigen nutsbedrijf. Het aanbod van RWE om de aandelen die de gemeente Weert heeft te kopen zal nog aan de raad worden voorgelegd en dan kan en moet de raad ook een besluit nemen. Alle aspecten die bij de aankoop door RWE een rol spelen kunnen dan aan de orde komen. Er zou dan ook nog een principiële discussie kunnen worden gevoerd over wel of niet verkopen, maar in feite is dat nu al gebeurd, zodat we daarop dan niet meer terug hoeven te komen.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Wat de andere partijen hebben gezegd, is juist. Ik was mij er ook van bewust dat hierover in Europees verband al was besloten. Na het indienen van de motie heb ik duidelijk gezegd dat ze als een signaal moet worden gezien. Soortgelijke moties zijn, naar ik weet, ook ingediend in de

gemeenteraden van Helmond en Brunssum en in laatstgenoemde raad is ze ook aangenomen. Nogmaals: het is een signaal en niet meer dan dat.

De motie wordt hierop bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de fracties van SP en D66 vóór verworpen.

31. Sluiting.

De voorzitter wenst iedereen een prettig carnaval en sluit te 23.20 uur de vergadering met een woord van bezinning.

De griffier,

De voorzitter